

WSCHODOZNAWSTWO

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: **Współczesna kultura krajów Europy Wschodniej i Azji – sztuki wizualne (wykłady)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska dotyczące współczesnej kultury Europy Wschodniej i Azji w ramach dyscypliny historia oraz wybrane zagadnienia z zakresu historii kultury Europy Wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnych zjawisk kulturowych na obszarze Europy Wschodniej i Azji
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy z zakresu analizy zjawisk kulturowych oraz wykonywać zadania analizy i syntezy tych zjawisk przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczące kultury współczesnej
- absolwent potrafi brać udział w debacie dotyczącej zjawisk kulturowych na terenie Europy Wschodniej i Azji.
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy na tematy kulturowe związanej ze zmianami społeczno-kulturowymi.

Treści programowe dla zajęć:

- Życie i śmierć jako przedmioty refleksji humanistycznej. Polityzacja ciała w społeczeństwach ponowoczesnych w sztukach wizualnych
- Tradycja pomiędzy reinkarnacją a przezwyciężeniem. Sztuki wizualne
- Nowa religijność wobec pluralizmu ontologicznego
- Płeć we współczesnej sztuce Azji. Przykłady w sztukach wizualnych.
- Rasa we współczesnej sztuce Azji
- Razem i osobno: spuścizna polityki kulturowej ZSRR w dzisiejszych praktykach biopolitycznych na przestrzeni poradzieckiej. Ku nowym modelom terytorialności, wspólnoty i bezpieczeństwa
- Sztuka jako narzędzie polityki historycznej.

Nazwa zajęć: **Współczesna kultura krajów Europy Wschodniej i Azji – sztuki wizualne (ćwiczenia)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie wybrane zjawiska współczesnej różnorodności kulturowej dziejące się na terenie obszaru postradzieckiego
- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji z perspektywy współczesnej kultury kręgu euroazjatyckiego
- potrafi dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji dla rozumienia współczesnej kultury
- potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej kultury
- potrafi brać udział w debacie dotyczącej współczesnej kultury obszaru postradzieckiego – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie

Treści programowe dla zajęć:

- Współczesna sztuka regionu i jej rozpoznawalność na arenie międzynarodowej – analiza przykładów.
- Fenomen awangardowej sztuki rosyjskiej w Muzeum Igora Savitskiego w Nukusie – analiza wybranych przykładów.
- Współczesny islam i jego konteksty kulturowe – analiza filmu poświęconego współczesnemu islamowi.
- Bieżące wydarzenia kulturowe.
- Współcześni kreatorzy kultury i centra promocji kultury na wybranych przykładach.

Nazwa zajęć: **Współczesna kultura krajów Europy Wschodniej i Azji – dyskurs literacki (ćwiczenia)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi identyfikować i interpretować w kontekście historii europejskiej XIX-XXI w. zagadnienia związane ze specyfiką i ewolucją literatur wschodniosłowiańskich, a wśród nich zwłaszcza literatury rosyjskiej.
- Dostrzega złożoność i wielostronność wzajemnych powiązań między literaturą a innymi obszarami kultury współczesnej (myśl społeczna, religijna i filozoficzna, polityka, obyczajowość).
- Potrafi rozpoznawać w dziełach literackich elementy tradycji lokalnej i europejskiej.
- Potrafi brać udział w dyskusji nad wybranymi zagadnieniami literaturoznawczymi.
- Ma świadomość trwałości i znaczenia wartości kulturowych, w tym zwłaszcza tych ukształtowanych przez dyskurs literacki, w kształtowaniu postaw społecznych.
- Wykazuje się znajomością wybranych zagadnień związanych z literaturami wschodniosłowiańskimi XIX-XXI w. ułatwiającą nawiązywanie dialogu kulturowego z przedstawicielami narodów byłego ZSRR.

Treści programowe dla zajęć:

- Wielcy twórcy literatur wschodniosłowiańskich i ich dzieła.
- „Martwe dusze” jako „high comedy” i jako arcydzieło literatury światowej.
- „Anna Karenina” jako powieść realistyczna?
- Między nihilizmem a utopią. O „Biesach” F. Dostojewskiego.
- Dramaturgia Antona Czechowa w tradycji literackiej i teatralnej.
- Poza dobrem i złem. „Mistrz Małgorzata” M. Bułhakowa.
- „Moskwa-Pietuszki” jako prątek postmodernizmu.
- Wiktor Pielewin – „Mr X” rosyjskiej literatury.

Nazwa zajęć: Współczesna kultura krajów Europy Wschodniej i Azji I (wykład)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie wybrane zjawiska współczesnej różnorodności kulturowej dziejące się na terenie obszaru postradzieckiego
- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji z perspektywy współczesnej kultury kręgu euroazjatyckiego
- potrafi dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji dla rozumienia współczesnej kultury
- potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej kultury
- potrafi brać udział w debacie dotyczącej współczesnej kultury obszaru postradzieckiego – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie

Treści programowe dla zajęć:

- Historyczne uwarunkowania współczesnych zjawisk kulturowych w regionie.
- Współczesna sztuka regionu i jej rozpoznawalność na arenie międzynarodowej.
- Fenomen awangardowej sztuki rosyjskiej w Muzeum Igora Savitskiego w Nukusie.
- Współczesny islam i jego konteksty kulturowe.
- Bieżące wydarzenia kulturowe.
- Współcześni kreatorzy kultury i centra promocji kultury.

Nazwa zajęć: Współczesna kultura krajów Europy Wschodniej i Azji – sztuki wizualne (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna główne formacje estetyczno-ideowe XX-XXI wieku w Europie Wschodniej, rozumie ich związki z procesami politycznymi oraz społeczno-cywilizacyjnymi zachodzącymi na tym obszarze. Potrafi przyswojonymi na zajęciach treściami kulturowymi uzupełnić inne obszary wiedzy wschodoznawczej: historii Europy Wschodniej, zwłaszcza Rosji, kultury współczesnej krajów byłego ZSRR.
- Zna i rozumie dylematy tożsamościowe współczesnej kultury oraz sposoby ich przejawiania się w wybranych formach sztuk wizualnych. Potrafi zidentyfikować, a także omówić konfliktowe aspekty konfrontacji tradycyjnych postaw i systemów wartości z kulturą nowoczesną i ponowoczesną, w szczególności w kontekście przemian społecznych zachodzących na obszarze poradzieckim po roku 1991. Rozróżnia sfery kultury oficjalnej i nieoficjalnej, zna ogólne administracyjno-prawne uwarunkowania życia kulturalnego w Europie Wschodniej, potrafi określić rolę państwa w upowszechnianiu kultury oficjalnej, dynamiczne i konfliktogenne aspekty relacji artysta-państwo w XX i XXI w..
- Umiejętnie porusza się w wybranych sektorach informacji na temat zjawisk zachodzących w obszarze sztuk wizualnych w poradzieckich krajach rosyjskojęzycznych (Białoruś, Ukraina, Rosja).

- Potrafi inicjować i twórczo uczestniczyć w dyskusji na temat wybranych zagadnień z zakresu przemian zachodzących w europejskiej kulturze współczesnej.
- Rozumie znaczenie więzi kulturowych, a także wiedzy z zakresu historii kultury, w tym sztuk wizualnych, w kontekście realizowania zasad partnerstwa i dialogu między Polską i narodami byłego ZSRR.
- Zna główne kanały komunikacyjne w obszarze polityki kulturalnej RP realizowanej w kontaktach z wybranymi krajami byłego ZSRR.

Treści programowe dla zajęć:

- Sztuki wizualne na tle innych gałęzi sztuki. Zdefiniowanie pola problemowego.
- Ikona w tradycji wschodniej.
- Malarstwo rosyjskie XVIII-XX w.
- Symbolizm i jego znaczenie w perspektywie autonomizacji nowoczesnej kultury artystycznej.
- Wokół dwudziestowiecznej awangardy artystycznej. Awangarda a kultura popularna.
- Współczesna reklama i jej związki z awangardowymi środkami wyrazu.
- Socrealizm jako formacja estetyczna i jako żywe dziedzictwo kulturowe na obszarze poradzieckim.
- Szkoła tartusko-moskiewska i jej wpływ na współczesne myślenie o kulturze. Kultura wysoka/elitarna i popularna/masowa. Kultura tradycyjna a nowoczesność.
- Konceptualizm, metarealizm, postmodernizm w sztuce wschodnioeuropejskiej.
- Underground, samizdat, tamizdat, radziecka kultura oficjalna w czasach pierestrojki i głośności.
- Sztuka nowych mediów. Wybrane zagadnienia.

Nazwa zajęć: Współczesna kultura krajów Europy Wschodniej i Azji – sztuki wizualne (wykład)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna główne formacje estetyczno-ideowe XX-XXI wieku w Europie Wschodniej, rozumie ich związki z procesami politycznymi oraz społeczno-cywilizacyjnymi zachodzącymi na tym obszarze. Potrafi przyswojonymi na zajęciach treściami kulturowymi uzupełnić inne obszary wiedzy wschodoznawczej: historii Europy Wschodniej, zwłaszcza Rosji, kultury współczesnej krajów byłego ZSRR.
- Zna i rozumie dylematy tożsamościowe współczesnej kultury oraz sposoby ich przejawiania się w wybranych formach sztuk wizualnych. Potrafi zidentyfikować, a także omówić konfliktowe aspekty konfrontacji tradycyjnych postaw i systemów wartości z kulturą nowoczesną i ponowoczesną, w szczególności w kontekście przemian społecznych zachodzących na obszarze poradzieckim po roku 1991. Rozróżnia sfery kultury oficjalnej i nieoficjalnej, zna ogólne administracyjno-prawne uwarunkowania życia kulturalnego w Europie Wschodniej, potrafi określić rolę państwa w upowszechnianiu kultury oficjalnej, dynamiczne i konfliktogenne aspekty relacji artysta-państwo w XX i XXI w.
- Umiejętnie porusza się w wybranych sektorach informacji na temat zjawisk zachodzących w obszarze sztuk wizualnych w poradzieckich krajach rosyjskojęzycznych (Białoruś, Ukraina, Rosja).
- Potrafi inicjować i twórczo uczestniczyć w dyskusji na temat wybranych zagadnień z zakresu przemian zachodzących w europejskiej kulturze współczesnej.
- Rozumie znaczenie więzi kulturowych, a także wiedzy z zakresu historii kultury, w tym sztuk wizualnych, w kontekście realizowania zasad partnerstwa i dialogu między Polską i narodami byłego ZSRR.
- Zna główne kanały komunikacyjne w obszarze polityki kulturalnej RP realizowanej w kontaktach z wybranymi krajami byłego ZSRR.

Treści programowe dla zajęć:

- Sztuki wizualne na tle innych gałęzi sztuki. Zdefiniowanie pola problemowego.
- Ikona w tradycji wschodniej.
- Malarstwo rosyjskie XVIII-XX w.
- Symbolizm i jego znaczenie w perspektywie autonomizacji nowoczesnej kultury artystycznej.
- Wokół dwudziestowiecznej awangardy artystycznej. Awangarda a kultura popularna.
- Współczesna reklama i jej związki z awangardowymi środkami wyrazu.
- Socrealizm jako formacja estetyczna i jako żywe dziedzictwo kulturowe na obszarze poradzieckim.
- Szkoła tartusko-moskiewska i jej wpływ na współczesne myślenie o kulturze. Kultura wysoka/elitarna i popularna/masowa. Kultura tradycyjna a nowoczesność.
- Konceptualizm, metarealizm, postmodernizm w sztuce wschodnioeuropejskiej.
- Underground, samizdat, tamizdat, radziecka kultura oficjalna w czasach pierestrojki i głośności.
- Sztuka nowych mediów. Wybrane zagadnienia.

Nazwa zajęć: Administracja publiczna w kontaktach z państwami sąsiednimi

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie historię rozwoju dyplomacji samorządowej w Europie oraz w Polsce i potrafi wyjaśnić znaczenie dyplomacji samorządowej dla kształtowania się współczesnego ładu międzynarodowego oraz atmosfery zaufania w stosunkach międzynarodowych,
- zna i rozumie ramy formalno-prawne w których polskie JST mogą rozwijać współpracę z partnerami z zagranicy oraz potrafi wskazać programy międzynarodowe wspierające takie inicjatywy – zna zasady ich działania,
- zna i rozumie różnorodne formy współpracy międzynarodowej samorządów, rozumie przesłanki stojące za dynamiką tych relacji,
- potrafi analizować różnorodne przykłady międzynarodowej współpracy samorządów pod kątem ich znaczenia dla społeczności lokalnych oraz stosunków międzynarodowych w regionie,
- jest gotów świadomie i kreatywnie zaangażować się w rozwój współpracy JST z partnerami z zagranicy,
- potrafi wyjaśnić znaczenie dyplomacji samorządowej dla kształtowania się współczesnego ładu międzynarodowego oraz atmosfery zaufania w stosunkach międzynarodowych

Treści programowe dla zajęć:

- Dyplomacja samorządowa na tle historii dyplomacji oraz zjawiska dynamicznych zmian we współczesnych stosunkach międzynarodowych.
- Dyplomacja samorządowa jako część dyplomacji publicznej – znaczenie dla współczesnych stosunków międzynarodowych.
- Rozwój dyplomacji samorządowej na świecie w XXI w.
- Rozwój polskiej dyplomacji samorządowej po 1989 r. (znaczenie reformy samorządowej, kierunki rozwoju współpracy międzynarodowej na poziomie JST, przesłanki do podejmowania współpracy).
- Warunki formalno-prawne oraz wsparcie finansowe dla dyplomacji samorządowej w Unii Europejskiej oraz w relacjach z partnerami spoza UE.
- Środki europejskie oraz inne formy wsparcia dyplomacji samorządowej.
- Polskie JST a polska pomoc rozwojowa – przykłady dobrych praktyk.
- Analiza wybranych przykładów współpracy polskich JST z partnerami z zagranicy pod kątem ich znaczenia dla społeczności lokalnych oraz stosunków międzynarodowych w regionie.
- Elementy protokołu dyplomatycznego istotne dla dyplomacji samorządowej (precedencja, protokół flagowy etc.)

Nazwa zajęć: Azja Środkowa – specyfika regionu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie historyczne uwarunkowania specyfiki Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu na tle historii całego obszaru postradzieckiego, Azji i świata,
- zna i rozumie specyfikę cywilizacyjną państw Azji Środkowej w kontekście rozpadu ZSRR, globalizacji i innych procesów oddziałujących na region,
- potrafi wziąć udział w zbiorowej dyskusji akademickiej na temat Azji Środkowej, moderować ją i podsumowywać,
- orientuje się w podstawowej literaturze naukowej dotyczącej Azji Środkowej. Zna główne czasopisma naukowe i opiniotwórcze tytuły publicystyczne, najważniejsze ośrodki analityczne zajmujące się tymi państwami,
- jest gotów do odpowiedzialnego i etycznego pełnienia ról zawodowych na płaszczyźnie kontaktów Polski z państwami Azji Środkowej oraz ich obywatelami.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie terminologiczne. Charakterystyka lingwistyczno-kulturowa i historyczna regionu. Definicja regionu.
- Kazachstan – charakterystyka społeczna, kulturowa, polityczna, gospodarcza i geograficzna.
- Uzbekistan – charakterystyka społeczna, kulturowa, polityczna, gospodarcza i geograficzna.
- Kirgistan – charakterystyka społeczna, kulturowa, polityczna, gospodarcza i geograficzna.
- Tadżykistan – charakterystyka społeczna, kulturowa, polityczna, gospodarcza i geograficzna.
- Turkmenistan – charakterystyka społeczna, kulturowa, polityczna, gospodarcza i geograficzna.

Nazwa zajęć: Historia kultury w Europie Wschodniej i Azji – konteksty współczesne. Kultura tradycyjna (podtytuł)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- **zna i rozumie** złożoność problemu funkcjonowania tradycji we współczesnej Azji i Europie Wschodniej na wybranych przykładach,
- **zna i rozumie** fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji przez pryzmat adaptacji dziedzictwa na obszarze postradzieckim Azji i Europy Wschodniej,
- potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią z zakresu wiedzy o kulturze.
- **potrafi** brać udział w debacie dotyczącej dziedzictwa obszaru postradzieckiego w oparciu o wybrane przykłady z Azji lub Europy Wschodniej oraz przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich,
- **jest gotów do** współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego w zakresie pracy na rzecz promocji dziedzictwa kulturowego Europy Wschodniej i Azji.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie: tradycja, dziedzictwo i ich związki ze współczesnością.
- Archeologiczne dziedzictwo jako świadectwo tradycji kulturowej. Problemy współczesnej waloryzacji zabytków pradziejowych.
- Dylematy kreowania współczesnych tożsamość kulturowych w odniesieniu do historii i tradycji. Kwestia „własności” przeszłości.
- Etniczność jako źródło lokalnych systemów religijnych.
- Studium przypadku zburzenia posągów Buddy w Bamianie jako przyczynek do dyskusji nad współczesną percepcją dziedzictwa kulturowego, zderzenia religii i państwowości.
- Szamanizm syberyjski – fenomenologiczny i historyczny wymiar jego rozumienia wobec współczesnego odrodzenia szamanizmu.

Nazwa zajęć: E-administracja na obszarze byłego ZSRR

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie historię rozwoju innowacyjności w administracji samorządowej w Europie oraz w Polsce i potrafi wyjaśnić znaczenie narzędzi cyfrowych w administracji samorządowej dla kształtowania się współczesnego ładu państwowego oraz atmosfery zaufania w stosunkach międzynarodowych,
- zna i rozumie ramy formalno-prawne w których JST mogą rozwijać współpracę z partnerami z zagranicy oraz potrafi wskazać programy międzynarodowe wspierające takie inicjatywy – zna zasady ich działania,
- zna i rozumie różnorodne formy współpracy samorządów na poziomie lokalnym, regionalnym państwowym i międzynarodowym, rozumie przesłanki stojące za dynamiką tych relacji,
- jest gotów świadomie i kreatywnie zaangażować się w rozwój współpracy JST z partnerami z zagranicy,
- potrafi wyjaśnić znaczenie narzędzi cyfrowych administracji samorządowej dla kształtowania się współczesnego ładu międzynarodowego oraz atmosfery zaufania w stosunkach międzynarodowych, wzrostu poziomu innowacyjności JST i wskaźników partycypacji obywatelskiej.

Treści programowe dla zajęć:

- Rozwój narzędzi e-administracji państwowej i samorządowej na świecie w XXI w.
- Rozwój narzędzi e-administracji państwowej i samorządowej na obszarze postradzieckim w XXI w.
- Rozwój programów partycypacji obywatelskiej - geneza i przesłanki rozwoju.
- Rozwój programów partycypacji obywatelskiej - geneza i przesłanki rozwoju w Rosji. Studium przypadków
- Rozwój programów partycypacji obywatelskiej na terytorium postsowieckim w praktyce.
- Środki europejskie oraz inne formy wsparcia rozwoju innowacyjności w administracji.
- E-Obywatel: Uzyskanie podstawowych i praktycznych informacji o systemach i oprogramowaniach wprowadzanych w administracji państwowej na podstawie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
- E-Obywatel: Umiejętność korzystania i posługiwania się przykładowym oprogramowaniem stosowanym w jednostkach administracji (od strony urzędnika, a także od strony klienta).
- Estonia przykład zarządzania państwem – studium rozwiązań innowacji w administracji państwowej i samorządowej. Cele Strategii Informatyzacji Państwa.
- Estonia przykład zarządzania państwem – studium rozwiązań innowacji w administracji państwowej i samorządowej. Podstawy prawne informatyzacji i cyfryzacji administracji publicznej
- Bazy w praktyce.

Nazwa zajęć: Geografia regionalna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- **absolwent zna i rozumie** rozwój geografii regionalnej, w tym politycznej Europy Wschodniej i Azji oraz metody prezentacji kartograficznej i statystycznej z elementami jej historycznego rozwoju; Zna podstawy teoretyczne geografii regionalnej jako nauki. Prawidłowo definiuje zjawiska geograficzne,
- **absolwent zna i rozumie** ekonomiczny aspekt geografii regionalnej w Europie Wschodniej i Azji oraz metody jego prezentacji kartograficznej i statystycznej z elementami rozwoju gospodarczego w XX wieku,
- **absolwent zna i rozumie** podstawowe pojęcia i zasady z zakresu prawa autorskiego (mapy, statystyczne dane itd.),
- **absolwent potrafi** dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych narzędzi, w tym baz internetowych służących prezentacji danych geograficznych,
- **absolwent potrafi** indywidualnie zaplanować i organizować pracę oraz współpracować z innymi osobami w wyznaczonych grupach i właściwie przygotować prezentację multimedialną z zakresu geografii regionalnej regionu,
- **absolwent jest gotów do** wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu geografii regionalnej, historii rozwoju geograficznego państw na obszarze postsowieckim w jej związkach z nauką o polityce i ekonomii, a także potrafi właściwie korzystać z wiedzy eksperckiej w tym zakresie.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do teorii geografii regionalnej. Zasięg i ogólna charakterystyka regionu, w tym omówienie podstawowych definicji i koncepcji granicy Europy Wschodniej i Azji.
- Zarys geografii fizycznej regionu. Środowisko geograficzne, rzeźba terenu. Geologia tektonika: platformy i tarcze prekambryjskie, struktury paleozoiczne, mezozoiczne i kenozoiczne. Zasadnicze cechy klimatu, sieć hydrograficzna, w tym: stosunki wodne, morza i ich zlewiska, ponadto główne strefy wegetacyjne, glebowe, typy roślinności i fauna omawianego obszaru
- Szczegółowa analiza podstawowych jednostek naturalnych – krain geograficznych regionu Europy Wschodniej ze szczególnym uwzględnieniem cech środowiska geograficznego, w tym rozmieszczenia surowców mineralnych analizowanego obszaru. Ćwiczenia praktyczne - praca z mapą fizyczną regionu. Wprowadzenie map konturowych.
- Wprowadzenie podstawowych elementów teorii geografii politycznej. Najważniejsze elementy geografii politycznej: państwa, granice (rozwój granicy rosyjskiej, ZSRR), podział administracyjny, w tym zarys rozwoju terytorialnego. Procesy urbanizacji, mapa osadnictwa, rozwój sieci osadniczej poszczególnych regionów postradzieckich - podstawowa charakterystyka
- Wstęp do charakterystyki gospodarek narodowych. Zagadnienia zróżnicowania regionalnego w zakresie: struktury i stanu rolnictwa, produkcji roślinna i zwierzęcej (w tym gospodarki morskiej), przemysłu (w tym surowców energetycznych, przemysł paliwowy, maszynowy, metalowy, elektrotechniczny, chemicznego itd.), handlu zagranicznego (geografii i struktury towarowej handlu, głównych trendów i dynamiki rozwoju), rozwoju sieci transportowej.
- Analiza w zakresie geografii regionalnej terytorium państw bałtyckich: Litwy, Łotwy i Estonii. (Zagadnienia: środowisko geograficzne, ludność, struktura przemysłu, rolnictwa, sieci transportowej i handlu zagranicznego).
- Analiza w zakresie geografii regionalnej terytorium Białorusi (analogicznie jak wyżej).
- Analiza w zakresie geografii regionalnej terytorium Ukrainy i Mołdawii (analogicznie jak wyżej).
- Analiza w zakresie geografii regionalnej terytorium Zakaukazia: Gruzji, Armenii Azerbejdżanu (analogicznie jak wyżej).
- Analiza w zakresie geografii regionalnej terytorium Federacji Rosyjskiej (analogicznie jak wyżej).
- Analiza w zakresie geografii regionalnej terytorium Kazachstanu (analogicznie jak wyżej).
- Analiza w zakresie geografii regionalnej terytorium państw Azji Środkowej: Turkmenistanu, Kirgistanu, Uzbekistanu, Tadżykistanu (analogicznie jak wyżej).
- Obszary zagrożenia ekologicznego: przykład jeziora Aralskiego i konsekwencji ekologicznych katastrofy w elektrowni atomowej w Czarnobylu. Problematyka penetracji przemysłowej obszaru arktycznego.

Nazwa zajęć: **Gospodarka i społeczeństwo w krajach Europy Wschodniej i Azji. Biopolityczne aspekty przemian ustrojowych: bezpieczeństwo, terytorium, populacja (wykłady).**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu życia politycznego krajów Europy Wschodniej i Azji,

- absolwent zna i rozumie podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne, kulturowe i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z życiem politycznym krajów Europy Wschodniej i Azji,
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy dotyczące życia politycznego krajów Europy Wschodniej i Azji oraz wykonywać oraz komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii,
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych rozwiązując problemy z zakresu życia politycznego krajów Europy Wschodniej i Azji,
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii krajów Europy Wschodniej i Azji w zakresie życia politycznego do rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu,
- absolwent jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych związanych z życiem politycznym krajów Europy Wschodniej i Azji.

Treści programowe dla zajęć:

- Życie i śmierć jako przedmioty refleksji humanistycznej. Polityzacja ciała w społeczeństwach ponowoczesnych.
- Podstawowe podejścia analiz biopolitycznych oraz możliwości ich aplikacji na przestrzeni poradzieckiej.
- Utopia u władzy: polityka tworzenia „nowych ludzi” oraz jej skutki.
- Ku nowym odmianom praktyk biopolitycznych: bezpieczeństwo, terytorium, populacja w okresie wycofania się państwa. Kryteria pokrewieństwa, zażyłości i obcości na przestrzeni poradzieckiej: nowe granice, punkty odniesienia oraz modeli współpracy gospodarczej i kulturowej.
- Rynkowe modele dyscyplinowania na przestrzeni poradzieckiej oraz ich wpływ na konsensus konserwatywny. Dlaczego ubóstwo jest brzydkie? Estetyzacja konsumpcji na przestrzeni poradzieckiej.
- Rola kobiety w nowych dyskursach nacjonalistycznych. Emancypacja wobec „obowiązków wobec narodu”. Uczenie się nowych modeli tradycyjności oraz ich związek z sowiecką polityką kulturową.
- Rola państwa w tworzeniu nowych wspólnot. Wspólnoty wyobrażone biopolitycznie: nowe idee czystości w dyskursach nacjonalistycznych na przestrzeni poradzieckiej.
- Razem i osobno: spuścizna polityki kulturowej ZSRR w dzisiejszych praktykach biopolitycznych na przestrzeni poradzieckiej. Ku nowym modelom terytorialności, wspólnoty i bezpieczeństwa.

Nazwa zajęć: **Gospodarka i społeczeństwo w Europie Wschodniej i Azji: Biopolityczne aspekty przemian ustrojowych: bezpieczeństwo, terytorium, populacja (wykłady)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu życia politycznego krajów Europy Wschodniej i Azji,
- absolwent zna i rozumie podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne, kulturowe i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z życiem politycznym krajów Europy Wschodniej i Azji,
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy dotyczące życia politycznego krajów Europy Wschodniej i Azji oraz wykonywać oraz komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii,
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych rozwiązując problemy z zakresu życia politycznego krajów Europy Wschodniej i Azji,
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii krajów Europy Wschodniej i Azji w zakresie życia politycznego do rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu,
- absolwent jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych związanych z życiem politycznym krajów Europy Wschodniej i Azji.

Treści programowe dla zajęć:

- Życie i śmierć jako przedmioty refleksji humanistycznej. Polityzacja ciała w społeczeństwach ponowoczesnych – studium przypadku.
- Podstawowe podejścia analiz biopolitycznych oraz możliwości ich aplikacji na przestrzeni poradzieckiej – studium przypadku.
- Utopia u władzy: polityka tworzenia „nowych ludzi” oraz jej skutki. – studium przypadku.
- Kryteria pokrewieństwa, zażyłości i obcości na przestrzeni poradzieckiej: nowe granice, punkty odniesienia oraz modeli współpracy gospodarczej i kulturowej.

- Estetyzacja konsumpcji na przestrzeni poradzieckiej.
- Uczenie się nowych modeli tradycyjności oraz ich związek z sowiecką polityką kulturową.
- Wspólnoty wyobrażone biopolitycznie: nowe idee czystości w dyskursach nacjonalistycznych na przestrzeni poradzieckiej.
- Spuścizna polityki kulturowej ZSRR w dzisiejszych praktykach biopolitycznych na przestrzeni poradzieckiej. Ku nowym modelom terytorialności, wspólnoty i bezpieczeństwa.

Nazwa zajęć: **Gospodarka i społeczeństwo w krajach Europy Wschodniej i Azji – obowiązkowy, wykłady**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące sytuacji społecznej i gospodarczej w Europie Wschodniej i Azji,
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu ekonomii i finansów oraz wybrane zagadnienia z zakresu ekonomii i finansów Europy Wschodniej i Azji,
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii,
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych,
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie.

Treści programowe dla zajęć:

- Państwa postsowieckie oraz ich specyfika gospodarcza i społeczna. Wewnętrzne przemiany gospodarcze wybranych krajów, w tym transformacja warunków działalności gospodarczej. Konkurencyjność gospodarcza, a warunki funkcjonowania małych i średnich przedsiębiorstw. Analiza struktury sektorów gospodarki w wybranych państwach.
- Stosunki przemysłowe i dialog społeczny w obszarze postsowieckim. Czynniki wzrostu zasobów kapitałowych. Trójstronność w praktykach krajów postsowieckich. Główne cechy postsowieckiego modelu rosyjskiego stosunków przemysłowych.
- Infrastruktura transportowa na obszarze państw byłego ZSRR jako element krajowego rynku usług. Porty morskie, porty lotnicze, sieć kolejowa i drogowa a międzynarodowe korytarze transportowe. Infrastruktura odziedziczona po ZSRR, jej dezintegracja i degradacja, modele odbudowy i rozwoju na przykładzie wybranych państw i ich znaczenie dla gospodarki wewnętrznej i społeczeństwa.
- Handel krajowy w wybranych państwach postsowieckich. Sposoby dystrybucji, sieci handlowe w poszczególnych krajach. Izby przemysłowo - handlowe. Ewolucja sektora bankowego w Federacji Rosyjskiej i na Ukrainie.
- Polityka wspierania rozwoju technologicznego i innowacyjności. Rozwój telekomunikacyjny. Rozwój sektora IT na obszarze postsowieckim w wybranych państwach.
- Zmiany w przestrzeni postsowieckiej. Procesy metropolizacji, ruryzacji, depopulacji wsi. Konflikty dotyczące postsowieckiej przestrzeni. Współczesna rzeczywistość miast zamkniętych. Nowe inwestycje w rejonach turystycznych.
- Zróżnicowanie społeczne, przemiany w jego obrębie. Powstawianie nowych klas społecznych. Polityka językowa w wybranych państwach postsowieckich, w tym praktyka w świetle współczesnych rozwiązań prawnych. Proces normowania polityki narodowościowej.
- Systemy edukacji na obszarze postsowieckim. Uwarunkowania rozwoju i jakości kształcenia. Struktura uczelni wyższych. Funkcjonowanie systemie programów mobilności akademickiej.
- Rola programów społecznych i państwowych systemów opiekuńczych. Opieka socjalna, społeczna i systemy emerytalne. Funkcjonowanie służby zdrowia a stan zdrowia ludności.
- Organizacje rządowe a kształtowanie się organizacji pozarządowych. Funkcjonowanie tzw. trzeciego sektora w dziedzinie społecznej, kulturowej i gospodarczej. Kultura niezależna i niezależne media. Charakterystyka organizacji społecznych na Wschodzie.
- Media. Polityka informacyjna a sposoby i warunki funkcjonowania mediów na przykładach wybranych państw na terenie postsowieckim. Czwarta władza - telewizja, radio, prasa, media elektroniczne.

Nazwa zajęć: **Gospodarka i społeczeństwo w krajach Europy Wschodniej i Azji – fakultatywny, wykłady**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę faktograficzną dotyczącą przemian politycznych zachodzących w regionie Donbasu oraz rozumie ich historyczne uwarunkowania,

- posiada wiedzę faktograficzną dotyczącą przemian gospodarczych i społecznych zachodzących w regionie Donbasu oraz rozumie ich historyczne uwarunkowania,
- zna i stosuje terminologię z zakresu borderstudies, transitionstudies, regionalidentity, industrial heritage,
- potrafi przygotować krótkie wystąpienie z zakresu treści programowych, a także oraz ocenić podstawowe elementy wystąpień innych wygłaszających,
- krytycznie ocenia wiedzę na temat kształtowania się odrębności regionalnej Donbasu w rozwiązywaniu problemów poznawczych dotyczących kondycji państwowej i gospodarczej współczesnej Ukrainy i współczesnych stosunków ukraińsko-rosyjskich.

Treści programowe dla zajęć:

- **„Górnictwo Ojczyźnie” – kultura górnictwa jako zasób dla dyskursu narodowego na przykładzie Polski.** Wątki górnicze w literaturze, architekturze, filmie i życiu codziennym okresu PRL-u oraz współczesnej Polski.
- **Status pracy fizycznej we współczesnym świecie.** Problemy regionów przemysłowych w Europie na przykładzie Donbasu. Pojęcie ubóstwa transformacyjnego. Dziedzictwo industrialne i problem jego ochrony. Dylematy gospodarki opartej na węglu w warunkach globalnego ocieplenia.
- **Dwa bieguny jednego narodu – kształtowanie się tożsamości narodowej w Galicji i Donbasie.** Kluczowe kategorie nacjonalizmu i ich rozumienie w Galicji i Donbasie. Podział regionalny Ukrainy – jego aktualność, wpływ na sytuację polityczną i życie codzienne.
- **Historyczne procesy migracyjne na terytorium dzisiejszego Donbasu i ich rola w kształtowaniu specyfiki regionu – cz. I.** Pierwsza fala żywiłowej kolonizacji i fenomen Kozaczyny.
- **Historyczne procesy migracyjne na terytorium dzisiejszego Donbasu i ich rola w kształtowaniu specyfiki regionu – cz. II.** Kolonizacja kontrolowana. Step w granicach Imperium Rosyjskiego.
- **Historyczne procesy migracyjne na terytorium dzisiejszego Donbasu i ich rola w kształtowaniu specyfiki regionu – cz. III.** Korzenie etnicznego zróżnicowania na ziemiach Donbasu.
- **Donbas w strukturze administracyjnej Imperium Rosyjskiego.** Geneza i przemiany nowoczesnego podziału administracyjnego Rosji, ze szczególnym uwzględnieniem ziem ukraińskich i terytorium dzisiejszego Donbasu. Różne formy autonomii politycznej ziem ukraińskich w ramach Imperium Rosyjskiego, uwarunkowania i konsekwencje ich likwidacji.
- **Rozkwit Noworosji. Gospodarka i społeczeństwo Donbasu w II poł. XIX wieku.** Boom demograficzny i przemysłowy u schyłku caratu, bariery i bodźce rozwoju przemysłu wydobywczego na terenie Donbasu. John Hughes i znaczenie jego inwestycji.
- **Miejsce Donbasu w koncepcjach Ukrainy na pocz. XX wieku.** Donbas w polityce Centralnej Rady, Hetmanatu Pawła Skoropadskiego i miejscowych bolszewików. Donbas i jego znaczenie w okresie wojny domowej.
- **„Październik, którego nie było”.** Rewolucja bolszewicka w Donbasie. Przyczyny słabości ruchu robotniczego w Donbasie, „przedproletariat” i jego stosunek do bolszewików. Stabilizacja władzy radzieckiej na Ukrainie.
- **Donbas w ramach Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej.** Polityka ZSRR wobec Donbasu: eksploatacja gospodarcza oraz administracyjne podtrzymywanie liczebności Rosjan. Górnik i górnictwo w propagandzie i sztuce radzieckiej. Ruch stachanowski i jego społeczny odbiór. Materialne i symboliczne fundamenty nostalgii za ZSRR.
- **Prorepublikański ruch strajkowy w Donbasie i rozpad ZSRR.** Stosunek mas pracujących Donbasu do pierestrojki i ruchu republikańskiego na Ukrainie. Trzy fazy strajków górniczych pod koniec lat 80-tych i na pocz., 90-tych. Przejęcie kontroli nad oddolnym ruchem strajkowym przez lokalne elity oligarchiczne.
- **Miejsce Donbasu w niepodległej Ukrainie.** Polityka Kijowa wobec regionu w latach 1991-2012. Stosunek ukraińskiej elity intelektualnej do Donbasu. Separatyzm jako narzędzie nacisku na władzę i dyskursywny sposób radzenia sobie z peryferyjnością.
- **Donbas a Euromajdan i Rewolucja Godności.** Reakcja mieszkańców Donbasu na Euromajdan. Lokalny Euromajdan w Doniecku i Ługańsku. Stosunek powojenny Kijowa wobec Donbasu.
- **Wojna w Donbasie.** Pojęcie wojny hybrydowej. Powstanie samozwańczych bytów państwowych Donieckiej Republiki Ludowej i Ługańskiej Republiki Ludowej. Problem pozyskiwania wiarygodnych informacji o sytuacji w regionie, wpływ rosyjskiej propagandy, dylematy badań socjologicznych. Problem uchodźstwa wewnętrznego na Ukrainie.

Nazwa zajęć: Historia Europy Wschodniej i Azji do 1917 r. (wykłady)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu historii Europy Wschodniej i Azji w okresie od pierwszych organizacji plemiennych po upadek caratu oraz takie zjawiska jak wędrówki ludów, zderzenie cywilizacji, kształtowanie obszarów językowych, narodów politycznych i teorie je wyjaśniające,
- zna i rozumie znaczenie funkcjonowania na obszarze Europy Wschodniej i Azji w ciągu tysiąclecia wielkich formacji, takich jak Ruś Kijowska, Wielkie Księstwo Litewskie, Imperium Rosyjskie, Zakon Niemiecki, Rzeczpospolita dla kształtowania współczesnej tożsamości nowoczesnych narodów,
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i samodzielnego planowania uczenia się.

Treści programowe dla zajęć:

- Pradzieje Europy Wschodniej i Azji od epoki kamiennej po schyłek antyku.
- Scytia i Sarmacja, dzieje dawnych Turków, ekspansja Arabów na Kaukazie i w Azji środkowej. Najdawniejsze dzieje Słowian – wielka wędrówka ludów i najstarsze organizacje państwowe w Europie Środkowo-Wschodniej (I tysiąclecie n.e).
- Bizancjum, Normanowie, Ruś Kijowska, państwo i społeczeństwo od centralizacji do rozpadu (IX–XII w.).
- Imperium Mongolskie, najazd mongolski na Europę i powstanie Imperium Złotej Ordy. Krucjaty północne, chrystianizacja Bałtów i Zakon Niemiecki nad Bałtykiem.
- Ruś pod panowaniem Mongołów, kariera W. Ks. Litewskiego i Moskwy (XIII–XIV w.). Ekspansja Polski na Rusi, unia polsko-litewska.
- Turcy w Europie, rozpad Złotej Ordy – chanaty tatarskie. Okres dominacji W. Ks. Litewskiego i Rzeczypospolitej w Europie Środkowej i Wschodniej, Europa Jagiellońska.
- Wojny o dominium Morza Bałtyckiego. Wzrost znaczenia Moskwy, wielka smuta. Kryzys Rzeczypospolitej, wojny kozackie, rozwój carstwa Moskiewskiego (Kaukaz, Syberia, Ukraina).
- Wielka wojna północna, powstanie Imperium Rosyjskiego i jego rozwój od Piotra I do Katarzyny II. Hegemonia Rosji w Europie Wschodniej, upadek Rzeczypospolitej, wojny z Turcją i Persją.
- Absolutyzm rosyjski, zwycięstwo w wojnach napoleońskich, Święte Przymierze. Polityka zagraniczna Rosji od Wiednia do wojny krymskiej.
- Narody podbite: kwestia polska, W. Ks. Finlandii, gubernie bałtyckie, Noworosja, Besarabia, wojny kaukaskie.
- Zarys dziejów Azji Środkowej w czasach nowożytnych. Podbój Azji Środkowej przez Rosję. Rosyjski daleki Wschód w XIX w.
- Modernizacja Rosji w II połowie XIX w. Reformy i kotłreformy – rozwój kapitalizmu i ruchy społeczne w Rosji przełomu XIX i XX w.
- Wojna rosyjsko-japońska. Rewolucja 1905 r. w Rosji, próby przezwyciężenia kryzysu, ustawy zasadnicze – reformy Stołypina.
- Społeczeństwo i narody Rosji na początku XX w. I wojna światowa.
- Rewolucja Rosyjska 1917 r. od lutego do bolszewickiego zamachu stanu, upadek imperium, powstanie RFSRR, dążenia niepodległościowe narodów imperium.

Nazwa zajęć: Historia Europy Wschodniej i Azji do 1917 r. (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu historii Europy Wschodniej i Azji w okresie oraz takie zjawiska jak – i teorie wyjaśniające,
- zna i rozumie znaczenie funkcjonowania na obszarze Europy Wschodniej i Azji w ciągu tysiąclecia wielkich formacji, takich jak Ruś Kijowska, Wielkie Księstwo Litewskie, Imperium Rosyjskie, Zakon Niemiecki, Rzeczpospolita dla kształtowania współczesnej tożsamości nowoczesnych narodów,
- potrafi postawić właściwe pytania dotyczące istotnych zagadnień z przeszłości Europy wschodniej i Azji i wskazać na najważniejsze źródła i literaturę oraz zaplanować przedstawienie ich w formie referatu lub prezentacji,
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i samodzielnego planowania uczenia się.

Treści programowe dla zajęć:

- Poznańskie środowisko badaczy dziejów Rosji i Europy Wschodniej. Znaczenie tematyki historycznej dla rozumienia problematyki obszaru poradzieckiego.
- Etno - i topogeneza Słowian: stan wiedzy, dyskusje i spory.

- Ruś i Bizancjum. Misje bizantyjskie u Słowian. Powstanie pisma słowiańskiego i chrzest Rusi.
- Znaczenie chrześcijaństwa wschodniego dla rozwoju kultury ruskiej. Literatura i historiografia staroruska. Architektura.
- Wielki szlak jedwabny w starożytności i średniowieczu, znaczenie wielkiego stepu dla losów Europy Wschodniej.
- Podziały dzielnicowe, rozpad na zachodnioruski i wielkoruski obszar językowy. Wpływ podziałów politycznych na dalszy podział Słowiańszczyzny wschodniej.
- Wielkie Ks. Litewskie – lokalne mocarstwo, unia z Polską.
- Budowa tzw. „scentralizowanego państwa” przez Moskwę. Rola idei „Moskwy III Rzymu” i dalszy rozwój ideologii państwowej Rosji jako prawosławnego mocarstwa.
- Państwo kozackie – idea i nieudana próba budowy pierwszego państwa ukraińskiego.
- Ustrój Imperium Rosyjskiego – ewolucja w XVIII-XIX w. Organy władzy, administracja i prawo, stan szlachecki, wojsko, służba cywilna.
- Rosyjska filozofia i myśl społeczna od oświecenia do srebrnego wieku.
- Złoty wiek literatury rosyjskiej: Puszkina, Gogol, Szewczenko, Dostojewski, Tołstoj.
- Marksizm w Rosji. Lenin, jego dorobek i ideologia. Socjaldemokracja Rosyjska.
- System partyjny Rosji po utworzeniu Dumy Państwowej. Życie polityczne po 1905 r.
- Dlaczego bolszewicy zwyciężyli?

Nazwa zajęć: Historia Europy Wschodniej i Azji po 1917 r. (wykłady)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu historii krajów i narodów byłego ZSRR w okresie od 1991 r. do współczesności,
- zna i rozumie znaczenie zmian jakie zaszły po rozpadzie ZSRR na obszarze Europy Wschodniej i Azji dla dziejów tego obszaru w XX-XXI wieku,
- potrafi postawić właściwe pytania dotyczące istotnych zagadnień z najnowszej historii krajów byłego Związku Radzieckiego, wskazać na najważniejsze źródła i literaturę oraz zaplanować przedstawienie ich w formie referatu lub prezentacji,
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i samodzielnego planowania uczenia się

Treści programowe dla zajęć:

- Rozwiązanie ZSRR 25 XII 1991 r. WNP – historia rozpadu wspólnoty.
- Nowe państwo rosyjskie w l. 1991–1993. Konstytucja 1993.
- Dekada B. Jelcyna, reżim korporacyjno-oligarchiczny. oligarchiczny
- Niepodległość i budowa własnej państwowości w Azji Centralnej – Kazachstan, Uzbekistan, Kirgistan, Turkmenistan, Tadżykistan. Podłoże konfliktów etnopolitycznych w regionie. Derusyfikacja, islamizacja.
- Nowa Rosja w systemie stosunków międzynarodowych – próby dominacji na obszarze b. ZSRR.
- Estonia, Łotwa i Litwa – odmienność historyczna republik bałtyckich i ich droga do struktur Europejskich.
- W. Putin – powstanie systemu prezydenckiego, nowe otwarcie w polityce zagranicznej. 11 IX 2001 i koalicja antyterrorystyczna. „Demokracja kierowana” 2000-2008 – stabilizacja władzy.
- Prezydentura D. Miedwiediewa. Wojna gruzińska 2008 r. – doktryna Putina. Rosyjskie programy reintegracji obszaru postradzieckiego.
- Partnerstwo wschodnie UE.
- Wybory 2011/2012 r. narodziny opozycji pozasystemowej w Rosji.
- Euromajdan i aneksja Krymu przez Rosję. Wojna ukraińsko-rosyjska.
- Trzecia i czwarta kadencja W. Putina – problem rządów autorytarnych w Rosji.
- Rewolucja godnościowa na Ukrainie. Zwrot w polityce zagranicznej Białorusi.

Nazwa zajęć: Historia Europy Wschodniej i Azji po 1917 r. (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu historii krajów i narodów byłego ZSRR w okresie od 1991 r. do współczesności,
- zna i rozumie znaczenie zmian jakie zaszły po rozpadzie ZSRR na obszarze Europy Wschodniej i Azji dla dziejów tego obszaru w XX-XXI wieku,
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i samodzielnego planowania uczenia się.

Treści programowe dla zajęć:

- Rozpad ZSRR w końcu 1991 r. – państwa spadkobiercy i państwa kontynuatorzy.
- Federacja Rosyjska w poszukiwaniu miejsca w świecie – dramat lokalnego mocarstwa. Próby utrzymywania pokoju na obszarze b. ZSRR – rosyjskie siły pokojowe w krajach WNP.

- Federacja Rosyjska – walka o utrzymanie spójności państwa, wojny czeczeńskie.
- Rosja w I. 90-ch XX w. – kryzys 1998 r. droga W. Putina do władzy.
- Kryzys WNP – zmiana w rosyjskiej doktrynie politycznej – bliska zagranica.
- Armenia i Azerbejdżan – wojna o Górski Karabach.
- Mołdawia – Naddniestrze, Gruzja – Abchazja i Osetia. Polityka Rosji wobec konfliktów odziedziczonych po ZSRR.
- Kolorowe rewolucje: rewolucja róż w Gruzji, pomarańczowa rewolucja na Ukrainie, rewolucja tulipanów w Kirgizji.
- Rosjanie w krajach bałtyckich – między EU a Rosją.
- „Russkij mir” – nowa ideologia narodowa Rosji.
- Białoruś w polityce Rosji – ZBiR, kwestie polityczne i gospodarcze.
- Krym, Ługańsk, Donieck – próba odbudowy hegemonii Rosji w Europie Wschodniej.
- Polonia na obszarze b. ZSRR, jej pochodzenie, losy, organizacje, łączność z Polską.

Nazwa zajęć: **Historia narodów ZSRR w latach 1917–1991 (wykłady)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu historii Związku Radzieckiego w okresie od przewrotu bolszewickiego do jego rozpadu w 1991 r.,
- zna i rozumie znaczenie istnienia imperium ZSRR na obszarze Europy Wschodniej i Azji dla dziejów tego obszaru w XX wieku, dla kształtowania nowoczesnych narodów i państw,
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i samodzielnego planowania uczenia się.

Treści programowe dla zajęć:

- Rewolucja bolszewicka – ideologia leninowska – „dyktatura proletariatu”. Chronologia dziejów ZSRR.
- Rozpad imperium rosyjskiego. Dążenia niepodległościowe i budowa państw narodowych w Europie Wschodniej – Finlandia, Litwa, Łotwa. Estonia, Polska.
- Wojna domowa, NEP i powstanie ZSRR.
- ZSRR na arenie międzynarodowej 1920-1929 – Komintern.
- Wielki eksperyment – budowa komunizmu, założenia i efekty – Stalinizm.
- Wielki Głód – Ukraina, Kazachstan. Wielki terror.
- Przygotowania do wojny. Ekspansja ZSRR w I. 1939–1941.
- ZSRR w II wojnie światowej – wielka wojna ojczyźniana.
- Powojenna polityka ZSRR 1945–1956. Odwilż i destalinizacja. XX Zjazd KPZR
- Współzawodnictwo pokojowe i polityka odprężenia.
- Przesłanki kryzysu, Helsinki i dysydenci.
- Reformy 1979, kryzys ideologii.
- Kryzys gospodarczy, M. Gorbaczow – przyspieszenie, jawność przebudowa.
- Aspiracje niepodległościowe narodów nierosyjskich – ruchy na rzecz przebudowy, problem suwerenności republik związkowych. Zjazd deputowanych ludowych.
- Demokratyzacja. Kryzys władz centralnych, nowy układ związkowy 1990–1991. Pucz Janajewa, delegalizacja KPZR i rozpad ZSRR.

Nazwa zajęć: **Historia narodów ZSRR w latach 1917–1991 (ćwiczenia)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu historii Związku Radzieckiego w okresie od przewrotu bolszewickiego do jego rozpadu w 1991 r.,
- zna i rozumie znaczenie istnienia imperium ZSRR na obszarze Europy Wschodniej i Azji dla dziejów tego obszaru w XX wieku, dla kształtowania nowoczesnych narodów i państw,
- Potrafi postawić właściwe pytania dotyczące istotnych zagadnień z Związku Radzieckiego, wskazać na najważniejsze źródła i literaturę oraz zaplanować przedstawienie ich w formie referatu lub prezentacji,
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i samodzielnego planowania uczenia się.

Treści programowe dla zajęć:

- Cztery kolory rewolucji: czerwony, zielony, biały, czarny.
- Aspiracje niepodległościowe narodów Rosji: rewolucja ukraińska, Białoruska Republika Ludowa, Federacja Kaukaska, radziecki Turkiestan.
- Konstytucja RFSRR i ZSRR.
- Radziecka polityka narodowościowa – od zakorzenienia do rusyfikacji.
- Kultura radziecka okresu międzywojennego od futuryzmu i konstruktywizmu do socrealizmu.

- Budowa komunizmu – polityka industrializacji i kolektywizacji rolnictwa. Archipelag GUŁAG.
- Wielka Wojna Ojczyźniana 1941-1945: chronologia. Wielka koalicja. Rola frontu wschodniego w Europie i zaangażowanie ZSRR na Dalekim Wschodzie.
- Teheran-Jałta-Poczdam. Hegemonia ZSRR w Europie Środkowo-Wschodniej.
- Eksport Rewolucji. Zimna wojna. Kominform. Rewolucja w Chinach, wojna w Korei i Wietnamie.
- Śmierć Stalina – odwilż. Procesy rehabilitacji i rozliczeń w literaturze i filmie.
- Radziecka literatura powojenna, film, sztuka. Samizdat.
- Mit wielkiej wojny ojczyźnianej.
- Kwestia budowy tzw. rozwiniętego socjalizmu.
- Pierestrojka i postanie ruchów narodowych.
- Gorbaczow i Jelcyń – federacja vs. suwerenność – rozpad ZSRR.

Nazwa zajęć: Kaukaz – specyfika regionu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia oraz wybrane zagadnienia z zakresu historii Kaukazu,
- absolwent zna i rozumie fundamentalne problemy współczesnej cywilizacji związane z gospodarką, demografią, historią najnowszą, specyfiką struktury społecznej i wyznaniowej, ustrojem społeczno-politycznym zachodzące na obszarze Kaukazu rozpoznaje zróżnicowanie form i historyczną zmienność zjawisk,
- absolwent potrafi brać udział w debacie dotyczącej Kaukazu i – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o procesie kształtowania elit polityczno-etnicznych, uwarunkowaniach ekonomicznych regionu, czynnikach destabilizujących region,
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym) w przygotowaniu prac pisemnych oraz prezentacji o charakterze naukowym i interpretacyjnym,
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce, ekonomii, komunikacji i prawie, w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu,
- absolwent jest gotów do pracy w strukturach samorządowych, służbie zagranicznej i organizacjach administracji publicznej odpowiedzialnych za prowadzenie polityki zagranicznej oraz w strukturach UE a także innych organizacjach międzynarodowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Kaukaz – charakterystyka regionu i temat badań naukowych. Geografia regionu. Pojęcia Kaukaz Północny (Kaukaz) i Kaukaz Południowy (Zakaukazie). Płynne granice regionu kaukaskiego. Państwa Kaukazu Południowego i podmioty Kaukazu Północnego Federacji Rosyjskiej.
- Kaukaz – geografia, ludność, kultura. Mozaika narodowościowo-etniczna. Grupy językowe.
- Jak badać Kaukaz? Koncepcje metodologiczne w badaniach kaukaskich. Koncepcja Aleksandra Dugina – „archeomoderna”.
- Proces kształtowania się elit polityczno-etnicznych w republikach Kaukazu Północnego FR. Specyfika reżimów politycznych republik Kaukazu Północnego FR i rola klanów w działalności elit politycznych (etnokratyzm, trybalizm).
- Rosjanie w elitach politycznych Kaukazu Północnego.
- Religie na Kaukazie, pozycja Cerkwi Prawosławnej.– Ormiański Kościół Apostolski, prawosławie, islam, neopogaństwo. Rola religii w życiu prywatnym i politycznym.
- Uwarunkowania gospodarcze regionu.
- Kaukaz w geopolityce. Interesy Rosji a interesy Turcji, Iranu, USA, Unii Europejskiej i NATO na Kaukazie Południowym.
- Rola siły i przemocy w procesie kształtowania systemów politycznych państw Kaukazu Południowego (Armenia, Gruzja, Azerbejdżan). Grupy nacisku (tzw. nieformalne siły sprzeciwu) w procesie transformacji ustrojowej (na przykładzie Armenii).
- Konflikty etniczne i destabilizacja Kaukazu, funkcjonowanie tzw. państw nieuznawanych.
- Górski Karabach – specyfika konfliktu, charakterystyka regionu, stan obecny.
- Osetia Południowa – specyfika konfliktu, charakterystyka regionu, stan obecny.
- Abchazja - status (państwo nieuznawane – niepodległa republika, formalnie część Gruzji), społeczeństwo, polityka, gospodarka, demografia, bieżąca sytuacja.

Nazwa zajęć: Komunikacja medialna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach z uwzględnieniem ich historycznych przemian oraz wybrane zagadnienia z zakresu komunikacji społecznej i mediów w Europie Wschodniej i Azji,
- absolwent zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości,
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy z zakresu medioznawstwa oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych, planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole a także współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym)
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie w zakresie komunikowania,
- absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy konstruując oryginalne przekazy medialne,
- absolwent jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym: – rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad w komunikacji międzyludzkiej i medialnej.

Treści programowe dla zajęć:

- Komunikacja społeczna, jako podstawa komunikacji medialnej – komunikacyjny niezakłócona i szum informacyjny.
- Komunikacja medialna a komunikacja między kulturowa.
- Wolne media i formy uzależnienia mediów.
- Komunikacja medialna podstawowe zagadnienia z zakresu psychologii mediów.
- Propaganda i PR.
- Postawy i zmiana postaw jako cel komunikacji.
- Media analogowe.
- Nowe formy komunikacji.

Nazwa zajęć: Komunikacja społeczna i informacja naukowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach uwzględniając zmiany historyczne w tym zakresie oraz wybrane zagadnienia z zakresu komunikacji społecznej i mediów w Europie Wschodniej i Azji,
- absolwent zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju, podejmuje sam decyzje jaki sposób działania prowadzi do osiągnięcia zamierzonego celu,
- absolwent zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju, podejmuje sam decyzje jaki sposób działania prowadzi do osiągnięcia zamierzonego celu,
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych,
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych,
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Komunikacja społeczna.
- Komunikacja werbalna i niewerbalna.
- Komunikacja rzetelna – rozpoznawanie różnic między komunikatami zawierającymi elementy retoryczne, erystyczne i perswazyjne a komunikatem naukowym.
- Informacja naukowa.
- Cyberprzestrzeń – umiejętności niezbędne do poruszania się w świecie wirtualnym.

- Wyszukiwanie informacji.
- Katalogowanie i opracowywanie informacji wschodoznawczej.
- Opracowywanie zebranych materiałów.

Nazwa zajęć: Kontakty międzykulturowe w Europie Wschodniej i Azji (część 1)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie podstawową terminologię z zakresu historii i historiografii, antropologii kulturowej i wiedzy o kulturze,
- zna i rozumie historyczne współzależności między poszczególnymi społeczeństwami i państwami regionu postradzieckiego oraz zróżnicowane procesy budowania tożsamości na obszarze Europy Wschodniej,
- potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych,
- potrafi brać udział w debacie dotyczącej kontaktów międzykulturowych Europy Wschodniej i – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich,
- potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym),
- potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych,
- jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego,
- jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami Europy Wschodniej.

Treści programowe dla zajęć:

- Kultura i sposoby jej definiowania. Wzorce zachowań, kody i standardy kulturowe. Różnice kulturowe i ich konsekwencje dla zachowań komunikacyjnych. Komunikacja międzykulturowa.
- Kulturowa sukcesja i współdziedziczenie – pytania o (nie)pamięć i procesy zakorzenienia.
- Przesunięcie granic jako znacząca cezura w życiu społeczności na pograniczach. Przymusowe migracje i szok kulturowy w grupie ludności napływowej na przykładzie Obwodu Kalliningardzkiego.
- Kłajpeda kontra Memel. Kulturowe osvajanie przestrzeni przez nowych mieszkańców pogranicza Małej Litwy po 1945 roku.
- Dziedzictwo kulturowe i pamięć przesiedlenia w postmigracyjnych społecznościach lokalnych zachodniej Białorusi i Ukrainy. Kulturowa sukcesja i współdziedziczenie – pytania o (nie)pamięć i procesy zakorzenienia.

Nazwa zajęć: Kontakty międzykulturowe w Europie Wschodniej i Azji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia oraz wybrane zagadnienia z zakresu kontaktów międzykulturowych Europy Wschodniej i Azji,
- absolwent zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej komunikacji międzykulturowej na obszarze Europy Wschodniej i Azji,
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania dotyczące komunikacji międzykulturowej, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych oraz brać udział w debacie dotyczącej Europy Wschodniej i Azji – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska dotyczące komunikacji międzykulturowej oraz dyskutować o nich,
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych dotyczących analizy komunikacji międzykulturowej na obszarze Europy Wschodniej i Azji oraz samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych w tym zakresie,
- absolwent jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz wielokulturowego środowiska społecznego,
- absolwent jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie komunikacji w dziedzinie - stosunków Polski z państwami Europy Wschodniej i Azji.

Treści programowe dla zajęć:

- Globalizacja oraz jej przejawy w regionie.

- Różne odmiany nowoczesności: re-aktywacja tradycji.
- Modernizacja socjalistyczna : geneza teoretyczna, przebieg, skutki społeczne. Kluczowa rola sekularyzacji oraz rewolucji kulturowej w regionie.
- Umowność pojęć „tradycyjny” i „nowoczesny” w społeczeństwach postkomunistycznych.
- Nacjonalizm i migracja: ku nowym modelom lojalności.
- Nowe formy religijności oraz ich wpływ na kontakty międzykulturowe.

Nazwa zajęć: **Konwersatorium wschodoznawcze (język rosyjski w komunikacji)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu bieżącą sytuację polityczną, społeczną i prawną Federacji Rosyjskiej,
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – bieżące relacje ekonomiczne, węzłowe zagadnienia z zakresu finansów publicznych, polityki społecznej państwa, podstawowych trendów ekonomicznych Federacji Rosyjskiej,
- absolwent zna i rozumie zasady formułowania ustnych i pisemnych form wypowiedzi naukowych, zasady twórczego identyfikowania, formułowania i rozwiązywania złożonych problemów badawczych oraz wykonywania zadań o charakterze badawczym,
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy dotyczące najważniejszych trendów i zjawisk społecznych w FR,
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii w języku rosyjskim w formie pisemnej i ustnej,
- absolwent potrafi brać udział w debacie dotyczącej współczesnej kondycji społeczeństwa rosyjskiego i społeczeństw Europy Wschodniej i Azji – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich,
- absolwent potrafi planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole,
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym),
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych,
- absolwent jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego m.in. przez przekazywanie społeczeństwu we właściwy sposób rzetelnych informacji i opinii dotyczących najważniejszych procesów społecznych zachodzących w FR,
- absolwent jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami Europy Wschodniej i Azji.

Treści programowe dla zajęć:

- Co znaczy być młodym we współczesnej Rosji / Быть молодым в современной России: общий обзор – (Rynek pracy młodych Rosjan).
- Sowieckie kontrakty Genderowe i ich transformacja we współczesnej Rosji / Советские гендерные контракты и их трансформация в современной России
- Młode kobiety w organach władzy: czynniki wyznaczające ścieżki kariery/ Молодые женщины в органах государственного управления России: факторы, определяющие карьерные траектории.
- Polityka państwa, wartości i praktyki rosyjskich matek/ #ты же мать: политика государства, ценности и практики российских матерей (pozycja kobiety w rodzinie).
- Bieda i wykluczenie społeczne w Rosji. Zjawisko „nowej biedy w Rosji po epoce socjalizmu/ (Бедность и социальное исключение в постсоциалистической России) «Новая» бедность в России после социализма.
- Ksenofobia w Rosji - badania współczesne, przyczyny, przejawy. Państwo wobec postaw skrajnego nacjonalizmu / Противодействие «религиозному экстремизму»: российское государство в поисках ответов на вызовы десекуляризации.
- Nowe formy kultu religijnego w ZSRR i postsowieckiej Rosji: ideologia, formy organizacji społecznej, dyskursy / Новые формы религиозной культуры в позднем СССР и постсоветской России: идеология, формы социальной организации, дискурсы.
- Migracja zarobkowa z Azji Centralnej do rosyjskich miast: transnacionalizm i integracja / Трудовая миграция из Средней Азии в российский город: транснационализм и интеграция.
- Problemy współczesnych miast rosyjskich – relacja centrum – peryferie, monomiasta, miasta – „millionniki”.
- Islam w Rosji – stan badań, podstawowe wskaźniki, najważniejsze problemy/ Ислам и поиски российской идентичности.

- Muzułmańska społeczność w Rosji – stan obecny (radyalizacja zagrożenia islamizacji polityki) / Что происходит в мусульманской общине России (Радикализация, угроза исламизации политики).
- Starzenie - Рынок труда, занятость и старение - Трансформация социального обслуживания пожилых граждан в российских регионах в условиях стареющего общества и меняющегося законодательства.
- Problem społeczności LGBT w Rosji – stan badań, przestępczość na gruncie nienawiści w stosunku do grup LGBT w Rosji / Преступления на почве ненависти против ЛГБТ в России.
- Społeczeństwo obywatelskie w Rosji – aktywizm młodzieży 2012-2019 / «Гражданский активизм российской молодежи 2012-2019».
- Zmiany nastrojów społecznych w Rosji współczesnej / Почему и как формируется спрос на радикальные изменения.

Nazwa zajęć: Kraje bałtyckie – specyfika regionu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie historyczne uwarunkowania specyfiki Litwy, Łotwy i Estonii na tle historii całego obszaru postradzieckiego, Europy i świata,
- zna i rozumie specyfikę cywilizacyjną Litwy, Łotwy i Estonii w kontekście rozpadu ZSRR, integracji europejskiej i globalizacji,
- potrafi wziąć udział w zbiorowej dyskusji akademickiej na temat Litwy, Łotwy i Estonii, moderować ją i podsumowywać,
- orientuje się w podstawowej literaturze naukowej dotyczącej Litwy, Łotwy i Estonii. Zna główne czasopisma naukowe i opiniotwórcze tytuły publicystyczne najważniejsze ośrodki analityczne zajmujące się tymi państwami,
- jest gotów do odpowiedzialnego i etycznego pełnienia ról zawodowych na płaszczyźnie kontaktów Polski z Litwą, Łotwą i Estonią oraz ich obywatelami.

Treści programowe dla zajęć:

- Ogólna charakterystyka krajów bałtyckich: granice subregionu, nazwy państw, symbolika państwowa, rola Litwy, Łotwy i Estonii we współczesnym świecie.
- Geografia fizyczna i ekonomiczna państw bałtyckich: przyroda, zasoby surowcowe, rozmieszczenie głównych ośrodków gospodarczych, znaczenie Morza Bałtyckiego dla gospodarki państw subregionu.
- Struktura demograficzna, narodowa i wyznaniowa państw bałtyckich: narody tytularne i mniejszości narodowe, ludność bez obywatelstwa w Łotwie i Estonii, kościół katolicki i kościoły ewangelickie, prawosławie w państwach bałtyckich, neopogaństwo – między ruchem religijnym a tożsamościowym.
- Historia w zarysie (do 1991 r.): plemiona bałtyjskie i ugrofińskie, Wielkie Księstwo Litewskie, państwo krzyżackie w Inflantach, Inflanty i Estonia między Rzeczpospolitą, Szwecją i Moskwą, obecne kraje bałtyckie w Imperium Rosyjskim, ruch narodowy Litwinów, Łotyszy i Estończyków, niepodległa Litwa, Łotwa i Estonia 1918-1940, II wojna światowa, republiki bałtyckie w powojennym ZSRR.
- Historia najnowsza – dzieje polityczne od 1991 roku: droga do niepodległości, fronty narodowe i próby hamowania dążeń niepodległościowych ze strony Rosji. Uformowanie się systemów politycznych i partyjnych, najważniejsze postacie życia politycznego, zarys procesu integracji państw bałtyckich z Unią Europejską i NATO.
- Kultura państw bałtyckich: kultura tradycyjna, nowoczesna kultura wysoka XIX-XXI wieku (wybrane postacie: Mikołaj Ciurlonis, Tomas Venclova), najważniejsze zjawiska współczesnej kultury wysokiej i popularnej
- Kraje bałtyckie jako przedmiot krajoznawstwa i obszar turystyczny.
- Polacy w krajach bałtyckich i związki Polski z krajami bałtyckimi. Znaczenie unii polsko-litewskiej dla współczesnej tożsamości Litwy i jej dziedzictwa kulturowego; historia polskiej obecności w Łotwie i Estonii, Ryga i Dorpat jako historyczne ośrodki polskiej inteligencji; najważniejsze problemy stosunków polsko-litewskich w XX i XXI wieku. Współczesna społeczność polska na Litwie, jej życie polityczne i kultura.

Nazwa zajęć: Kraje Europy Wschodniej – specyfika regionu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie historyczne uwarunkowania specyfiki Ukrainy, Białorusi i Mołdawii na tle historii całego obszaru postradzieckiego, Europy i świata,
- zna i rozumie specyfikę cywilizacyjną Ukrainy, Białorusi i Mołdawii w kontekście rozpadu ZSRR, integracji europejskiej i globalizacji,

- potrafi wziąć udział w zbiorowej dyskusji na temat Europy Wschodniej, moderować ją i podsumowywać,
- orientuje się w podstawowej literaturze naukowej dotyczącej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii. Zna główne czasopisma naukowe i opiniotwórcze tytuły publicystyczne najważniejsze ośrodki analityczne zajmujące się tymi państwami,
- jest gotów do odpowiedzialnego i etycznego pełnienia ról zawodowych na płaszczyźnie kontaktów Polski z Ukrainą, Białorusią i Mołdawią, oraz ich obywatelami.

Treści programowe dla zajęć:

- Co o Europie Wschodniej mówią flagi, herby, hymny i mapy? Zarys geografii politycznej Europy Wschodniej: państwa (Ukraina, Białoruś, Mołdawia), terytoria autonomiczne (ARK, Gagauzja), państwa nieuznane i nielegalne twory pseudopaństwowe (PMR, DNR, ŁNR). Symbolika państw subregionu: flagi, herby, hymny, banknoty.
- Co o Europie Wschodniej mówi kultura popularna? Współczesna kultura Europy Wschodniej – od Czerwonej Ruty do AlyonyAlyony, od O-Zone do Zdob si Zdub, od NRM do Rockerjocker. Konteksty kultury popularnej w regionie: antynomia postradzieckość – okcydentalizm, antynomia odwołania do etniczności/folkloru – brak odwołań. Polityczne zaangażowanie wykonawców – rola autorytetów. Dyskusja, praca w grupach.
- Polska wobec Europy Wschodniej, Europa Wschodnia o Polsce - wielogłos o Kresach i historia lokalna, czyli co o Europie Wschodniej mówi rock-opera? Pokaz zapisu rock-opery Narodny Albom – opus magnum białoruskiej kultury niezależnej, ukazującego historię pogranicznego miasteczka Raków w XX wieku i będącego polemiką z radziecką narracją historyczną oraz z polskimi mitami kresowymi. Dyskusja.
- Europa Wschodnia nie tylko słowiańska czyli co o Europie Wschodniej mówi Adam Mickiewicz i Adam Balcer. Krym, Południe Ukrainy i Mołdawia jako miejsce spotkania cywilizacji Europy Wschodniej, Zachodniej, Śródziemnomorza i Wielkiego Stepu. Dyskurs poetycki i dyskurs naukowy. Dyskusja.
- Między oligarchią, autorytaryzmem i demokracją czyli co o Europie Wschodniej mówi film dokumentalny cz. 1. Pokaz filmu dokumentalnego „Bitwa o Dnipro” cz. 1 (Ukraina 2015) – „Rewolucja Godności” w 2014 roku w mieście Dniepropietrowsk (Dnipro). Dyskusja.
- Europa Wschodnia w obliczu wojen hybrydowych czyli co o Europie czyli co o Europie Wschodniej mówi film dokumentalny cz. 1. Pokaz filmu dokumentalnego „Bitwa o Dnipro” cz. 2 (Ukraina 2015) – obrona Dniepropietrowska przez ukraińskie wojsko, ochotników i wolontariuszy, budowanie społeczeństwa obywatelskiego. Dyskusja.
- Gdzie się kończy i zaczyna Europa Wschodnia? granice regionu w różnych ujęciach i paradygmatach. Miejsce Ukrainy, Białorusi i Mołdawii w różnych podziałach geograficznych Europy. Dyskusja.

Nazwa zajęć: Mapa etniczna krajów byłego ZSRR

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie historyczne uwarunkowania podziałów etnicznych, politycznych i administracyjnych dla na losów grup etnicznych obszarze byłego ZSRR oraz znaczenie polityki narodowościowej i językowej,
- potrafi zdobyć informacje i zaprezentować wybraną grupę etniczną zgodnie z zasadami, klasyfikacji we współczesnej etnologii dotyczące wybranej grupy etnicznej,
- potrafi przygotować prezentację wybranej grupy etnicznej wspólnie z innymi studentami, przygotować plan badań nad sytuacją etniczną wybranego obszaru, łącząc w ramach współpracy w grupie działania związane z analizami uwarunkowań historycznych, demograficznych i konfesyjnych,
- jest gotów do samodzielnego poznawania i identyfikowania licznych grup etnicznych na obszarze byłego ZSRR na podstawie eksperckiej wiedzy o zróżnicowaniu etnicznym wybranego obszaru.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcia podstawowe (lud, grupa etniczna, plemię, naród)
- Systemy klasyfikacji języków w współczesnej nauce, języki na obszarze byłego ZSRR
- Struktura etniczna krajów Europy Wschodniej — kraje bałtyckie, Białoruś
- Struktura etniczna krajów Europy Wschodniej — Ukraina, Mołdawia
- Struktura Etniczna Federacji Rosyjskiej — Rosjanie
- Struktura Etniczna Federacji Rosyjskiej — narody Rosji Europejskiej (Daleka Północ, Powołże, Ural)
- Struktura Etniczna Federacji Rosyjskiej — narody Rosji Europejskiej (Kaukaz północny)
- Struktura Etniczna Federacji Rosyjskiej — narody Syberii i Dalekiego Wschodu

- Struktura Etniczna Federacji Rosyjskiej — problem nielicznych, rdzennych narodów Rosji
- Struktura etniczna Kaukazu południowego (Armenia, Azerbejdżan, Gruzja)
- Struktura etniczna państw Azji Środkowej (Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan)
- Zróżnicowanie konfesyjne grup etnicznych na obszarze byłego ZSRR
- Procesy etniczne po rozpadzie Związku Radzieckiego na tle procesów etnicznych we współczesnym świecie

Nazwa zajęć: Metody badań jakościowych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, procesy i zjawiska z zakresu historii Europy Wschodniej i Azji oraz dotyczące ich metody i teorie badań jakościowych wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia (oralhistory),
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oceniać właściwego dobór źródeł, metod badań jakościowych i informacji z nich pochodzących,
- absolwent potrafi planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole a także współpracować z innymi osobami w realizacji wspólnych zadań krytyczno-analitycznych
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych,
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz dosamodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie, w tym podnoszenia swoich kompetencji wschodoznawczych w zakresie świadomości włączenia metod badań jakościowych i oralhistory do swojej pracy naukowej w przyszłości,
- absolwent jest zdolny do myślenia podejmowania działań w zakresie uzyskania danych jakościowych poznanymi metodami, w sposób samodzielny i przedsiębiorczy wykazuje wiedzę i chęć współpracy z otoczeniem w celu realizacji idei projektu naukowego,

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawy badań empirycznych. Podejście naukowe. Badania – podstawowe pojęcia i definicje. Podstawowe elementy procesu badawczego. Problemy etyczne badań. Pojęcie oralhistory.
- Charakterystyka podejścia jakościowego, porównanie jakościowych i ilościowych metod badawczych, badania jakościowe w Polsce i na obszarze postsowieckim.
- Obserwacja jako metoda – zasady, zastosowanie i trudności. Obserwacja – rodzaje, zasady i zastosowanie do odpowiednich problemów. Trudności w czasie obserwacji. Jakościowa technika obserwacji. Rejestrowanie danych.
- Wprowadzenie do badań z zastosowaniem techniki wywiadu. Planowanie badań, prowadzenie i jakość wywiadu. Wybór techniki wywiadu. Badania jakościowe w Polsce i na obszarze postsowieckim
- Wywiad jako technika zdobywania informacji, konstruowanie narzędzi do wywiadów, wprowadzenie w zasady przeprowadzania wywiadów (faktograficznych, konceptualnych, fokusowych, narracyjnych, dyskursywnych). Wybór podmiotu badania. Badania jakościowe w Polsce i na obszarze postsowieckim
- Transkrypcja i analiza danych. Weryfikacja i uogólnianie wiedzy uzyskanej za pomocą wywiadów: problem obiektywności, rzetelności i trafności. Przedstawianie wiedzy: techniki raportów.
- Podstawy badań fokusowych. Konceptualizacja projektu badawczego, dobór próby. Praktyczne aspekty planowania i prowadzenia badań fokusowych.
- Generowanie danych w wywiadach fokusowych. Porównanie fokusu i wywiadu indywidualnego. Analiza techniki prowadzenia fokusów. Analiza danych: generowanie, korygowanie i modelowanie ram kodowania.
- Analizowanie danych jakościowych: specyfika analizy jakościowej. Analiza biograficzna i narracyjna. Analiza porównawcza. Metoda biograficzna i analiza dokumentów osobistych. Narracje o rzeczywistości: technika wywiadu narracyjnego. Badania jakościowe w Polsce i na obszarze postsowieckim.
- Analiza konwersacji, dyskursu i dokumentów. Studium przypadku. Praktyczna strona archiwizacji źródeł wywołanych. Badania jakościowe w Polsce i na obszarze postsowieckim.

Nazwa zajęć: Międzynarodowe stosunki polityczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o polityce i administracji oraz wybrane zagadnienia z zakresu polityki i administracji w Europie Wschodniej i Azji

- absolwent zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, w tym szczególnie na obszarze Europy Wschodniej i Azji
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii oraz potrafi brać udział w debacie dotyczącej Europy Wschodniej i Azji – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce, ekonomii, komunikacji i prawie, w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Zarys teorii międzynarodowych (geneza, istota, ewolucja MSP, czynniki kształtujące stosunki międzynarodowe,
- Historia stosunków międzynarodowych w czasach nowożytnych (Kongres Wiedeński, epoka kolonialna, okres międzywojenny, zimna wojna, świat po 1991 roku – Europa Wschodnia, Azja Centralna, Kaukaz)
- Teoretyczne podejście do stosunków międzynarodowych (ewolucja teorii, wielkie debaty między-paradygmatyczne (liberalizm, realizm, globalizm) współczesne teorie stosunków międzynarodowych)
- Uczestnicy stosunków międzynarodowych (pojęcie uczestnika, zróżnicowanie uczestników, kryteria podziału, interesy uczestników, oddziaływania i ewolucja uczestników międzynarodowych)
- Państwa we współczesnych stosunkach międzynarodowych (suwerenność, reżim polityczny a postępowanie państwa – podstawowe stanowiska; państwa upadłe i dysfunkcyjne; aktywność zewnętrzna państw; racja stanu). Natura systemu politycznego a postępowania państwa.
- Instytucje międzynarodowe (Instytucjonalizacja współpracy międzynarodowej organizacje międzynarodowe w nowym łańdźwie światowym, funkcje i znaczenie instytucji w stosunkach międzynarodowych, Przewrót organizacyjny XX w., ONZ, organizacje regionalne,)
- Polityka zagraniczna i dyplomacja, (potęga państwa, ewolucja form dyplomacji, dyplomacja publiczna, pojęcie softpower, zasady i kierunki polskiej polityki zagranicznej ze szczególnym uwzględnieniem polityki wschodniej)
- Problemy regulacji w stosunkach międzynarodowych (prawo międzynarodowe, normy, źródła prawa międzynarodowego zakres regulacji, tendencje rozwojowe, Karta NZ)
- Pokój i bezpieczeństwo w MSP (ogólne rozumienie bezpieczeństwa, bezpieczeństwo narodowe (państwa), bezpieczeństwo międzynarodowe, czynniki ewolucji, sojusze i wspólnoty, system bezpieczeństwa zbiorowego, Zagrożenia asymetryczne – „nowy” problem bezpieczeństwa międzynarodowego, prywatyzacja przemocy)
- Zaspokajanie potrzeb i rozwiązywanie konfliktów w MSP (spory, konflikty, maksymalizacja i realizacja interesów, sprzeczność interesów MSP, rozwiązywanie sporów i konfliktów).
- Prawnoinstytucjonalne ramy i aktywność na rzecz bezpieczeństwa międzynarodowego - Porozumienia w sprawie kontroli zbrojeń i rozbrojenia (wyścig zbrojeń, rozprzestrzenianie broni jądrowej, handel bronią, regulacja zbrojeń, środki budowy zaufania i bezpieczeństwa, kontrola zbrojeń)
- Sojusze polityczno-wojskowe (kwestie terminologiczne i teoretyczne, sojusz Północnoatlantycki) Unia Europejska jako wspólnota bezpieczeństwa
- Regionalizm w stosunkach narodowych (pojęcie i regionalizmu w MSP, ewolucja, regionalizm w sferze bezpieczeństwa, ekonomii i w sferze politycznej,)
- System kolonialny, dekolonizacja, neokolonializm
- Globalizm w stosunkach międzynarodowych (pojęcie procesów globalizacji, dziedziny globalizacji, procesy a państwo /porządek międzynarodowy, globalne zarządzanie w gospodarce światowej)

Nazwa zajęć: Międzynarodowe stosunki gospodarcze (wykłady)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w stopniu zaawansowanym rolę międzynarodowych stosunków gospodarczych w procesie ukształtowania głównych – strukturalnych i rozwojowych – podziałów we współczesnym świecie. Potrafi rozpoznawać wpływ wydarzeń i zasadniczych tendencji zachodzących w sferze gospodarczej wymiany międzynarodowej na decyzje polityczne i na kształtowanie się relacji międzypaństwowych.
- Ma zaawansowaną wiedzę na temat kluczowych zagadnień problemowych i najważniejszych teorii wyznaczających sferę badań nad międzynarodowymi stosunkami gospodarczymi. Zna i rozumie miejsce i rolę jaką pełnią poszczególne kraje i regiony położone na obszarze byłego ZSRR w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. W szczególności potrafi powiązać

zjawiska migracji zarobkowych, międzynarodowych przepływów kapitałów i technologii występujące w świecie poradzieckim z warunkującymi je, pośrednio lub bezpośrednio, globalnymi procesami gospodarczymi.

- Potrafi wyszukiwać, krytycznie i samodzielnie analizować zasoby informacyjne (dane statystyczne, akty normatywne, komentarze i analizy eksperckie), głównie te zamieszczone w Internecie, potrzebne do interpretacji wybranych zjawisk zachodzących w sferze międzynarodowych stosunków gospodarczych.
- Zna i rozumie wpływ zjawisk oraz procesów gospodarczych zachodzących we współczesnym świecie na lokalne (krajowe, regionalne) środowiska społeczne i potrafi je powiązać ze sferą własnej aktywności społecznej i zawodowej. Rozumie potrzebę doskonalenia kompetencji wschodzących dla sprawniejszego funkcjonowania w szeroko rozumianej sferze relacji ze światem poradzieckim.
- Rozumie doniosłość aksjologicznego wymiaru relacji z ludźmi pochodzącymi z innych obszarów kulturowych. Potrafi formułować swoje cele życiowe i zawodowe z uwzględnieniem wartości etycznych, w tym zwłaszcza zasady poszanowania odmienności kulturowej innych ludzi.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia z zakresu międzynarodowych stosunków gospodarczych, ich zakres przedmiotowy i miejsce w naukach ekonomicznych.
- Główne podmioty międzynarodowych stosunków gospodarczych.
- Międzynarodowy podział pracy, jego historyczne uwarunkowania, ewolucja i skutki.
- Teorie objaśniające genezę i rozwój systemu kapitalistycznego. Marksizm, klasyczny liberalizm i neoliberalizm, keynesizm, monetaryzm, szkoła zależności/dependencji, szkoła Annales, studia postkolonialne, koncepcja „systemów-światów”.
- Klasyczne, neoklasyczne i alternatywne teorie handlu międzynarodowego. Teoria przewagi absolutnej, teoria kosztów komparatywnych, teoria Heckschera – Ohlina, koncepcja korzyści skali.
- Międzynarodowe przepływy kapitału, technologii oraz siły roboczej, przyczyny, kierunki i rola w gospodarce światowej.
- Mechanizmy kontroli, przestępczość gospodarcza w kontekście międzynarodowych przepływów dóbr i kapitałów.
- Bilans płatniczy, jego struktura i rola jako narzędzia analizy makroekonomicznej. Pieniądz światowy.
- Międzynarodowe systemy walutowe.
- Międzynarodowe stosunki gospodarcze w perspektywie globalizacyjnej. Zagrożenia i korzyści wynikające z procesów globalizacyjnych w gospodarce światowej, umowy i organizacje międzynarodowe (GATT, WTO i inne).
- Zjawisko integracji gospodarczej w świecie współczesnym.

Nazwa zajęć: Migracje w krajach Europy Wschodniej i Azji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną w zakresie historii migracji w Europie Wschodniej, na Kaukazie i w Azji Centralnej
- zna i rozumie regulacje prawa migracyjnego i podstawowe pojęcia związane z migracjami kształtujące politykę państwową w jej zależnościach ze standardami międzynarodowymi
- rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji związane z kryzysem migracyjnym, migracjami przymusowymi i konfliktami migracyjnymi
- potrafi formułować i krytycznie ocenić zasoby i źródła informacji dotyczące migracji
- potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej migracji
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych

Treści programowe dla zajęć:

- Migracje jako przedmiot badań. Teorie migracji, uwarunkowania migracji, metody gromadzenia i szacowania danych o migracjach
- Systemy i sieci migracyjne: w stronę podejścia interdyscyplinarnego Od migracji do osiedlania na stałe. Obywatelstwo. Pojęcia prawne.
- Rola państw w kształtowaniu migracji: czynniki historyczne, ekonomiczne, społeczne, geograficzno-polityczne
- Repatriacje i migracje ludności pogranicza w XX w.
- Deportacja narodów i represje sowieckie wobec narodów Europy. Studium przypadków
- Status uchodźcy a praktyka realizacji praw człowieka na terytorium postradzieckim

- Migranci w strukturze siły roboczej. Migranci na rynku pracy, wpływ na gospodarkę krajów przyjmujących migrantów i na miejscowych pracowników.
- Migranci nielegalni. Nowa ekonomia polityczna a dynamika zmian. Nowe formy zatrudnienia, praca tymczasowa, wzrost nieformalnego rynku pracy, segmentacja rynku pracy
- Feminizacja migracji: teorie, praktyka, konsekwencje. Studium przypadku: migrantki w Polsce
- Migranci a polityka: IDP (Gruzja, Ukraina); Pozaparlamentarne formy uczestnictwa; Ruchy i partie antyimigracyjne na terytorium postsowieckim
- Ramy prawne polityki migracyjnej Unii Europejskiej. Ewolucja polityk migracyjnych państw członkowskich UE
- Funkcja ekonomiczna migracji zarobkowej z Ukrainy do Polski
- Nowe mniejszości etniczne a społeczeństwo. Włączanie: jak imigranci stają się częścią społeczeństwa. Polityka imigracyjna formowanie się mniejszości. Integracja i prawa językowe
- Poznańskie badania migracyjne (CeBM): heterogeniczność kulturowa i wielokulturowość miasta. Ukraińcy w Poznaniu. Raport „Poznaj sąsiada”

Nazwa zajęć: Podstawy wiedzy o systemach politycznych i prawnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu uwarunkowania historyczne kształtowania się systemów politycznych wybranych państw (USA, Wielka Brytania, Szwajcaria, Niemcy i Francja)
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu problemy dotyczące funkcjonowania i relacji między organami władzy państwowej oraz głównych podmiotów systemu polityczno-ustrojowego państwa a także rozumie szeroko pojmowane podstawy teoretyczne na temat ustroju politycznego i społeczno-gospodarczego współczesnego państwa
- absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu szczegółowe dotyczące konstytucyjnych podstaw ustroju państw, kompetencji naczelnych organów władzy państwowej, systemów wyborczych i ich wpływu na mechanizmy władzy Zna zasady konstytucyjno – prawne państw demokratycznych
- absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu fundamentalne dylematy m.in. w celuweryfikowania przyjętych sposobów postrzegania rzeczywistości polityczno-ustrojowej
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii specjalistyczne, a w tym wyjaśnić istotę, strukturę i zasady funkcjonowania systemu polityczno-ustrojowego państwa
- absolwent jest gotów do wykorzystania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy do analizy faktycznych efektów działania naczelnych organów władzy w państwach współczesnych oraz analizowania przyczyny i przebieg konkretnych procesów polityczno-prawnych

Treści programowe dla zajęć:

- System polityczny - problemy definicyjne. Instytucjonalne, funkcjonalne, strukturalne i normatywne ujęcia systemu politycznego. Zarys historii ustroju. Elementy systemu politycznego. System polityczny jako kategoria analizy politologicznej; typologie systemów politycznych
- Charakterystyka i cechy ustroju demokratycznego i autorytarnego. Demokracja, autorytaryzm, granica między demokracją a autorytaryzmem. Demokracje skonsolidowane, nieskonsolidowane, szara strefa, autorytaryzm nieskonsolidowany, skonsolidowany.
- Reżim polityczny, system rządów, formy rządów: system parlamentarno-gabinetowy (wariant klasyczny, wariant premierowski, wariant kanclerski), system prezydencki, system półprezydencki oraz system rządów zgromadzenia. Parlamentaryzm czy prezydencjalizm dla nowych demokracji.
- Konstytucyjne podstawy ustroju państwa. Zasady ustrojowe współczesnego państwa demokratycznego: suwerenność narodu, przedstawicielstwo, podział władzy i zasada państwa prawnego. Konstytucja, pojęcie i geneza państwa konstytucyjnego, sposoby tworzenia konstytucji, nowelizacje konstytucji na wybranym przykładzie.
- Trójpodział władzy. Władza ustawodawcza, wykonawcza, sędziowska, wzajemne relacje. Funkcje parlamentu w systemie politycznym, struktura parlamentów (unikameralne i bikameralne), władza wykonawcza, głowa państwa i rząd jako instytucje władzy wykonawczej.
- System partyjny i jego rola w systemie politycznym. Pojęcie partii politycznej, funkcje partii politycznych, typy partii politycznych, klasyfikacja, system partyjny (pojęcie, typologie, klasyfikacje).
- Systemy wyborcze i ich wpływ na mechanizmy władzy państwowej. Rola wyborów w systemie politycznym, zasady systemu wyborczego, systemy większościowe, proporcjonalne, mieszane, deformacja wyniku wyborczego, nadreprezentacja, podreprezentacja.

- Transformacja ustrojowa na obszarze poradzieckim. Analiza podstawowych pojęć, teoria transformacji, modele i typy transformacji, krytyka teorii transformacji, teoria reżimów hybrydowych, problemy transformacji ustrojowej na obszarze poradzieckim
- System polityczny RFN:
 - Republika Weimarska, powstanie NRD i RFN, zjednoczenie Niemiec, geneza i ewolucja systemu politycznego RFN, Konstytucja, zasady ustrojowe RFN,
 - władza ustawodawcza, Bundestag, Bundesrat, system wyborczy, funkcje,
 - władza wykonawcza, Prezydent, Rząd, Kanclerz, władza sądowa, sędziowie,
 - bieżąca sytuacja polityczna w RFN
- System polityczny Szwajcarii:
 - początki Konfederacji Szwajcarskiej, geneza i ewolucja systemu politycznego Szwajcarii, Konstytucja, zasady ustrojowe,
 - władza ustawodawcza, Parlament - Rada Narodowa i Rada Kantonów, system wyborczy, zasady działania, funkcje,
 - władza wykonawcza, Rada Federalna - rząd, zasady działania, Prezydent, władza sądowa.
- System polityczny Francji:
 - geneza i ewolucja systemu politycznego Francji, narodziny V republiki, rola gen. de Gaulle'a, Konstytucja, zasady ustrojowe,
 - władza ustawodawcza we Francji, Zgromadzenie Narodowe i Senat, system wyborczy, kadencja, zasady działania,
 - władza wykonawcza we Francji, tryb powołania rządu, kompetencje, tryb i procedura wyboru prezydenta, funkcje i kompetencje prezydenta, władza sądowa.
- System polityczny USA:
 - przyczyny i okoliczności powstania USA, Deklaracja Niepodległości, Konstytucja USA, zasady ustrojowe.
 - władza ustawodawcza w USA, Kongres, Izba Reprezentantów, Senat, system wyborczy, funkcje i kompetencje.
 - prezydent USA, procedura wyboru, funkcje i kompetencje, odpowiedzialność, cechy systemu prezydenckiego, władza sądowa USA.
- System polityczny Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej:
 - geneza i ewolucja systemu politycznego Wielkiej Brytanii, kształtowanie się klasycznego systemu parlamentarnego, źródła prawa konstytucyjnego, podstawy ustroju państwa.
 - władza ustawodawcza w Wielkiej Brytanii, Izba Gmin i Izba Lordów, system wyborczy, funkcje i kompetencje.
 - władza wykonawcza, charakterystyka monarchii, rząd, premier, władza sądowa, ustrój terytorialny.

Nazwa zajęć: **Prawo dyplomatyczne i konsularne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu pojęcia i istotę dyplomacji oraz prawa dyplomatycznego i konsularnego, zwłaszcza prawo legacji i jego podmioty w praktyce dyplomatycznej,
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu reguły prawa dyplomatycznego i konsularnego w praktyce dyplomatycznej i konsularnej, zasady protokołu dyplomatycznego i różnic w obyczajach dyplomatycznych i pozycji reprezentantów państw,
- absolwent potrafi przedstawić przepisy prawa dyplomatycznego i konsularnego posługując się językiem konwencji międzynarodowych regulujących to prawo,
- absolwent jest świadomy znaczenia prawa dyplomatycznego w stosunkach międzynarodowych i konieczności śledzenia zmian w jego regulacjach oraz posługiwania się wiedzą ekspercką dla rozwiązywania kwestii między państwowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Dyplomacja, prawo dyplomatyczne i konsularne - pojęcie i istota.
- Reprezentacja państwa w stosunkach międzynarodowych.
- Stosunki dyplomatyczne i stosunki konsularne.
- Prawo legacji i prawo konsulatów.
- Źródła i kodyfikacja prawa dyplomatycznego i konsularnego.
- Misje dyplomatyczne i urzędy konsularne.
- Funkcje dyplomatyczne i konsularne.
- Personel misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych.
- Zasady procedencji w prawie dyplomatycznym i konsularnym.

- Przywileje i immunitety dyplomatyczne i konsularne.
- Immunitet jurysdykcyjny w prawie i praktyce dyplomatycznej i konsularnej.
- Akty dyplomacji, język dyplomatyczny, kurtuazja międzynarodowa, etykieta i protokół dyplomatyczny, korespondencja dyplomatyczna.
- Misje specjalne i dyplomacja parlamentarna.

Nazwa zajęć: Prawo międzynarodowe publiczne (wykład)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk prawnych oraz wybrane zagadnienia z zakresu nauk prawnych w Europie Wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie podstawowe prawne i etyczne, uwarunkowania działalności zawodowej związanej z wschodoznawstwem, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy (casusy prawa) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych narzędzi
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu prawa międzynarodowego publicznego
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce i prawie, w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie zagadnień związanych z realizacją przedmiotu, zadań i celu kształcenia. Podstawowa charakterystyka metody pracy. Omówienie zagadnień egzaminacyjnych.
- Wprowadzenie do problematyki prawa międzynarodowego publicznego
- Prawo międzynarodowe: pojęcie i istota, prawo międzynarodowe publiczne a prawo międzynarodowe prywatne. Cechy charakterystyczne prawa międzynarodowego. Powszechne prawo międzynarodowe i regionalne systemy prawa międzynarodowego. Prawo międzynarodowe publiczne a prawo krajowe
- Źródła prawa międzynarodowego. Znaczenie artykułu 38 Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Umowa międzynarodowa. Zwyczaj - prawo zwyczajowe. Kodyfikacja prawa międzynarodowego a prawo zwyczajowe. Zasady ogólne prawa. Orzecznictwo i doktryna. Inne źródła prawa międzynarodowego.
- Podmioty prawa międzynarodowego publicznego. Pojęcia podstawowe: zdolność prawna i zdolność do działania. Podmiotowość pierwotna i pochodna. Rodzaje podmiotów prawa międzynarodowego.
- Państwo jako pierwotny podmiot prawa międzynarodowego: pojęcie państwa, elementy państwa, suwerenność, powstanie i upadek państwa, rodzaje państw, uznanie w prawie międzynarodowym, sukcesja w prawie międzynarodowym. Pochodne podmioty prawa międzynarodowego: organizacje międzynarodowe, Stolica Apostolska, Zakon Kawalerów Maltańskich, zagadnienie prawne międzynarodowej podmiotowości osób fizycznych i prawnych
- Zwierzchnictwo terytorialne, nabycie i utrata terytorium, granice, rzeki międzynarodowe, obszary podbiegunowe
- Podstawowe dokumenty z zakresu prawa morza. Poszczególne obszary morskie. Wykonywanie jurysdykcji państw nadbrzeżnych w poszczególnych obszarach morskich. Prawa państw trzecich w poszczególnych obszarach morskich. Wolności morza otwartego.
- Pojęcie obywatelstwa, sposoby nabycia i utraty obywatelstwa, cudzoziemcy, sposoby traktowania cudzoziemców, uchodźcy, bezpaństwowcy, ekstradycja, azyl.
- Organizacje międzynarodowe. Pojęcie ogólne. Rodzaje organizacji. Wybrane organizacje – ONZ (w tym agencje wyspecjalizowane), OBWE, Rada Europy.
- Powszechne i regionalne systemy praw człowieka. Sądownictwo międzynarodowe w zakresie praw człowieka. Zobowiązania RP oraz państw WNP w zakresie przestrzegania praw człowieka.
- Definicja sporu międzynarodowego. Dyplomatyczne sposoby załatwiania sporów międzynarodowych. Sądowe sposoby załatwiania sporów międzynarodowych
- Definicja konfliktu zbrojnego. Rodzaje konfliktów. Ius ad bellum a ius in bello. Prawo genewskie i prawo haskie. Pojęcie kombatanta. Zakończenie konfliktów zbrojnych

Nazwa zajęć: Prawo międzynarodowe publiczne (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk prawnych oraz wybrane zagadnienia z zakresu nauk prawnych w Europie Wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne, kulturowe i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z wschodoznawstwem, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy (casusy prawne) oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod i narzędzi
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu prawa międzynarodowego publicznego
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym)
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce i prawie, w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu, szczególnie z zakresu prawa międzynarodowego

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie zagadnień związanych z realizacją przedmiotu, zadań i celu kształcenia. Podstawowa charakterystyka metody pracy. Omówienie zagadnień egzaminacyjnych. Wprowadzenie do problematyki prawa międzynarodowego publicznego
- Prawo międzynarodowe: pojęcie i istota, prawo międzynarodowe publiczne a prawo międzynarodowe prywatne. Cechy charakterystyczne prawa międzynarodowego. Powszechne prawo międzynarodowe i regionalne systemy prawa międzynarodowego. Prawo międzynarodowe publiczne a prawo krajowe
- Źródła prawa międzynarodowego. Znaczenie artykułu 38 Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. Umowa międzynarodowa. Zwyczaj - prawo zwyczajowe. Kodyfikacja prawa międzynarodowego a prawo zwyczajowe. Zasady ogólne prawa. Orzecznictwo i doktryna. Inne źródła prawa międzynarodowego.
- Podmioty prawa międzynarodowego publicznego. Pojęcia podstawowe: zdolność prawna i zdolność do działania. Podmiotowość pierwotna i pochodna. Rodzaje podmiotów prawa międzynarodowego.
- Państwo jako pierwotny podmiot prawa międzynarodowego: pojęcie państwa, elementy państwa, suwerenność, powstanie i upadek państwa, rodzaje państw, uznanie w prawie międzynarodowym, sukcesja w prawie międzynarodowym. Pochodne podmioty prawa międzynarodowego: organizacje międzynarodowe, Stolica Apostolska, Zakon Kawalerów Maltańskich, zagadnienie prawnomiędzynarodowej podmiotowości osób fizycznych i prawnych
- Zwierzchnictwo terytorialne, nabycie i utrata terytorium, granice, rzeki międzynarodowe, obszary podbiegunowe
- Podstawowe dokumenty z zakresu prawa morza. Poszczególne obszary morskie. Wykonywanie jurysdykcji państw nadbrzeżnych w poszczególnych obszarach morskich. Prawa państw trzecich w poszczególnych obszarach morskich. Wolności morza otwartego.
- Pojęcie obywatelstwa, sposoby nabycia i utraty obywatelstwa, cudzoziemcy, sposoby traktowania cudzoziemców, uchodźcy, bezpaństwowcy, ekstradycja, azyl.
- Organizacje międzynarodowe. Pojęcie ogólne. Rodzaje organizacji. Wybrane organizacje – ONZ (w tym agencje wyspecjalizowane), OBWE, Rada Europy.
- Powszechne i regionalne systemy praw człowieka. Sądownictwo międzynarodowe w zakresie praw człowieka. Zobowiązania RP oraz państw WNP w zakresie przestrzegania praw człowieka.
- Definicja sporu międzynarodowego. Dyplomatyczne sposoby załatwiania sporów międzynarodowych. Sądowe sposoby załatwiania sporów międzynarodowych
- Definicja konfliktu zbrojnego. Rodzaje konfliktów. Ius ad bellum a ius in bello. Prawo genewskie i prawo haskie. Pojęcie kombatanta. Zakończenie konfliktów zbrojnych

Nazwa zajęć: Proseminarium wschodoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozróżnia dyskurs naukowy od publicystycznego i eksperckiego, zna i stosuje kryteria naukowości, zna pojęcie źródła historycznego, metody jego krytyki i interpretacji,
- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji na obszarze Europy Wschodniej i Azji
- potrafi posługiwać się aparatem naukowym,
- potrafi formułować i omawiać problemy badawcze w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia,
- potrafi zarządzać czasem przeznaczonym na wykonanie poszczególnych etapów przygotowania pracy licencjackiej,
- potrafi efektywnie współpracować z promotorem: wysłuchuje i wdraża do pracy uwagi o charakterze merytorycznym, warsztatowym i stylistycznym, zasięga konsultacji specjalistycznych u innych prowadzących zajęcia,
- potrafi przygotować referat z lektury wybranej z listy, a także oraz ocenić podstawowe elementy referatu innych wygłaszających,
- krytycznie odnosi się do stanu posiadanej wiedzy, jest gotów do poddania swoich wypowiedzi (zarówno pisemnych jak i ustnych) pod dyskusję, potrafi wyciągnąć wnioski z takiej dyskusji, rozumie korzyści płynące z postawy nastawionej na uczenie się przez całe życie,
- dobiera problematykę pracy licencjackiej do zainteresowań i preferencji zawodowych,
- przestrzega zasad etyki w pracy naukowej ze szczególnym uwzględnieniem poszanowania prawa autorskiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Kiedy praca jest naukowa? Wprowadzenie do metodyki pisanie prac dyplomowych – geneza wiedzy naukowej, cechy myślenia naukowego, nauka a inne sposoby poznania, instytucjonalny aspekt nauki.
- Problematyka i źródła pracy licencjackiej – definicja źródła historycznego, krytyka i interpretacja źródła historycznego, warsztat pracy studenta wschodoznawstwo.
- Konstrukcja i wymogi redakcyjne w pracy licencjackiej – zasady tworzenia prawidłowej konstrukcji pracy licencjackiej i obowiązujące wymogi redakcyjne.
- Aparat naukowy – zasady tworzenia przypisów, bibliografii, zasady cytowania. Transkrypcja i transliteracja.
- Praca licencjacka okiem recenzenta – kryteria oceny pracy licencjackiej, spotkanie z nauczycielami akademickim, którzy recenzują prace licencjackie w Katedrze Studiów Wschodnich UAM.
- Referat ustny z lektury (wybranej z listy) – ćwiczenie praktyczne polegające na przeczytaniu i zreferowaniu wybranej pozycji z listy zadanych lektur, nauka prawidłowego referowania, odróżniania myśli własnych od myśli autora referowanej książki, tworzenia syntetycznego konspektu problemowego, czytania w rezultacie, którego powstaje zdystansowana refleksja o przeczytanej książce, nauka nawiązywania kontaktu ze słuchaczami.

Nazwa zajęć: Regionalne stosunki gospodarcze w regionie Europy Wschodniej i Azji – I rok

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia z uwzględnieniem przemian gospodarczych w ramach nauk ekonomicznych oraz wybrane zagadnienia z zakresu historii Europy Wschodniej i Azji
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent potrafi planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole oraz samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce, ekonomii, komunikacji i prawie, w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Rosja w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Ukraina w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Białoruś w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Mołdawia w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Litwa w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Łotwa w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Estonia w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Kazachstan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Kirgistan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Uzbekistan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Tadżykistan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Turkmenistan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Gruzja w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Armenia w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.
- Azerbejdżan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Charakterystyka potencjału i relacji gospodarczych. Znaczenie państwa w ekonomii światowej. Stopień zintegrowania państwa z gospodarką światową. Udział w międzynarodowej integracji ekonomicznej.

Nazwa zajęć: Regionalne stosunki gospodarcze w regionie Europy Wschodniej i Azji – II rok

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia z uwzględnieniem przemian gospodarczych w ramach nauk ekonomicznych oraz wybrane zagadnienia z zakresu historii Europy Wschodniej i Azji
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent potrafi planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole oraz samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych

- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce, ekonomii, komunikacji i prawie, w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Rosja w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z Azją
- Ukraina w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z Azją
- Białoruś w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z Azją
- Mołdawia w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE
- Litwa w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z innymi państwami UE i Azją
- Łotwa w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z innymi państwami UE i Azją
- Estonia w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z innymi państwami UE i Azją
- Kazachstan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE, Europą Wschodnią i Azją
- Kirgistan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE, Europą Wschodnią i Azją
- Uzbekistan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE, Europą Wschodnią i Azją
- Tadżykistan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE, Europą Wschodnią i Azją
- Turkmenistan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE, Europą Wschodnią i Azją
- Gruzja w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE, Europą Wschodnią i Azją
- Armenia w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE, Europą Wschodnią i Azją
- Azerbejdżan w międzynarodowych stosunkach gospodarczych z UE, Europą Wschodnią i Azją

Nazwa zajęć: Współczesna kultura krajów Europy Wschodniej i Azji I

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie wybrane zjawiska współczesnej różnorodności kulturowej dziejące się na terenie obszaru postradzieckiego
- zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji z perspektywy współczesnej kultury kręgu euroazjatyckiego
- potrafi dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji dla rozumienia współczesnej kultury
- potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej kultury
- potrafi brać udział w debacie dotyczącej współczesnej kultury obszaru postradzieckiego – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie

Treści programowe dla zajęć:

- Historyczne uwarunkowania współczesnych zjawisk kulturowych w regionie.
- Współczesna sztuka regionu i jej rozpoznawalność na arenie międzynarodowej.
- Fenomen awangardowej sztuki rosyjskiej w Muzeum Igora Savitskiego w Nukusie.
- Współczesny islam i jego konteksty kulturowe.
- Bieżące wydarzenia kulturowe.
- Współcześni kreatorzy kultury i centra promocji kultury.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozróżnia dyskurs naukowy od publicystycznego i eksperckiego, zna i stosuje kryteria naukowości, zna pojęcie źródła historycznego, metody jego krytyki i interpretacji.
- zna zasady etyki i rzetelności naukowej ze szczególnym uwzględnieniem prawa autorskiego i zasad poprawnego cytowania
- dobiera, selekcjonuje i krytycznie analizuje materiał źródłowy pracy licencjackiej
- posługuje się aparatem naukowym.
- efektywnie zarządza czasem przeznaczonym na wykonanie poszczególnych etapów przygotowania pracy licencjackiej.
- efektywnie zarządza czasem przeznaczonym na przygotowanie się do egzaminu dyplomowego.
- krytycznie odnosi się do stanu posiadanej wiedzy, jest gotów do poddania swoich wypowiedzi (zarówno pisemnych jak i ustnych) pod dyskusję, potrafi wyciągnąć wnioski z takiej dyskusji, rozumie korzyści płynące z postawy nastawionej na uczenie się przez całe życie.

- twórczo wykorzystuje zdobytą wiedzę w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia w formułowaniu i rozwiązywaniu problemów badawczych
- dobiera problematykę pracy licencjackiej do zainteresowań i preferencji zawodowych.
- przestrzega zasad etyki i rzetelności w pracy naukowej ze szczególnym uwzględnieniem poszanowania prawa autorskiego i zasad poprawnego cytowania.

Treści programowe dla zajęć:

- Warstwa merytoryczna pracy licencjackiej.
- Warstwa konstrukcyjna pracy licencjackiej.
- Aparat naukowy.
- Warstwa stylistyczna i edytorska pracy licencjackiej.
- Archiwum Prac Dyplomowych UAM – zasady rejestracji i złożenie pracy.
- Egzamin licencjacki – zakres i przebieg.
- Konsultacje indywidualne.

Nazwa zajęć: Stosunki polityczne krajów Europy Wschodniej i Azji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska związane z dezintegracją i reintegracji obszaru poradzieckiego, koncepcji polityki zagranicznej państw regionu WNP,
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące współpracy i rywalizacji Rosji oraz innych uczestników stosunków międzynarodowych na terenie WNP oraz posiada wiedzę na temat alternatywnych wobec WNP projektów integracyjnych w regionie
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym) oraz samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce, ekonomii, komunikacji i prawie z zakresu specyfiki regionu WNP, w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Geopolityka regionalna – aktorzy, interesy, pojęcie potęgi, główne teorie i koncepcje regionalne, wielobiegunowe. Pojęcie granicy, transgraniczność.. Budowanie scenariuszy.
- Kody geopolityczne funkcjonujące na obszarze WNP - problem interpretacji przestrzeni – „obrazy geopolityczne”, „bliższa i dalsza zagranica”, „przesunięta mapa”.
- Wybrane traktaty i porozumienia międzynarodowe zawierane przez Federację Rosyjską z państwami regionu. Koncepcja polityki zagranicznej Federacji Rosyjskiej 2008 – 2019 – perspektywa porównawcza.
- Dyplomacja publiczna na obszarze WNP - narzędzia, techniki, koncepcje polityki zagranicznej państw regionu WNP w perspektywie porównawczej.
- Rola i znaczenie historii w strategiach polityki zagranicznej państw regionu WNP
- FR między azjatyckim a europejskim modelem współpracy trans granicznej. Główne wektory rosyjsko-chińskiej i rosyjsko-unijnej współpracy trans granicznej.
- Przejawy międzynarodowej współpracy ekonomicznej w regionie WNP w XXI w.– w aspekt porównawczy.
- Międzynarodowe stosunki kulturalne na obszarze WNP - miejsce kultury w stosunkach międzynarodowych. Paradygmat cywilizacyjny. Czynniki rozwoju międzynarodowych stosunków kulturalnych
- Partnerstwo wschodnie - determinanty i główne bariery partnerstwa międzynarodowego
- Scenariusze geopolityczne – przesłanki i rozwój stosunków politycznych między wybranymi państwami Europy Wschodniej (praca grupowa – projekt)
- Scenariusze geopolityczne – przesłanki i rozwój stosunków politycznych między wybranymi państwami Azji środkowej (praca grupowa – projekt)

Nazwa zajęć: Stosunki polityczne w regionie Europy i Azji (wykłady)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska związane z stosunków politycznych w regionie Europy wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty z zakresu stosunków politycznych w regionie Europy wschodniej i Azji w tym dotyczące współpracy i rywalizacji Rosji oraz innych uczestników stosunków międzynarodowych na terenie WNP oraz posiada wiedzę na temat alternatywnych wobec WNP projektów integracyjnych w regionie
- absolwent potrafi formułować problemy badawcze i tezy dotyczące stosunków politycznych na obszarze Europy Wschodniej i Azji, potrafi dokonać krytycznej analizy, na podstawie wybranych przez siebie narzędzi i technik, problemów związanych z relacjami między państwami obszaru
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych dotyczącą stosunków politycznych w regionie Europy wschodniej i Azji oraz samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych dotyczących powyższych zagadnień
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy dotyczące stosunków politycznych w regionie Europy wschodniej i Azji oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii stosunków politycznych w regionie Europy wschodniej i Azji w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce, ekonomii, komunikacji i prawie z zakresu specyfiki regionu WNP w formułowaniu analiz dotyczących

Treści programowe dla zajęć:

- Modernizacja socjalistyczna w ZSRR: geneza teoretyczna, przebieg, skutki społeczne. Kluczowa rola sekularyzacji oraz rewolucji kulturowej w regionie. Polityka tworzenia „nowych ludzi” oraz jej skutki. Adaptacja struktur tradycyjnych do społeczeństwa socjalistycznego.
- „Oswojenie” państwa przez instytucje nieformalne: kluczowa rola nowych nacjonalizmów
- Transformacja elit: kluczowe podejścia do mieszanych oraz hybrydycznych form zarządzania
- Instytucjonalizacja praw własności, granic oraz stref wpływów: techniczny charakter nostalgii za ZSRR
- Konflikty zbrojne, kwestię terytorialne oraz re-militaryzacja obszaru poradzieckiego
- Wymiary suwerenności: kwestia niezależności sądów
- Wymiary suwerenności: ład konstytucyjny
- Powrót imperialnych marzeń: Rosja wobec sąsiadów
- Powrót imperialnych marzeń: sąsiedzi wobec Rosji
- Transformacja Chin oraz jej wpływ na sytuację w regionie
- W poszukiwaniu nowej Utopii: Nowy Szlak Jedwabny wobec krajów Azji Centralnej
- Azja Centralna pomiędzy integracją a dezintegracją
- Czas Azji: rola Korei w relacjach międzynarodowych, rozwoju gospodarczym i kulturze regionu
- Czas Azji: rola Japonii w relacjach międzynarodowych, rozwoju gospodarczym i kulturze regionu

Nazwa zajęć: Stosunki polityczne w regionie Europy i Azji (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty z zakresu stosunków politycznych, zależności i relacji panujących w regionie Europy Wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty z zakresu stosunków politycznych w regionie Europy Wschodniej i Azji, oraz posiada wiedzę na temat alternatywnych wobec WNP projektów integracyjnych w regionie
- absolwent potrafi formułować problemy badawcze i tezy dotyczące stosunków politycznych na obszarze Europy Wschodniej i Azji, potrafi dokonać krytycznej analizy, na podstawie wybranych przez siebie narzędzi i technik, problemów związanych ze stosunkami politycznymi w regionie Europy Wschodniej i Azji
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym) oraz samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych dotyczącą stosunków politycznych w Europie Wschodniej i Azji
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy analizując stosunki polityczne w regionie Europy Wschodniej i Azji
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii Europy Wschodniej i Azji w jej związkach ze współczesną polityką międzynarodową.

Treści programowe dla zajęć:

- Modernizacja socjalistyczna w ZSRR: geneza teoretyczna, przebieg, skutki społeczne. Adaptacja struktur tradycyjnych do społeczeństwa socjalistycznego.
- Wyzwolenie i przemoc: nowe odmiany dominacji na obszarze poradzieckim
- Radzieckie elity w okresie poradzieckim: pomiędzy inercją a innowacją
- Instytucje i władza
- Korupcja i budowa nowej państwowości
- Ku nowej terytorialności: państwa narodowe w cieniu nowego modelu dominacji imperialnej
- Stabilizacja praw własności i bazy prawnej: dylematy konstytucyjne
- Rola polityki historycznej w relacjach międzynarodowych w regionie
- Transformacja Chin
- Wpływ transformacji Chin na sytuację w regionie
- Azja Centralna pomiędzy integracją a dezintegracją
- Nowy Jedwabny Szlak: pomiędzy geopolityką a rozwojem
- Rola azjatyckich centrów gospodarczych w rozwoju regionu
- Rola azjatyckich centrów kulturowych w rozwoju regionu

Nazwa zajęć: **Systemy polityczne krajów Europy Wschodniej i Azji Środkowej (wykład)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o polityce i systemach ustrojowych w Europie Wschodniej i Azji.
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu ekonomii i finansów oraz wybrane zagadnienia z zakresu ekonomii i finansów Europy Wschodniej i Azji
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych
- absolwent jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego
- absolwent jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami Europy Wschodniej i Azji

Treści programowe dla zajęć:

- Systemy polityczne krajów Europy Wschodniej i Azji Środkowej podobieństwa i różnice. Pojęcie wpływu – przyczynowość, rozkład, gradacja. Dostęp do zasobów politycznych. System polityczny - problemy definicyjne. Instytucjonalne, funkcjonalne, strukturalne i normatywne ujęcia systemu politycznego.
- Dynamika reżimów państw Azji Środkowej w perspektywie porównawczej
- Konstytucyjne podstawy ustroju państwa - Białorusi, Ukrainy i Mołdawii w latach 90. Struktura naczelnych organów władzy w trzech wskazanych państwach Europy Środkowo-Wschodniej – pozycja ustrojowa i rola prezydenta w systemach politycznych Białorusi, Ukrainy i Mołdawii
- Rządy trzech wskazanych państw w procesach transformacji ustrojowej w końcu XX i na początku XXI stulecia. Rola parlamentów Białorusi, Ukrainy i Mołdawii w procesach transformacji ustrojowej. System wyborczy oraz partyjny wskazanych państw i ewolucje w tym zakresie w końcu XX, początkach XXI w.
- Systemy partyjny i jego rola w systemie politycznym. Pojęcie partii politycznej, funkcje partii politycznych, typy partii politycznych, klasyfikacja – w państwach E. Wschodniej i Azji Środkowej.
- Systemy wyborcze i ich wpływ na mechanizmy władzy państwowej. Rola wyborów w systemie politycznym, zasady systemu wyborczego w krajach E. Wschodniej i Azji Środkowej
- Transformacja ustrojowa na obszarze poradzieckim – podstawowe problemy transformacji ustrojowej na obszarze poradzieckim
- Między wertykałem a demokracją liberalną – funkcjonowanie Państwa Ukraińskiego po tzw. „rewolucji Majdanu” z przełomu 2013/2014 r.
- Anatomia postkomunistycznego państwa mafijnego – w perspektywie porównawczej.

Nazwa zajęć: Systemy polityczne krajów Europy Wschodniej i Azji (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o polityce i systemach ustrojowych Europy Wschodniej i Azji.
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu ekonomii i finansów oraz wybrane zagadnienia z zakresu ekonomii i finansów Europy Wschodniej i Azji
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych podczas przygotowywania wypowiedzi pisemnych i ustnych

Treści programowe dla zajęć:

- System polityczny jako kategoria analizy naukowej (politologicznej, historycznej). Systemowe ujęcie polityki. Współczesna analiza polityczna. Transformacja reżimów politycznych – w krajach Europy Wschodniej i Azji Środkowej
- Konsekwencji rozpadu ZSRR dla kształtowania się systemów politycznych w krajach Europy Wschodniej i Azji Środkowej – hybrydowość reżimów.
- Repetycja przeobrażeń systemu politycznego RFSRR (w ramach ZSRR) oraz Rosji radzieckiej w II połowie lat 80. – I połowie lat 90. XX w. Od zwrotu ku parlamentaryzmowi (dumie) do systemu prezydenckiego (1993 r.). Próba analizy rosyjskiej ustawy zasadniczej w opłycie jej części składowych – przypomnienie konstytucyjnych tradycji rosyjskich do 1993 r.
- Konstytucje państw Azji Centralnej w kontekście tradycji i współczesności. Kazachskie tradycje kodyfikacji porządku ustrojowego – politycznego – społecznego.
- Proklamowanie niepodległości państwowej i pierwsza ustawa zasadnicza Kazachstanu. Ogłoszenie programu reform konstytucyjnych i dalsze etapy tworzenia kazachskiego systemu państwowego.
- Kirgiskie zarysy porządku prawno-ustrojowego przed 1917 r. Proklamowanie państwowej niepodległości oraz pierwsza własna ustawa zasadnicza (1992 r.). Dalsze reformy konstytucyjne (1993-2008) i obecna pozycja Kirgizji w ramach ustalonego tam systemu władzy.
- Proklamacja Republiki Tadżyckiej w wyniku działań RFSRR (1924 r.). Tendencje kryzysowe (od roku 1976) i początek przemian w związku z proklamacją państwowej niepodległości.
- Pierwsza konstytucja suwerennego państwa oraz dalsze kroki Tadżykistanu w zakresie jego kształtu ustrojowego.
- Proklamacja Republiki Turkmeńskiej w wyniku działań RFSRR (1921 r.). Pierwsza konstytucja suwerennego państwa oraz dalsze kroki Turkmenistanu w kwestii jego kształtu ustrojowego: reformy konstytucyjne (1995-2006) i praktyczna droga ku autorytarnej strukturze władzy w Turkmenistanie (turkmeńska odmiana kultu jednostki).
- Zarysowanie tradycji konstytucjonalizmu na terytorium obecnego Uzbekistanu: walki wewnętrzne i zwycięstwo bolszewizmu (1920 r.) w kontekście sprzeciwów ze strony Chiwy i Buchary.
- Proklamowanie niepodległości, pierwsza konstytucja suwerennego państwa i kolejne kroki Uzbekistanu w sprawie jego kształtu ustrojowego. Reformy konstytucyjne (po 1993 r.) i praktyczna droga ku autorytarnej strukturze władzy.
- Wyzwania socjalne i położenie gospodarcze państw poradzieckiej Azji Centralnej. Przeważająca determinacja utrzymania silnych więzów z Rosją w opłycie zjawiska migracji zarobkowej i faktycznej bezalternatywności otwarcia na innych graczy stosunków międzynarodowych. Próba podsumowania refleksji formułujących się w toku zajęć.

Nazwa zajęć: UE i jej u polityka sąsiedztwa (wykład)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie procesy, które doprowadziły do powstania Unii Europejskiej w jej obecnym kształcie oraz wartości, które legły u podstaw procesów integracyjnych,
- potrafi wyjaśnić proces wyboru władz Unii Europejskiej oraz proces podejmowania kluczowych decyzji politycznych,
- zna i rozumie mechanizmy działania polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE oraz procesu podejmowania decyzji w tym zakresie,

- potrafi wyjaśnić jakie wartości, wyzwania, założenia i cele legły podstaw Europejskiej Polityki Sąsiedztwa,
- zna i rozumie zależności geopolityczne i strategiczne, które kształtują Europejską Politykę Sąsiedztwa w wymiarze wschodnim oraz śródziemnomorskim,
- zna i rozumie cele oraz narzędzia EPS, ze szczególną uwagą na jej wymiar wschodni,
- potrafi analizować relacje UE z państwami wschodniego sąsiedztwa z perspektywy interesów Polski oraz Unii Europejskiej, a także znaczenia tych relacji dla rozwoju cywilizacyjnego państw regionu.

Treści programowe dla zajęć:

- Historia UE: procesy społeczno-polityczne, które doprowadziły do powstania UE w obecnym kształcie instytucjonalnym i geograficznym, najważniejsze idee integracyjne, kluczowe momenty historyczne.
- Najważniejsze instytucje UE – sposób wyboru i kompetencje.
- Specyfika procesu podejmowania decyzji politycznych w UE – wymiar formalny i nieformalny.
- Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa UE – jej historia, kluczowe instytucje, założenia i wyzwania.
- Unia Europejska i jej państwa członkowskie na „globalnej szachownicy” (relacje z USA, FR, Chinami, Turcją, znaczenie Bliskiego Wschodu i obszaru poradzieckiego dla bezpieczeństwa i stabilności UE).
- Europejska Polityka Sąsiedztwa – założenia, cele, kształt instytucjonalny.
- Wymiar wschodni Europejskiej Polityki Sąsiedztwa – historia Partnerstwa Wschodniego, cele i narzędzia (znaczenie Umów Stowarzyszeniowych i DCFTA), bilans programu oraz jego perspektywy.

Nazwa zajęć: UE i jej u polityka sąsiedztwa (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie mechanizmy działania polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE oraz procesu podejmowania decyzji w tym zakresie,
- potrafi wyjaśnić jakie wartości, wyzwania, założenia i cele legły podstaw Europejskiej Polityki Sąsiedztwa,
- zna i rozumie zależności geopolityczne i strategiczne, które kształtują Europejską Politykę Sąsiedztwa w wymiarze wschodnim oraz śródziemnomorskim,
- zna i rozumie cele oraz narzędzia EPS, ze szczególną uwagą na jej wymiar wschodni.
- potrafi wyjaśnić złożoność relacji UE z państwami Partnerstwa Wschodniego, ze szczególną uwagą na czynniki warunkujące tę relację,
- potrafi wyjaśnić znaczenie polityki rosyjskiej w regionie Europy Wschodniej dla kształtowania się relacji UE z poszczególnymi państwami objętymi programem Partnerstwa Wschodniego,
- potrafi analizować relacje UE z państwami wschodniego sąsiedztwa z perspektywy interesów Polski oraz Unii Europejskiej, a także znaczenia tych relacji dla rozwoju cywilizacyjnego państw regionu.

Treści programowe dla zajęć:

- Partnerstwo Wschodnie – historia powstania programu, przesłanki, cele, narzędzia.
- Wymiar wschodni EPS i Partnerstwo Wschodnie a stosunki UE z Armenią, Azerbejdżanem i Białorusią.
- Wymiar wschodni EPS i Partnerstwo Wschodnie a stosunki UE z Ukrainą; znaczenie PW dla procesów społeczno-politycznych w Ukrainie.
- Wymiar wschodni EPS i Partnerstwo Wschodnie a stosunki UE z Gruzją; znaczenie PW dla procesów społeczno-politycznych w Gruzji.
- Wymiar wschodni EPS i Partnerstwo Wschodnie a stosunki UE z Mołdawią; znaczenie PW dla procesów społeczno-politycznych w Mołdawii.
- Rosja wobec Partnerstwa Wschodniego.

Nazwa zajęć: Warunki prowadzenia biznesu w regionie (wykłady)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej w państwach Europy Wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości

- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie
- absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy
- absolwent jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, zauważa, że kreatywność jest ważnym elementem skutecznego działania.

Treści programowe dla zajęć:

- Zasady i warunki prowadzenia działalności biznesowej
- Formy prowadzenia działalności gospodarczej
- Bezpośrednie inwestycje zagraniczne jako element kształtujący warunki prowadzenia biznesu
- Biznes międzynarodowy i jego obecność w regionie
- Marki obce i marki własne
- Etyczne i prawne aspekty biznesu na wybranych obszarach

Nazwa zajęć: Warunki prowadzenia biznesu w regionie (wykłady)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej w państwach Europy Wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie
- absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy
- absolwent jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, zauważa, że kreatywność jest ważnym elementem skutecznego działania.

Treści programowe dla zajęć:

- Zasady i warunki prowadzenia działalności biznesowej w konkretnych państwach Europy wschodniej
- Zasady i warunki prowadzenia działalności biznesowej w konkretnych państwach Azji.
- Bezpośrednie inwestycje zagraniczne, jako element kształtujący warunki prowadzenia biznesu w krajach regionu
- Biznes międzynarodowy i jego obecność w regionie – studium przypadków
- Marki obce i marki własne. Omówienie i analiza uwarunkowań społecznych i kulturowych odbioru marek przez nabywców
- Etyczne i prawne aspekty biznesu na wybranych obszarach analiza wybranych przypadków

Nazwa zajęć: Wolny rynek w regionie (wykłady)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu kształtowania się wolnego rynku na terenie Europy Wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie
- absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy

- absolwent jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, zauważa, że kreatywność jest ważnym elementem skutecznego działania.

Treści programowe dla zajęć:

- Wolny rynek – podstawowe definicje
- Narzędzia kształtowania się wolnego rynku
- Teoretyczne opisy przekształcania gospodarek o charakterze monopolistycznym w gospodarki wolno rynkowe
- Konkurencyjność państw regionu
- Uwarunkowania przekształceń rynkowych w państwach Europy wschodniej i Azji
- Polityka gospodarcza wybranych Państw Europy wschodniej i Azji
- Społeczna odpowiedzialność korporacji (CSR)
- Wizerunek lidera biznesu w Europie Wschodniej i Azji
- CSR i ekologia.
- Ekonomia nierówności w regionie Europy wschodniej i Azji

Nazwa zajęć: Wolny rynek w regionie (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu kształtowania się wolnego rynku na terenie Europy Wschodniej i Azji
- absolwent zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie
- absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy
- absolwent jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, zauważa, że kreatywność jest ważnym elementem skutecznego działania.

Treści programowe dla zajęć:

- Wolny rynek – ogólna charakterystyka przekształceń wolnorynkowych w regionie
- Przekształcenia wolnorynkowe na przykładzie przekształceń w Polsce
- Przekształcenia wolnorynkowe w państwach Nadbałtyckich w ujęciu historycznym
- Przekształcenia wolnorynkowe w państwach Kaukazu
- Wolny rynek w Rosji
- Kształt wolnego rynku wybranych Państw Europy wschodniej i Azji
- CSR (korporacje) a ruch konsumencki
- Bieda, wykluczenie: jak pomagać i komu pomagać?

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do nauk humanistycznych z elementami nauk społecznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie znaczenie odpowiedniego doboru metod i technik badawczych w realizacji badań naukowych z zakresu wschodozawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem metodologii nauk społecznych i humanistycznych.
- absolwent potrafi na podstawie różnych koncepcji metodologicznych tworzyć własne modele postępowania badawczego według odpowiednich reguł metodologicznych. Wykorzystywać wiedzę dziedzin nauk społecznych do twórczego
- identyfikowania, formułowania i rozwiązywania złożonych problemów oraz wykonywania zadań o charakterze
- badawczym, a w szczególności: - definiować cel i przedmiot badań, formułować hipotezę naukową; - rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze, oraz twórczo je stosować; - wnioskować na podstawie wyników badań
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii naukowej, tworzyć własne hipotezy badawcze na podstawie interpretacji materiału badawczego oraz samodzielnie sformułować problem badawczy oraz zaproponować i wykonać badania zmierzające do jego rozwiązania, a także rozwijać niezbędne metody, techniki i narzędzia

- absolwent potrafi na podstawie odpowiednio opracowanego materiału badawczego przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich , potrafi potrafi krytycznie odnieść własne wyniki do wyników innych badaczy, wyjaśnić powstałe różnice oraz ocenić znaczenie i jakość uzyskanych rezultatów
- absolwent potrafi planować i organizować i tworzyć własny model badawczy i pracować w zespole badawczym , Potrafi przedstawić wyniki badań w formie pracy pisemnej oraz uzasadnić podjęcie problemu badawczego i przyjętej metodologii
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac w interdyscyplinarnym zespole badawczym.
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować własne postępowanie badawcze i rozwijać niezbędne metody, techniki i narzędzia oraz stosować odpowiednie oprogramowanie komputerowe oraz korzystać z dostępnych baz dla potrzeb pracy badawczej
- absolwent jest gotów doprowadzenia badań naukowych

Treści programowe dla zajęć:

- Działalność badawcza człowieka (nauki humanistyczne, a nauki społeczne, pojęcie metodologii i metody w naukach humanistycznych i społecznych, zadania i zajęcia metodologii, nabywanie wiedzy empirycznej). Przedmiot metodologii historii. Problem analizy socjologicznej.
- Społeczne uwarunkowania poznania. Problem poziomu analizy, rodzaje badań w naukach humanistycznych i społecznych. Opisowe i normatywne podejście do metod. „Zwroty” badawcze w humanistyce. Historia społeczna.
- Nowa humanistyka i posthumanistyka– badania pamięci, historia oralna, historia wizualna, historia postkolonialna, historia gender, studia nad rzeczami, historia środowiska.
- Jak zaplanować badanie: etapy procesu badawczego, pytania badawcze, definiowanie pojęć, operacjonalizacja, wskaźniki, pomiar zmiennych, wzory badania historycznego, konstrukcja i synteza).
- Język - pojęcia i terminy języka nauk społecznych, rola języka w rozumieniu i określaniu zjawisk (terminologia, pojęcia, definicje).
- Plany badawcze i struktura procesu badawczego (określanie pola badawczego, problem badawczy – istota i typologie, hipotezy badawcze metody, techniki, narzędzia badawcze)
- Zbieranie danych - badania sondażowe i wywiady (rodzaje, cechy, jakość, formułowanie pytań – rodzaje, kolejność, układ kwestionariusza, prowadzenie wywiadów). Pragmatyczna metodologia humanistyki (ustalanie faktów, wnioskowanie z milczenia, rozumienie i wyjaśnianie).
- Badania jakościowe, ilościowe. Obserwacja (triangulacja, rola obserwacji, rodzaje zachowań, rodzaje obserwacji).
- Badania terenowe – praktyczne problemy, podstawy teoretyczne, etyczne i polityczne aspekty badań terenowych
- Statystyka - macierze danych, statystyki opisowe, wykresy, wnioskowanie statystyczne
- Pisarstwo naukowe - metodologia pracy naukowej (konstruowanie planu badawczego, zasady pisarstwa, układ, przypisy, bibliografia).

Nazwa zajęć: Wschodoznawstwo w praktyce

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie jakie miejsce zajmuje wschodoznawstwo wśród nauk humanistycznych i rozumie interdyscyplinarną specyfikę studiów.
- Jest gotów rozpocząć studia i profesjonalną karierę w oparciu o umiejętność interpretacji różnorodnych tekstów kultury samodzielnie i w zespole
- Potrafi odnajdywać źródła wiedzy o procesach społecznych, politycznych i kulturowych w Europie Wschodniej, oraz jest gotów je selekcjonować i krytycznie interpretować.
- Zna i rozumie podstawowe procesy społeczne, polityczne i kulturowe, które zachodzą w regionie Europy Wschodniej od końca lat 80. XX w.
- Potrafi wymienić i opisać narzędzia wykorzystywane do badań wschodoznawczych.
- Potrafi określić możliwości zawodowe, które dają studia wschodoznawcze oraz jest gotów planować rozwój zawodowy w sferze nauki/analitiky/biznesu/działalności publicznej.
- Jest gotów skutecznie komunikować się w świecie akademickim, rozumie zasady skutecznej komunikacji społecznej, w tym w branży wschodoznawczej, oraz rozumie wyzwania jakie stoją przed komunikacją społeczną w dobie WEB 2.0.

Treści programowe dla zajęć:

- Etyka i obyczaje akademickie. Cechy dyskursu akademickiego. Zasady dobrej współpracy z wykładowcami.

- Wschodoznawstwa jako dyscyplina naukowa w praktyce. Ośrodki wschodoznawcze w Polsce i na świecie. Wschodoznawstwo a orientalistyka.
- Warsztat pracy eksperta w praktyce. Pojęcie źródła i zasady jego krytycznej interpretacji. Centra wschodoznawcze w Polsce.
- Warsztat pracy eksperta w praktyce. Pojęcie źródła i zasady jego krytycznej interpretacji. Centra wschodoznawcze na świecie.
- Analityka i wytwarzanie źródeł nt. Europy Wschodniej i Azji. Badania terenowe i obserwacja uczestnicząca jako metoda pozyskiwania informacji źródłowej. Różnice między tekstami o charakterze naukowym, eksperckim i publicystyką.
- Praktyki i perspektywy zawodowe dla studentów wschodoznawstwa cz. I. Administracja państwowa
- Praktyki i perspektywy zawodowe dla studentów wschodoznawstwa cz. II. Administracja samorządowa
- Praktyki i perspektywy zawodowe dla studentów wschodoznawstwa cz. III. Trzeci sektor
- Wschodoznawstwo w praktyce: realizacja projektu

Nazwa zajęć: **Współczesna myśl filozoficzna i społeczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, zna podstawowe dziedziny wiedzy filozoficznej w ujęciu historycznym. Zna podstawowe dziedziny kultury w ich zróżnicowaniu czasowym i terytorialnym.
- absolwent potrafi dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy.
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii filozofii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce, ekonomii, komunikacji i prawie,
- absolwent jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych i przestrzegania zasad etyki oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza pojęcie i metoda filozofii.
- Materializm i idealizm przedsokratejski. Metoda Sokratejska i kategoria idei u Platona.
- Świat według Platona i substancjalizm Arystotelesa.
- Plotyn, św. Augustyn, św. Tomasz z Akwinu.
- Empiryzm nowożytny: F. Bacon, J. Locke, G. Berkeley, D. Hume
- Racjonalizm nowożytny: Kartezjusz, Pascal, Leibniz, Spinoza
- Idealizm transcendentálny: I. Kant, G. W. F. Hegel i filozofia woli: A. Schopenhauer, F. Nietzsche, H. Bergson.
- Materializm historyczny i dialektyczny,
- Pragmatyzm, fenomenologia, egzystencjalizm i personalizm.
- Szkoła frankfurcka i psychoanaliza oraz postmodernizm.

Nazwa zajęć: **Wstęp do wschodoznawstwa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie jakie miejsce zajmuje wschodoznawstwo wśród nauk humanistycznych i rozumie interdyscyplinarną specyfikę studiów.
- Jest gotów rozpocząć studia polegające na interpretacji różnorodnych tekstów kultury.
- Potrafi odnajdywać źródła wiedzy o procesach społecznych, politycznych i kulturowych w Europie Wschodniej, oraz jest gotów je selekcjonować i krytycznie interpretować.
- Zna i rozumie podstawowe procesy społeczne, polityczne i kulturowe, które zachodzą w regionie Europy Wschodniej od końca lat 80. XX w.
- Potrafi wymienić i opisać narzędzia wykorzystywane do badań wschodoznawczych.
- Potrafi określić możliwości zawodowe, które dają studia wschodoznawcze oraz jest gotów wstępnie planować rozwoju zawodowy w sferze nauki/analityki/biznesu/działalności publicznej.
- Jest gotów skutecznie komunikować się w świecie akademickim, rozumie zasady skutecznej komunikacji społecznej, w tym w branży wschodoznawczej, oraz rozumie wyzwania jakie stoją przed komunikacją społeczną w dobie WEB 2.0.

Treści programowe dla zajęć:

- Etyka i obyczaje akademickie. Praca i obowiązki studenta oraz udział w życiu naukowym. Cechy dyskursu akademickiego. Zasady dobrej współpracy z wykładowcami. Na czym polega efektywne studiowanie.

- Wschodoznawstwa jako dyscyplina naukowa. Definicja wschodoznawstwa jako i dyscypliny naukowej zajmującej się krajami byłego ZSRR oraz ich kontaktami z resztą świata. Wschodoznawstwo jako interdyscyplinarny kierunek studiów. Ośrodki wschodoznawcze w Polsce i na świecie. Wschodoznawstwo a orientalistyka.
- Warsztat pracy studenta wschodoznawstwa. Pojęcie źródła i zasady jego krytycznej interpretacji. Biblioteki Poznania. Prezentacja polskich i zagranicznych czasopism oraz portali informacyjno-analitycznych o tematyce wschodoznawczej. Badania terenowe i obserwacja uczestnicząca jako metoda pozyskiwania informacji źródłowej.
- Podstawy pracy naukowej. Różnice między tekstami o charakterze naukowym, eksperckim i publicystyką. Cechy i budowa artykułu naukowego. Interpretacja dzieł kultury na potrzeby nauki i analityki.
- Praktyki i perspektywy zawodowe dla studentów wschodoznawstwa cz. I. Aplikacje na praktyki, wyjazdy zagraniczne oraz projekty wolontariackie. Charakterystyka potencjalnego rynku pracy dla wschodoznawców. Sylwetki wybitnych absolwentów.
- Praktyki i perspektywy zawodowe dla studentów wschodoznawstwa cz. II. Wschodoznawstwo jako humanistyczna praktyka społeczna – perspektywy i możliwości wykorzystania wiedzy ze studiów w środowisku biznesowym, analitycznym, administracji oraz działalności publicznej.
- Kanon lektur i filmów wschodoznawczych. Prezentacja ważnych dla dyscypliny pozycji naukowych, reportaży oraz beletrystycznych. Sylwetki polskich i zagranicznych autorów szeroko zajmujących się tematyką wschodoznawczą. Przegląd nowości wydawniczych charakterze wschodoznawczym. Tematy wschodoznawcze w filmie.

Nazwa zajęć: **Wykłady monograficzno-wschodoznawcze w języku obcym (wykłady)**

Новый человек – Трансформация российского общества 1991-2020 гг. (NOWY CZŁOWIEK – przemiany społeczeństwa rosyjskiego 1991 – 2020.)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu bieżącą sytuację polityczną, społeczną i prawną Federacji Rosyjskiej
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – bieżące relacje ekonomiczne, węzłowe zagadnienia z zakresu finansów publicznych, polityki społecznej państwa, podstawowych trendów ekonomicznych Federacji Rosyjskiej XXI w.
- absolwent zna i rozumie zasady formułowania ustnych i pisemnych form wypowiedzi naukowych, zasady twórczego identyfikowania, formułowania i rozwiązywania złożonych problemów badawczych oraz wykonywania zadań o charakterze badawczym
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy dotyczące najważniejszych aktualnych trendów i zjawisk społecznych w FR
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej omawianych problemów badawczych i najważniejszych zjawisk społecznych w języku rosyjskim w formie pisemnej i ustnej
- absolwent potrafi brać udział w debacie dotyczącej współczesnej kondycji społeczeństwa rosyjskiego i społeczeństw Europy Wschodniej i Azji – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich
- absolwent potrafi planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole
- absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym)
- absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych
- absolwent jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego m.in. przez przekazywanie społeczeństwu we właściwy sposób rzetelnych informacji i opinii dotyczących najważniejszych procesów społecznych zachodzących w FR , stanu bieżącej dyskusji naukowej w FR.
- absolwent jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami Europy Wschodniej i Azji

Treści programowe dla zajęć:

- Homo soveticus и его эволюция. Постсоветские элиты, постсоветские институты и проблемы их развития
- Культурные факторы модернизации в России
- Авторитарная модернизация в России: возможности и ограничения – реформы 2000-х годов. Политэкономия постсоветского авторитаризма
- Работа нового человека – Эволюция рынка труда, его типология и структура - практики совместной работы, практикм ведения бизнеса.

- Пространство нового человека – обретение малой родины, центр и периферия, мобильность, локальное пространство. Россия: нереализованная федерация
- Проблемы развития российских городов - Трансформация общественных пространств 2000-х годов на примере избранных городов.
- Семья нового человека - гендерное устройство частной жизни в современной России, гендерные контракты и их трансформация.
- Частное пространство, власть и собственность в России
- Новый язык - СМИ и информационные технологии, новые герои
- Наука - статус науки в советском обществе, современные тенденции развития образования в России
- Здоровье, старость и смерть - Трансформации общества в условиях старения российского населения.
- Постсоветская религиозность, ее история и специфика
- Страх и доверие в обществе. Образ постсоветского насилия
- Гражданское общество или общество подданных? - Гражданский активизм российской в России. Государство и гражданское общество: взаимодействие и подавление

Nazwa zajęć: **Wykłady monograficzno-wschodoznawcze w języku obcym. Europe on the move in 20th and 21st century. Forced migration, nationalism and minorities' protection**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną w zakresie europejskiej historii w XX w. w ramach dyscypliny historia
- absolwent zna i rozumie w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o europejskiej polityce i administracji
- absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, w tym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich zaawansowanych metod, narzędzi i technik informacyjno-komunikacyjnych
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii
- absolwent potrafi brać udział w debacie dotyczącej współczesnej Europy – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz do samodzielnego planowania i realizowania własnego uczenia się przez całe życie
- absolwent jest gotów do wykorzystywania rzetelnej wiedzy z zakresu historii w jej związkach ze współczesnością w jej powiązaniach z nauką o polityce, ekonomii, komunikacji i prawie, w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Nationalism and the idea of nation state
- The change of Europe's ethnic landscape after the rise of Hitler and Stalin to power
- The question of minorities' rights and minorities' protection in 20th and 21st century
- Politics of history and the memory culture in East and West Europe
- Refugees and the question of migration in contemporary Europe
- European versus national identity and the nature of populism today

Nazwa zajęć: **Życie codzienne na obszarze postradzieckim (I stopień, 1 rok studiów – konserwatorium)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie znaczenie oraz potencjał badań nad życiem codziennym; ma świadomość możliwych sposobów interpretacji zjawisk życia codziennego dla badań naukowych.
- Potrafi wyjaśnić zależności pomiędzy zjawiskami życia codziennego a dynamiką społeczno-polityczną w regionie w perspektywie historycznej.
- Zna i rozumie najważniejsze trendy zmian oraz dynamikę zmian w życiu codziennym mieszkańców regionu po rozpadzie ZSRR.
- Potrafi wskazać czynniki kulturowe, polityczne, międzynarodowe i gospodarcze, które kształtowały życie codzienne mieszkańców regionu w schyłkowym okresie istnienia ZSRR oraz po jego rozpadzie.

- Zna i rozumie omawiane aspekty życia codziennego oraz potrafi wskazać na ich wzajemne relacje.
- Jest gotów przełożyć wiedzę z zakresu życia codziennego mieszkańców regionu na praktyki badawcze oraz aktywność społeczną i zawodową.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do badań nad życiem codziennym; znaczenie i sens badań życia codziennego; sposoby interpretacji zjawisk życia codziennego w oparciu między innymi o myśl E. Durkheima, P. Bergera i T. Luckmanna, T. Edensora, M. Billiga.
- Religia i religijność w życiu codziennym mieszkańców regionu postradzieckiego (wybrane przykłady).
- Radzieckie praktyki kulinarne, a współczesna kuchnia na obszarze byłego ZSRR.
- Alkohol jako problem społeczny oraz część tradycji (wybrane przykłady).
- Podróże i środki transportu w życiu mieszkańców regionu postradzieckiego.
- Emigracja zarobkowa w życiu mieszkańców regionu postradzieckiego.
- Portale społecznościowe i WEB 2.0 w życiu codziennym mieszkańców regionu; fenomen runetu.
- Sport jako rozrywka oraz praktyka społeczna na obszarze byłego ZSRR.
- Systemy edukacji i szkolna codzienność w wybranych regionach na obszarze byłego ZSRR.
- Kultura tradycyjna w życiu codziennym mieszkańców regionu (wybrane przykłady).
- Znaczenie języka rosyjskiego oraz fenomen wielojęzyczności na obszarze byłego ZSRR (wybrane przykłady).
- Humor tradycyjny oraz współczesny w kulturze codziennej i popularnej mieszkańców regionu postradzieckiego (wybrane przykłady).

Nazwa zajęć: **Życie codzienne na obszarze postradzieckim (I stopień, 1 rok studiów – konserwatorium)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie znaczenie oraz potencjał badań nad życiem codziennym; ma świadomość możliwych sposobów interpretacji zjawisk życia codziennego dla badań naukowych.
- Potrafi wyjaśnić zależności pomiędzy zjawiskami życia codziennego a dynamiką społeczno-polityczną w regionie w perspektywie historycznej.
- Zna i rozumie najważniejsze trendy zmian oraz dynamikę zmian w życiu codziennym mieszkańców regionu po rozpadzie ZSRR.
- Potrafi wskazać czynniki kulturowe, polityczne, międzynarodowe i gospodarcze, które kształtowały życie codzienne mieszkańców regionu w schyłkowym okresie istnienia ZSRR oraz po jego rozpadzie.
- Zna i rozumie omawiane aspekty życia codziennego oraz potrafi wskazać na ich wzajemne relacje.
- Jest gotów przełożyć wiedzę z zakresu życia codziennego mieszkańców regionu na praktyki badawcze oraz aktywność społeczną i zawodową.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do badań nad życiem codziennym; znaczenie i sens badań życia codziennego; sposoby interpretacji zjawisk życia codziennego w oparciu między innymi o myśl E. Durkheima, P. Bergera i T. Luckmanna, T. Edensora, M. Billiga.
- Religia i religijność w życiu codziennym mieszkańców regionu postradzieckiego (wybrane przykłady).
- Rosja regionalna: socjalne obrazy biedy
- Rosja regionalna: rola kobiety – genderstudies we współczesnej Rosji
- Rosja regionalna: rola kobiety – domostroj i stosunki rodzinne we współczesnej Rosji
- Emigracja zarobkowa w życiu mieszkańców regionu postradzieckiego.
- Homo sovieticus – czy współcześnie żyje na obszarze postradzieckim?
- Azjatyckie konteksty: model społeczny a problem ekologii w Azji środkowej.
- Systemy edukacji i szkolna codzienność w wybranych regionach na obszarze byłego ZSRR.
- Kultura tradycyjna jako wartość w życiu codziennym mieszkańców regionu (wybrane przykłady).
- Znaczenie języka rosyjskiego oraz fenomen wielojęzyczności na obszarze byłego ZSRR (wybrane przykłady).
- Portale społecznościowe i WEB 2.0 w życiu codziennym mieszkańców regionu; fenomen runetu.

WSCHODOZNAWSTWO – II stopień

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: Polityka międzynarodowa, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej państw Europy Wschodniej - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma pogłębioną wiedzę na temat problematyki obronności i bezpieczeństwa we współczesnym świecie oraz na temat historii najnowszej polityki obronności i bezpieczeństwa Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Ma wiedzę na temat współczesnego interdyscyplinarnego dyskursu naukowego dotyczącego bezpieczeństwa i konfliktów zbrojnych
- Potrafi formułować problemy badawcze i tezy dotyczące polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej państw Europy Wschodniej poprzez krytyczną analizę materiałów źródłowych
- Posługiwać się precyzyjną terminologią z zakresu polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej
- prowadzić debatę na temat polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej państw Europy Wschodniej
- W oparciu o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich, jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz inspirowania i organizowania działalności na rzecz bezpieczeństwa Polski oraz pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie.
- Jest gotów do prowadzenia profesjonalnego i etycznego (opartego o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich) dyskursu o polityce międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej państw Europy Wschodniej.

Treści programowe dla zajęć:

- Główne uwarunkowania i wyznaczniki polityki zagranicznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii. Ukształtowanie samodzielnej polityki zagranicznej nowych państw wschodnioeuropejskich po rozpadzie ZSRR.
- Historyczne tradycje wojskowe Ukrainy, Białorusi i Mołdawii i ich znaczenie dla współczesnej polityki bezpieczeństwa państw Europy Wschodniej
- Państwa Europy Wschodniej w światowym systemie bezpieczeństwa. Ukraina, Białoruś i Mołdawia wobec ONZ. Udział w operacjach pokojowych.
- Państwa Europy Wschodniej w europejskim systemie bezpieczeństwa. Ukraina, Białoruś i Mołdawia wobec OBWE, działalność OBWE na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii.
- Państwa Europy Wschodniej w organizacjach i ugrupowaniach przestrzeni postradzieckiej: Ukraina, Białoruś i Mołdawia wobec WNP, GUAM, ODKB, JevrAzES. Państwa Europy Wschodniej w organizacjach i ugrupowaniach subregionalnych subregionów środkowoeuropejskiego (CEI), południowowschodnio europejskiego (RCC, SECI, SEECP) i czarnomorskiego (BSEC).
- Państwa Europy Wschodniej a NATO i Unia Europejska. Partnerstwo Wschodnie. Polsko-ukraińska współpraca wojskowa.
- Budowa Sił Zbrojnych Ukrainy i polityka bezpieczeństwa Ukrainy w l. 1991-2014. Denuklearyzacja Ukrainy i spór z Rosją o Flotę Czarnomorską. Ministeria obrony Ukrainy do 2013.

Nazwa zajęć: Polityka międzynarodowa, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej państw Europy Wschodniej - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma pogłębioną wiedzę na temat problematyki obronności i bezpieczeństwa we współczesnym świecie oraz na temat polityki obronności i bezpieczeństwa Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Ma wiedzę na temat współczesnego interdyscyplinarnego dyskursu naukowego dotyczącego bezpieczeństwa i konfliktów zbrojnych
- Potrafi formułować problemy badawcze i tezy dotyczące polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej państw Europy Wschodniej poprzez krytyczną analizę materiałów źródłowych
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi z zakresu polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej
- Potrafi służyć się precyzyjną terminologią z zakresu polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej

- Potrafi prowadzić debatę na temat polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej państw Europy Wschodniej
- W oparciu o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich, jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz inspirowania i organizowania działalności na rzecz bezpieczeństwa Polski oraz pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie.
- Jest gotów do prowadzenia profesjonalnego i etycznego (opartego o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich) dyskursu o polityki międzynarodowej, bezpieczeństwa i współpracy regionalnej państw Europy Wschodniej.

Treści programowe dla zajęć:

- Budowa Sił Zbrojnych Białorusi po 1991 roku. Polityczna i wojskowa współpraca białorusko-rosyjska.
- Problem integralności terytorialnej w polityce zagranicznej Mołdawii. Polityczny i wojskowy wymiar konfliktu o Naddniestrze od 1991 do dziś. Polityka obronna Mołdawii.
- Pozamilitarne wyzwania dla bezpieczeństwa Ukrainy, Białorusi i Mołdawii: problemy socjalne, zdrowotne i demograficzne, ochrona środowiska, przestępczość transgraniczna, ochrona praw obywateli poza granicami kraju.
- Kryzys ukraiński 2013/2014: struktury siłowe Ukrainy w przededniu Euromajdanu, Euromajdan – Rewolucja Godności: Berkut kontra samoobrona Euromajdanu.
- Wojna hybrydowa Rosji przeciw Ukrainie 2014: rosyjska aneksja Krymu
- Krym
- Wojna hybrydowa Rosji przeciw Ukrainie 2014-2019: konflikt w Donbasie. Operacja Antyterrorystyczna (ATO). Bataliony ochotnicze i ruch wolontariacki. Siły Zbrojne Ukrainy – odrodzenie w walce? Porozumienia mińskie i format normandzki.
- Polityka bezpieczeństwa Ukrainy od 2019. Stan zaawansowania reform struktur siłowych.

Nazwa zajęć: Struktura etniczna, religijna i społeczna krajów Europy Wschodniej - konwersatorium
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie strukturę etniczną, religijną i społeczną Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Zna i rozumie problemy społeczne, polityczne, kulturowe i ekonomiczne wynikające kwestii tożsamościowych w Ukrainie, Białorusi i Mołdawii oraz oddziaływania na te regiony czynników globalnych (globalizacja, wyzwania dla ładu międzynarodowego, migracje)
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi dotyczącymi struktury etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- Potrafi uczestniczyć w naukowym, popularnonaukowym i eksperckim dyskursie na temat struktury etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach w ramach projektów badawczych i dyskusji akademickiej dotyczących struktury etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój intelektualny w zakresie wiedzy o strukturze etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Jest gotów do profesjonalnego wyszukiwania i selekcjonowania informacji na temat struktury etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- W oparciu o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich, jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz inspirowania i organizowania działalności na rzecz pokoju, dialogu międzynarodowego i międzykulturowego oraz praw człowieka
- Jest gotów do pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Treści programowe dla zajęć:

- Współczesna Ukraina – relacje państwo-naród-język. Co to znaczy „być Ukraińcem”?
- Podziały regionalne Ukrainy: „jedna czy kilka Ukrain?”
- Współczesna Białoruś - relacje państwo-naród-język. Co to znaczy „być Białorusinem”?
- Dychotomia miasto-wieś a dychotomia językowa we współczesnej Białorusi
- Gagauzja: etniczny i kulturowy aspekt autonomii
- Tożsamość Gagauzów i społeczeństwo Gagauzji w filmie dokumentalnym „Gagauzja – biała plama na mapie Europy”
- Współczesna Mołdawia - relacje państwo-naród-język. Co to znaczy „być Mołdawianinem”?
- Problem tożsamościowy Mołdawii jako efekt dysfunkcji państwa
- Naddniestrze: etniczny, kulturowy i społeczny aspekt państwa nieuznanego
- Internet jako odzwierciedlenie społecznych i tożsamościowych problemów Naddniestrza

- Krym: etniczny, kulturowy i społeczny aspekt autonomii i okupacji
- Sytuacja grup etnicznych i religijnych Krymu pod rosyjską okupacją od 2014.
- Zakarpacie i Rusini: etniczny, kulturowy i społeczny aspekt regionalizmu
- Tożsamość wschodniosłowiańskich mieszkańców regionu karpackiego a diaspora: dyskusja wokół filmu dokumentalnego „Portret Rusina z artystą w tle”
- Żydzi we współczesnej Europie Wschodniej
- Społeczności żydowskie we współczesnej Ukrainie, Białorusi i Mołdawii.
- Romowie we współczesnej Europie Wschodniej
- Społeczności romskie we współczesnej Ukrainie, Białorusi i Mołdawii.
- Polacy we współczesnej Europie Wschodniej
- Polacy we współczesnej Białorusi
- Sytuacja konfesyjna we współczesnej Europie Wschodniej
- Tomos: współczesne zmagania o ukraińską autokefalię
- Nowe tożsamości społeczne i socjokulturowe we współczesnej Europie Wschodniej
- Fenomen subkultury moriaczek (żon marynarzy) we współczesnej Odessie – grupa socjokulturowa jako produkt regionalnej specjalizacji gospodarczej, globalizacji gospodarki, zapaści transformacyjnej i genderowego podziału funkcji społecznych.

Nazwa zajęć: Azja Środkowa i Kaukaz Południowy we współczesnych stosunkach politycznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – teorie wyjaśniające procesy transformacji reżimów politycznych państw Azji Środkowej i Kaukazu oraz fakty, zjawiska i procesy prowadzące do uzyskania niepodległości republik b. ZSRR w wyniku rozpadu ZSRR, a także zasady kształtowania relacji sąsiedzkich, także w ich historycznym ujęciu
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności występujące między różnymi grupami etnicznymi, zna mechanizmy powstawania i rozwiązywania konfliktów etnicznych i terytorialnych oraz rozumie ich znaczenie i wykorzystywanie w stosunkach międzynarodowych.
- Absolwent potrafi na podstawie odpowiednio dobranych źródeł i metod dokonać analizy krytycznej i syntezy geopolitycznych uwarunkowań oraz roli Rosji i pozostałych graczy międzynarodowych w regionie podczas dyskusji i formowania wypowiedzi pisemnych.
- Absolwent potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne szczególnie dotyczących problemów etnicznych i terytorialnych regionu, separatyzmu, problemu państw nieuznawanych, zasad kształtowania stosunków sąsiedzkich w Azji Środkowej i Kaukazie ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców.
- Absolwent potrafi prowadzić debatę na tematy związane z historią najnowszą regionu oraz współczesnych stosunków międzynarodowych w regionie Azji Środkowej i Kaukazu Południowego.
- Absolwent jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy na temat poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu podczas dokonywania analizy przypadków, pracy z tekstem, przygotowywania prezentacji o charakterze naukowym i interpretacyjnym.
- Absolwent jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami byłego ZSRR a szczególnie tych wymagających oceny zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych występujących w regionie Azji Środkowej i Kaukazu Południowego rozumienia zróżnicowania politycznego regiony i ich znaczenia dla Polski.

Treści programowe dla zajęć:

- Tradycje państwowości trzech krajów Kaukazu Południowego.
- Kaukaz Południowy. Pierwsza niepodległość po rewolucji rosyjskiej 1918-1921
- Funkcjonowanie republik kaukaskich w ramach ZSRR - bilans zysków i strat
- Proces odzyskiwania niepodległości Gruzji, Armenii i Azerbejdżanu w ostatniej dekadzie XX w. Miejsce Rosji na Kaukazie Południowym.
- Kaukaz Południowy po upadku ZSRR – konflikty etniczne, separatyzmu, uwarunkowania, zagrożenia zewnętrzne i ich wpływ na pozycję międzynarodową Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji (Górski Karabach, Abchazja, Osetia Południowa, wojna Gruzja-Rosja 2008). Wspieranie separatyzmów i państw nieuznawanych.
- Geopolityka i polityka historyczna na Kaukazie Południowym (kwestia genocydu w relacjach Armenia-Turcja, Gruzja-Armenia, Gruzja-Turcja, Azerbejdżan-Armenia-Turcja, Kaukaz Południowy - Rosja).
- Tradycje państwowości państw Azji Centralnej – funkcjonowanie w czasach ZSRR

- Proces kształtowania niepodległości Kazachstanu, Uzbekistanu, Kirgistanu, Tadżykistanu i Turkmenistanu w ostatniej dekadzie XX w. Miejsce Rosji w Azji Centralnej.
- Azja Centralna po upadku ZSRR – konflikty etniczne, separatyzmu, uwarunkowania, zagrożenia zewnętrzne i ich wpływ na pozycję międzynarodową. Wojny i konflikty zbrojne.
- Geopolityka i polityka historyczna w Azji Centralnej.
- Państw Azji Centralnej w stosunkach międzynarodowych (organizacje regionalne, polityczne i wojskowe, relacje dwustronne, wzrastająca rola Chin w regionie)

Nazwa zajęć: **Azja Środkowa i Kaukaz w XX–XXI wieku - konwersatorium**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii Rosji w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zmiany dokonane po rozpadzie ZSRR Federacji Rosyjskiej, rozpoznaje wpływ globalizacji na życie polityczne, społeczne i gospodarcze współczesnej Rosji, rozumie mechanizmy kształtujące ich politykę wewnętrzną i zagraniczną.
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych narodów Rosji oraz przemiany w tożsamości Rosjan i jej wpływ na współczesne stosunki Rosji z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej Rosji w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Najnowsza historia Kazachstanu
- Najnowsza historia Uzbekistanu i Kirgizji – problem Kotliny Fergańskiej
- Najnowsza historia Tadżykistanu i Turkmenistanu
- Najnowsza historia Gruzji
- Najnowsza historia Armenii
- Najnowsza historia Azerbejdżanu
- Najnowsza historia Kaukazu Północnego
- Najnowsza historia Kaukazu Północnego.

Nazwa zajęć: **Azja Środkowa i Kaukaz w XX–XXI wieku - wykład**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii Rosji w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych narodów Rosji oraz przemiany w tożsamości Rosjan i jej wpływ na współczesne stosunki Rosji z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej Rosji w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Rywalizacja rosyjsko-turecko-perka w regionie Kaukazu. Podbój Kaukazu przez Rosję, wojny Kaukaskie w XIX w. i ich wpływ na sytuację polityczną i etniczną w regionie.
- Podbój Azji Centralnej przez Rosję w XIX w. i powstanie Rosyjskiego Turkiestanu.
- Rewolucja bolszewicka i radziecka modernizacja Azji Centralnej i Kaukazu, kształtowanie narodowych republik i jednostek autonomicznych.
- Polityka narodowościowa władz radzieckich i rosyjskich na Kaukazie Północnym – przesiedlenia, deportacje, konflikty.
- Konflikty na Kaukazie Południowym – Gruzja – Abchazja, Osetia Południowa, Azerbejdżan– Armenia–Górski Karabach.
- Narody Azji Środkowej w poszukiwaniu tożsamości – derusyfikacja, polityka historyczna, islamizacja.
- Azja Środkowa a poszukiwaniu miejsca na arenie międzynarodowej – między Rosją a Chinami, kwestie współpracy i bezpieczeństwa.

Nazwa zajęć: **Dziedzictwo kulturowe i współczesna kultura regionów Azji Środkowej i Kaukazu - konwersatorium**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze składniki dziedzictwa kulturowego na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu; rozpoznaje historyczne uwarunkowania procesów jego kształtowania się
- Rozpoznaje najważniejsze zjawiska i nurty w obrębie współczesnej kultury Azji Środkowej i Kaukazu, rozumie aktualne historyczne, polityczne i komunikacyjne konteksty, w jakich funkcjonuje dziedzictwo kulturowe i kultura współczesna Azji Środkowej i Kaukazu;
- Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę twórców współczesnej kultury obszaru Azji Środkowej i Kaukazu
- Potrafi uczestniczyć w naukowym, popularnonaukowym i eksperckim dyskursie na temat dziedzictwa kulturowego i współczesnej kultury Azji Środkowej i Kaukazu
- Potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach w ramach projektów badawczych i dyskusji akademickiej dotyczących dziedzictwa kulturowego i współczesnej kultury Azji Środkowej i Kaukazu
- Potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój intelektualny w zakresie wiedzy o dziedzictwie kulturowym i współczesnej kulturze Azji Środkowej i Kaukazu
- jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami Kaukazu i Azji Środkowej; w szczególności do działania na rzecz poszerzenia i pogłębienia recepcji kultury obszaru Azji Środkowej i Kaukazu w Polsce.

Treści programowe dla zajęć:

- Dziedzictwo kulturowe – definicje, znaczenie i aspekty
- Najstarsze dziedzictwo kulturowe ludów Kaukazu
- Najstarsze dziedzictwo kulturowe ludów Azji Środkowej
- Dziedzictwo kulturowe chrześcijaństwa i islamu na Kaukazie
- Dziedzictwo kulturowe islamu w Azji Środkowej
- Problemy niechcianego dziedzictwa kulturowego na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu
- Problemy komercjalizacji dziedzictwa kulturowego na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu
- Współczesna kultura Kaukazu – wybrane aspekty
- Współczesna kultura Azji Środkowej – wybrane aspekty
- Kultura obszaru Azji Środkowej i Kaukazu wobec globalizacji
- Elementy polskiego dziedzictwa kulturowego na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu.

Nazwa zajęć: **Dziedzictwo kulturowe i współczesna kultura regionów Azji Środkowej i Kaukazu - wykład**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze składniki dziedzictwa kulturowego na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu; rozpoznaje historyczne uwarunkowania procesów jego kształtowania się
- Rozpoznaje najważniejsze zjawiska i nurty w obrębie współczesnej kultury Azji Środkowej i Kaukazu, rozumie aktualne historyczne, polityczne i komunikacyjne konteksty, w jakich funkcjonuje dziedzictwo kulturowe i kultura współczesna Azji Środkowej i Kaukazu;
- Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę twórców współczesnej kultury obszaru Azji Środkowej i Kaukazu
- Potrafi uczestniczyć w naukowym, popularnonaukowym i eksperckim dyskursie na temat dziedzictwa kulturowego i współczesnej kultury Azji Środkowej i Kaukazu
- Potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój intelektualny w zakresie wiedzy o dziedzictwie kulturowym i współczesnej kulturze Azji Środkowej i Kaukazu
- jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami Kaukazu i Azji Środkowej; w szczególności do działania na rzecz poszerzenia i pogłębienia recepcji kultury obszaru Azji Środkowej i Kaukazu w Polsce.

Treści programowe dla zajęć:

- Dziedzictwo kulturowe – definicje, znaczenie i aspekty
- Najstarsze dziedzictwo kulturowe ludów Kaukazu
- Najstarsze dziedzictwo kulturowe ludów Azji Środkowej
- Dziedzictwo kulturowe chrześcijaństwa i islamu na Kaukazie
- Dziedzictwo kulturowe islamu w Azji Środkowej
- Problemy niechcianego dziedzictwa kulturowego na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu
- Problemy komercjalizacji dziedzictwa kulturowego na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu
- Współczesna kultura Kaukazu – wybrane aspekty
- Współczesna kultura Azji Środkowej – wybrane aspekty
- Kultura obszaru Azji Środkowej i Kaukazu wobec globalizacji
- Elementy polskiego dziedzictwa kulturowego na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu.

Nazwa zajęć: Europa Wschodnia w XX–XXI wieku - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii krajów Europy Wschodniej w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zmiany dokonane po rozpadzie ZSRR Federacji Rosyjskiej, rozpoznaje wpływ globalizacji na życie polityczne, społeczne i gospodarcze współczesnych krajów Europy Wschodniej, rozumie mechanizmy kształtujące ich politykę wewnętrzną i zagraniczną.
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych narodów – Białorusinów, Ukraińców, Mołdawian i innych zamieszkujących Białoruś, Ukrainę i Mołdawię oraz przemiany w tożsamości tych narodów i jej wpływ na współczesne stosunki krajów Europy Wschodniej z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej krajów Europy Wschodniej w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Przebudzenie narodowe i początki ukraińskiego, białoruskiego i mołdawskiego ruchu narodowego do wybuchu I wojny światowej.
- Porażka Ukraińców i Białorusinów w walce o niepodległość po wojnie światowej i rewolucji i jej przyczyny. Przyłączenie Besarabii do Rumunii. Powstanie Ukraińskiej i Białoruskiej SRR i Mołdawskiej ASRR.
- Ukraińcy, Białorusini i Mołdawianie w okresie „korenizacji” sowieckiej modernizacji. Wielki głód na Ukrainie.
- Narody regionu w drodze do niepodległości. Powstanie i rozwój masowych ruchów politycznych, początki społeczeństwa obywatelskiego Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- Problemy etniczne w Mołdawii, konflikt o Naddniestrze, kwestia Gaguzji, problemy mołdawskiej tożsamości: pomiędzy Rumunią a WNP.
- Początki państwowości białoruskiej do 1994 r. Białoruś pod rządami prezydenta A. Łukaszenki.
- Niepodległa Ukraina po 1991 r. budowa nowoczesnej państwowości, pomarańczowa rewolucja, prezydentura W. Juszczuki i W. Janukowicza, Euromajdan – rewolucja godności. prezydentura P. Poroszenki i W. Zelenskigo.

Nazwa zajęć: Europa Wschodnia w XX–XXI wieku- wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii krajów Europy Wschodniej w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych narodów – Białorusinów, Ukraińców, Mołdawian i innych zamieszkujących Białoruś, Ukrainę i Mołdawię oraz przemiany w tożsamości tych narodów i jej wpływ na współczesne stosunki krajów Europy Wschodniej z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej krajów Europy Wschodniej w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści

Treści programowe dla zajęć:

- Region Europy Wschodniej. Kryteria wyodrębnienia, dyskusje o granicach.
- Zarys dziejów regionu do początku XX w. Rola Rusi Kijowskiej, Wielkiego Księstwa Litewskiego, Hospodarstwa Mołdawskiego, Rzeczypospolitej, Chanatu Krymskiego, Turcji i Kozaczyzny, Rosji i Austro-Węgier w formowaniu narodów regionu.
- I wojna światowa, rewolucja rosyjska i próby budowy państw narodowych w Europie Wschodniej. Dominacja ZSRR
- II wojna światowa, okupacja niemiecka, ruch oporu, kolaboracja, deportacje, nowe granice.
- Ukraina, Białoruś i Mołdawia jako republiki związkowe w ZSRR w latach 1945-1991, ostatnie lata stalinizmu, odrodzenie narodowe, represje i ruch dysydencki, powstanie ruchów niepodległościowych.
- Niepodległa Ukraina, Białoruś i Mołdawia, zarys polityki wewnętrznej i zagranicznej państw regionu.
- Dziedzictwo ZSRR. Spory i konflikty w regionie.

Nazwa zajęć: Geografia społeczno-gospodarcza

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- w stopniu pogłębionym zna i rozumie tendencje rozwojowe w zakresie geografii gospodarczo-społecznej Eurazji, zarówno w kontekście historycznym (dziedzictwa ZSRR), jak i współczesnych trendów w polityce energetycznej, transportowej, w ramach gospodarki innowacyjnej i klimatycznej
- Absolwent komunikuje się na tematy związane z problematyką geografii społeczno-gospodarczej regionu Eurazji z użyciem wyspecjalizowanej terminologii ze zróżnicowanym odbiorcą, także tym bez kompetencji wschodoznawczych
- współdziała z grupą przejawiając inicjatywę lidera
- Krytycznie ocenia znajomość zagadnień z zakresu geografii gospodarczej i procesów społecznych w regionie Europy Wschodniej, Azji (w tym Chin) i Kaukazu Południowego
- Rozwiązuje problemy poznawcze w oparciu o wiedzę pochodzącą z obowiązkowych lektur i polecanego materiału źródłowego.

Treści programowe dla zajęć:

- Region społeczny i ekonomiczny i ich rozwój. Podział regionalny na obszarze postradzieckim: współczesny rozwój regionalny i przestrzenny Eurazji.
- Procesy społeczno – gospodarcze transformacji postradzieckiej. Punkt wyjścia – elementy teorii gospodarki realnego socjalizmu. Radziecka struktura jądrowo - energetyczna
- Struktura regionalna i przestrzenna państw byłego ZSRR. Historyczne uwarunkowania zróżnicowań regionalnych; sieć osadnicza; infrastruktura; proces transformacji systemowej.
- Współczesna demografia Federacji Rosyjskiej: odmienny charakter procesów demograficznych w poszczególnych regionach. Struktura narodowościowa Federacji Rosyjskiej. Obraz społeczeństwa ukraińskiego i dynamika zmian demograficznych na Ukrainie.
- Polityka państwa a zagospodarowanie przestrzeni Rosji. Regionalne aspekty gospodarki rosyjskiej – perspektywa współczesna. Specjalne strefy gospodarcze w Rosji
- Innowacyjność: Runet - współczesna przestrzeń działań społecznych. Rewolucja technologiczna w ZSRR, etapy rozwoju Runetu. Twórcy wielkości Runetu i IT.
- Polityka energetyczna w kontekście rosyjskim: zasoby,
- zagłębia i okręgi przemysłowe. Strategia energetyczna FR.
- Polityka energetyczna w regionie Azji Centralnej - rywalizacja Rosji z Chinami.
- Współczesne projekty energetyczne w regionie Eurazji w kontekście europejskim
- Koncepcja Nowego Jedwabnego Szlaku w kontekście rywalizacji rosyjsko-chińskiej
- Innowacyjność w regionie Eurazji: problem metali ziem rzadkich.
- Ekologia i zmiany klimatyczne: OZE w polityce rosyjskiej, chińskiej i centralnoazjatyckiej.
- Rosyjski program jądrowy.

Nazwa zajęć: Język rosyjski

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie i potrafi wyrazić w języku rosyjskim odmienne postrzeganie życia społecznego przez osoby pochodzące z różnych kultur na obszarze postradzieckim, potrafi budować kontakty naukowe, biznesowe i na innych płaszczyznach w oparciu o rozumienie tych odmienności i posługiwanie się specjalistyczną terminologią na poziomie B2+
- Formułuje w mowie i piśmie złożone problemy dotyczące rzeczywistości na obszarze postradzieckim, stawia tezy i krytycznie je komentuje.
- Samodzielnie tłumaczy na język rosyjski własny tekst wschodoznawczy
- Samodzielnie tłumaczy na język polski trudny tekst wschodoznawczy z języka rosyjskiego.
- Zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę i jest gotów do ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego
- Samodzielnie podejmuje i inicjuje działania profesjonalne, planuje i organizuje ich przebieg.

Treści programowe dla zajęć:

- Przygotowanie do operowania środkami gramatyczno-leksykalnymi pozwalającymi na realizowanie wybranej tematyki.
- Biznes (nawiązywanie kontaktów służbowych, praca z dokumentami, etykieta biznesowa)
- Praca z prasą rosyjską (omawianie artykułów, umiejętność dokonywania streszczeń ustnych i pisemnych, pisanie własnych tekstów na wybrane tematy)
- Problemy życia społecznego na terenie postardzieckim (związki nieformalne, zagadnienia demograficzne, świadczenia społeczne)
- Aktualne problemy życia polityczno - gospodarczo - kulturalnego na terenie postardzieckim

- Umiejętność rozróżniania i stosowania stylów językowych w zależności od typu dyskursu.
- Państwo i społeczeństwo: struktura państwa, urzędy, organizacje międzynarodowe, konflikty międzynarodowe.
- Prace naukowe; umiejętność analizy treści i struktury (teksty naukowe, praca dyplomowa).

Nazwa zajęć: Kaukaskie i azjatyckie podmioty Federacji Rosyjskiej - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska historyczne wpływające na procesy kształtowania się nowoczesnych wspólnot kaukaskich i azjatyckich podmiotów Federacji Rosyjskiej,
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz złożone zależności występujące w tradycyjnych systemach politycznych i systemach gospodarczych oraz zasady ich przemian i wpływu na współczesną rzeczywistość społeczeństw na Kaukazie Północnym i w regionie azjatyckim Federacji Rosyjskiej. Rozumie relacje występujące między regionami a centrum.
- w stopniu pogłębionym fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji ze szczególnym uwzględnieniem procesów kształtowania się nowoczesnych wspólnot językowych i narodowych kaukaskich i azjatyckich podmiotów Federacji Rosyjskiej
- Absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy wymagające zastosowania odpowiednich metod narzędzi i technik przy konstruowaniu wypowiedzi pisemnych i ustnych na temat procesów zachodzących w obrębie kaukaskich i azjatyckich podmiotów FR
- Absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym) podczas przygotowywania prac pisemnych i wypowiedzi ustnych
- Absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych podczas pracy grupowej
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Dagestan, Inguszetia - społeczeństwo, polityka, gospodarka, demografia, bieżąca sytuacja.
- Osetia Północna - społeczeństwo, polityka, gospodarka, demografia, bieżąca sytuacja. Osetia Południowa – status (państwo nieuznawane – niepodległa republika, formalnie część Gruzji), społeczeństwo, polityka, gospodarka, demografia, bieżąca sytuacja.
- Kabardyno-Bałkaria i Karaczajo-Czerkiesja - społeczeństwo, polityka, gospodarka, demografia, bieżąca sytuacja. Adygea i Krasnodarski Kraj - społeczeństwo, polityka, gospodarka, demografia, bieżąca sytuacja.
- Abchazja - status (państwo nieuznawane – niepodległa republika, formalnie część Gruzji), społeczeństwo, polityka, gospodarka, demografia, bieżąca sytuacja.
- Azja Centralna w polityce rządu federalnego.
- Syberia w polityce rządu federalnego.
- Daleki Wschód Rosji w polityce rządu federalnego. Programy pomocowe, znaczenie strategiczne, transgraniczność.

Nazwa zajęć: Kaukaskie i azjatyckie podmioty Federacji Rosyjskiej - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska historyczne wpływające na procesy kształtowania się nowoczesnych wspólnot językowych i narodowych kaukaskich i azjatyckich podmiotów Federacji Rosyjskiej, ich funkcjonowania w strukturach ZSRR.
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz złożone zależności występujące w tradycyjnych systemach politycznych i systemach gospodarczych oraz zasady ich przemian na Kaukazie Północnym i w regionie azjatyckim Federacji Rosyjskiej, rozpoznaje różnicowanie form podmiotów FR i zasady federalizmu. Rozumie relacje występujące między regionami a centrum
- w stopniu pogłębionym zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji związane z procesami kształtowania się nowoczesnych wspólnot językowych i narodowych kaukaskich i azjatyckich podmiotów Federacji Rosyjskiej oraz ich wpływ na współczesną rzeczywistość regionu oraz Federacji Rosyjskiej.
- Absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy wymagające zastosowania odpowiednich metod narzędzi i technik przy konstruowaniu wypowiedzi pisemnych i ustnych na temat procesów zachodzących w obrębie kaukaskich i azjatyckich podmiotów FR.

- Absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym) podczas przygotowywania prac pisemnych i wypowiedzi ustnych oraz omawiania tekstów.
- Absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Rosyjski federalizm – polityka centrum wobec regionów. Rozpad ZSRR i federalizacja Rosji, polityczne konflikty w FR w latach 1991-1993 i gwałtowna decentralizacja. Wzrastająca rola regionów, próba opanowania nadmiernych dążeń regionów, Układ federalny.
- Polityka FR wobec regionów podczas prezydentury Borysa Jelcyna i Władimira Putina. Zmiana od 2002, gwałtowna centralizacja i monocentryzm, reakcja regionów. Rosja kilku prędkości.
- Rosyjski Kaukaz Północny – kontekst geograficzny i kulturowy. Pojęcie Kaukazu Północnego, podział, Okręgi Federalne, przemiany kulturowo-cywilizacyjne,
- Strategie Moskwy wobec regionu w ostatniej dekadzie, czeczenizacja, olimpiada w Soczi i jej wpływ na politykę Moskwy wobec Kaukazu Północnego. Regionalizm i jego znaczenie
- Emirat kaukaski – terroryzm i bezpieczeństwo. Geneza, struktura, taktyka, islamskie podziemie na Kaukazie Północnym, terror, bojówki, próby przeciwdziałania, konsekwencje dla regionu.
- Czeczenia - społeczeństwo, polityka, gospodarka, demografia, bieżąca sytuacja. Niepodległościowe dążenia Czeczenii, próba wyjścia z FR I i II wojna czeczeńska, zmiana taktyki, czeczenizacja konfliktu, Ramzam Kadyrow i jego republika, stabilizacja i dyktatura, Czeczenia a Rosja.

Nazwa zajęć: Konwersatorium wschodoznawcze – moduł 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi wskazać historyczne podłoże aktualnych wydarzeń i procesów w zakresie polityki, gospodarki i kultury, zachodzących na obszarze Europy Wschodniej i Azji i Środkowej
- orientuje się w bieżącej możliwości realizacji roli zawodowej wschodoznawcy, zna zasady działalności profesjonalnej zgodne z poszanowaniem etyki zawodowej i praw autorskich
- potrafi skutecznie pokierować pracą kilkuosobowego zespołu, któremu powierzono zadanie przygotowania raportu na temat bieżącej sytuacji polityczno-gospodarczej i kulturalnej na obszarze Europy Wschodniej i Azji Środkowej w formie raportu
- twórczo wykorzystuje wiedzę na temat obszaru Europy Wschodniej i Azji Środkowej w ramach pracy w zespole wielospecjalistycznym
- ma świadomość dynamicznie zmieniającej się sytuacji polityczno-gospodarczej i kulturalnej na obszarze Europy Wschodniej i Azji Środkowej i związanej z tym konieczności wyrobienia sobie trwałego nawyku czytania prasy codziennej
- rozumie znaczenie aktywności społecznej w stowarzyszeniach, klubach i organizacjach pozarządowych, których działalność obejmuje obszar bloku postradzieckiego, a także jest gotowa/ów ją podejmować.
- skutecznie wykorzystuje zdobytą wiedzę jak również umiejętności jej zdobywania do poszukiwania pracy w zawodzie wschodoznawcy

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane wydarzenie z zakresu bieżącej sytuacji politycznej, gospodarczo-społecznej lub kulturalnej na obszarze Rosji -
- Wybrane wydarzenie z zakresu bieżącej sytuacji politycznej, gospodarczo-społecznej lub kulturalnej na obszarze Europy Wschodniej (Ukraina, Białoruś, Mołdawia) -
- Wybrane wydarzenie z zakresu bieżącej sytuacji politycznej, gospodarczo-społecznej lub kulturalnej na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu Południowego -
- Wybrane wydarzenie z zakresu bieżącej sytuacji politycznej, gospodarczo-społecznej lub kulturalnej na obszarze krajów bałtyckich (Litwa, Łotwa, Estonia) -
- Udział słuchaczy w wykładzie/prelekcji/prezentacji/wystawie w ramach działalności naukowej Katedry Studiów Wschodnich (oraz zapraszanych gości)
- Udział słuchaczy w wykładzie/prelekcji/prezentacji/wystawie w ramach działalności naukowej Katedry Studiów Wschodnich (oraz zapraszanych gości)
- Udział słuchaczy w wykładzie/prelekcji/prezentacji/wystawie w ramach oferty kulturalnej miasta Poznania w zakresie wschodoznawczym (np. spotkanie w ramach cyklu „Spojrzenie na Wschód” organizowane przez KSW UAM oraz Centrum Kultury Zamek, spotkanie w ramach Klubu Ukraińskiej Książki organizowane przez Centrum Kultury Zamek, wydarzenie organizowane przez Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Polska-Ukraina”, wydarzenie organizowane przez

poznański oddział Towarzystwa Współpracy „Polska-Wschód”, wydarzenie organizowane przez Centrum Wspierania Inicjatyw Międzynarodowych i inne o charakterze wschodoznawczym).

Nazwa zajęć: Konwersatorium wschodoznawcze – moduł 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi wskazać historyczne podłoże aktualnych wydarzeń i procesów w zakresie polityki, gospodarki i kultury, zachodzących na obszarze Europy Wschodniej i Azji i Środkowej
- orientuje się w bieżącej możliwości realizacji roli zawodowej wschodoznawcy, zna zasady działalności profesjonalnej zgodne z poszanowaniem etyki zawodowej i praw autorskich
- potrafi skutecznie pokierować pracą kilkusobowego zespołu, któremu powierzono zadanie przygotowania raportu na temat bieżącej sytuacji polityczno-gospodarczej i kulturalnej na obszarze Europy Wschodniej i Azji Środkowej w formie raportu
- twórczo wykorzystuje wiedzę na temat obszaru Europy Wschodniej i Azji Środkowej w ramach pracy w zespole wielospecjalistycznym
- ma świadomość dynamicznie zmieniającej się sytuacji polityczno-gospodarczej i kulturalnej na obszarze Europy Wschodniej i Azji Środkowej i związanej z tym konieczności wyrobienia sobie trwałego nawyku czytania prasy codziennej
- rozumie znaczenie aktywności społecznej w stowarzyszeniach, klubach i organizacjach pozarządowych, których działalność obejmuje obszar bloku postradzieckiego, a także jest gotowa/ów ją podejmować.
- skutecznie wykorzystuje zdobytą wiedzę jak również umiejętności jej zdobywania do poszukiwania pracy w zawodzie wschodoznawcy.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane wydarzenie z zakresu bieżącej sytuacji politycznej, gospodarczo-społecznej lub kulturalnej na obszarze Rosji / Текущая политическая, экономическая, социальная и культурная ситуация в России (избранные примеры, темы, события)
- Wybrane wydarzenie z zakresu bieżącej sytuacji politycznej, gospodarczo-społecznej lub kulturalnej na obszarze Europy Wschodniej (Ukraina, Białoruś, Mołdawia) - Текущая политическая, экономическая, социальная и культурная ситуация в Восточной Европе (Украина, Беларусь, Молдова)
- Wybrane wydarzenie z zakresu bieżącej sytuacji politycznej, gospodarczo-społecznej lub kulturalnej na obszarze Azji Środkowej i Kaukazu Południowego / Текущая политическая, экономическая, социальная и культурная ситуация Средней Азии и Южного Кавказа (избранные примеры, темы, события)
- Wybrane wydarzenie z zakresu bieżącej sytuacji politycznej, gospodarczo-społecznej lub kulturalnej na obszarze krajów bałtyckich (Litwa, Łotwa, Estonia) - Текущая политическая, экономическая, социальная и культурная ситуация стран Прибалтики (Литва, Лотва, Эстония).
- Udział słuchaczy w wykładzie/prelekcji/prezentacji/wystawie w ramach działalności naukowej Katedry Studiów Wschodnich (oraz zapraszanych gości) / Участие студентов в лекции / выступлении/ докладе/ презентации / выставке в рамках научной деятельности Кафедры восточных исследований (и приглашенных гостей)
- Udział słuchaczy w wykładzie/prelekcji/prezentacji/wystawie w ramach działalności naukowej Katedry Studiów Wschodnich (oraz zapraszanych gości)/ Участие студентов в лекции / выступлении/ докладе/ презентации / выставке в рамках научной деятельности Кафедры восточных исследований (и приглашенных гостей)
- Udział słuchaczy w wykładzie/prelekcji/prezentacji/wystawie w ramach oferty kulturalnej miasta Poznania w zakresie wschodoznawczym (np. spotkanie w ramach cyklu „Spojrzenie na Wschód” organizowane przez KSW UAM oraz Centrum Kultury Zamek, spotkanie w ramach Klubu Ukraińskiej Książki organizowane przez Centrum Kultury Zamek, wydarzenie organizowane przez Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Polska-Ukraina”, wydarzenie organizowane przez poznański oddział Towarzystwa Współpracy „Polska-Wschód”, wydarzenie organizowane przez Centrum Wspierania Inicjatyw Międzynarodowych i inne o charakterze wschodoznawczym). / Участие студентов в лекции / выступлении/ докладе/ презентации / выставке организованных в рамках городских программ г. Познань (на пример встреча в рамках цикла «Взгляд на Восток», организованного Кафедрой и Центром культуры «Zamek» встреча в Украинском книжном клубе, организованная Центром культуры «Zamek», мероприятия организованные Общественно-культурной ассоциацией «Польша-Украина», мероприятия, организованные познанским отделением Общества сотрудничества «Польша-Восток», мероприятия, организованные Центром поддержки международных инициатив и другие касающейся проблем Восточной Европы, Средней Азии и Кавказа).

Nazwa zajęć: Kultura i język informacji współczesnej Rosji - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu bieżącą debatę o historii, historię mediów i kultury informacyjnej w Federacji Rosyjskiej
- absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu bieżącą sytuację polityczną, społeczną i prawną Federacji Rosyjskiej i opartą na niej kulturę informacyjną
- absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu bieżącą sytuację medialną w Federacji Rosyjskiej
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej omawianych problemów badawczych i najważniejszych zjawisk społecznych w języku rosyjskim w formie pisemnej i ustnej
- absolwent potrafi brać udział w debacie dotyczącej współczesnej kondycji społeczeństwa rosyjskiego
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy o kulturze informacyjnej Federacji Rosyjskiej
- Absolwent jest gotów wykorzystać posiadaną wiedzę w procesie rozwiązywania problemów poznawczych w zakresie dywersyfikacji rosyjskich źródeł informacji.

Treści programowe dla zajęć:

- Środki masowej informacji Rosji – Struktura funkcjonowania rosyjskiego rynku medialnego
- Źródła informacji – służby prasowe organów federalnych. Służby informacyjne państwa.
- Źródła informacji – służby prasowe organów regionalnych.
- Wolność słowa w środkach masowej informacji w warunkach prawodawstwa i rynku medialnego
- Prasa – główne agencje prasowe, najważniejsze tytuły kształtujące opinię publiczną w Rosji w ujęciu praktycznym
- Telewizja – główne programy informacyjne i publicystyczne. Krytyczna analiza treści – zajęcia praktyczne.
- Wiodące rosyjskie portale internetowe – jak z nich korzystać? Krytyka źródeł
- Radio – najważniejsze redakcje, kontekst regionalny. Podcast jako nowe media.
- Nowy język mediów. Język propagandy. Odpowiedzialność dziennikarzy – Krytyka źródeł
- Najbardziej wpływowe i rozpoznawalne postacie kształtujące opinię publiczną – Krytyka źródeł
- Centra analityczne jako źródło informacji.
- Partie polityczne jako źródło informacji. Jak czytać programy wyborcze
- Rola informacyjna palców dyplomatycznych i konsularnych – zajęcia praktyczne
- Zasady formowania tekstu analitycznego.

Nazwa zajęć: Kultura i język informacji współczesnej Rosji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu bieżącą debatę o historii, historię mediów i kultury informacyjnej w Federacji Rosyjskiej
- absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu bieżącą sytuację polityczną, społeczną i prawną Federacji Rosyjskiej i opartą na niej kulturę informacyjną
- absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu bieżącą sytuację medialną w Federacji Rosyjskiej
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii dotyczącej omawianych problemów badawczych i najważniejszych zjawisk społecznych w języku rosyjskim w formie pisemnej i ustnej
- absolwent potrafi brać udział w debacie dotyczącej współczesnej kondycji społeczeństwa rosyjskiego
- absolwent jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy o kulturze informacyjnej Federacji Rosyjskiej
- Absolwent jest gotów wykorzystać posiadaną wiedzę w procesie rozwiązywania problemów poznawczych w zakresie dywersyfikacji rosyjskich źródeł informacji.

Treści programowe dla zajęć:

- Средства массовой информации (СМИ) России - Структура и особенности функционирования российского медиарынка. / Środki masowej informacji Rosji – Struktura funkcjonowania rosyjskiego rynku medialnego
- Источники информации-в пресс-службе федеральных органов власти. Государственная информационная служба. / Źródła informacji – służby prasowe organów federalnych. Służby informacyjne państwa.
- Источники информации-в пресс-службе региональных органов власти. / Źródła informacji – służby prasowe organów regionalnych.

- Свобода слова СМИ в условиях современного законодательства и медиарынка России / Wolność słowa w środkach masowej informacji w warunkach prawodawstwa i rynku medialnego
- Пресса-основные информационные агентства, важнейшие названия, формирующие общественное мнение в России, в практическом плане / Prasa – główne agencje prasowe, najważniejsze tytuły kształtujące opinię publiczną w Rosji w ujęciu praktycznym
- Телевидение-основные информационные и публицистические программы. Критический анализ. / Telewizja – główne programy informacyjne i publicystyczne. Krytyczna analiza treści – zajęcia praktyczne.
- российские интернет-порталы-как ими пользоваться? / Критика источников/ Wiodące rosyjskie portale internetowe – jak z nich korzystać? Krytyka źródeł
- Радио-главные редакции, региональный аспект. Подкаст как Новые медиа / radio – najważniejsze redakcje, kontekst regionalny. Podcast jako nowe media.
- Новый язык медиа. Язык пропаганды. Ответственность журналистов. Критика источников. / Nowy język mediów. Język propagandy. Odpowiedzialność dziennikarzy – Krytyka źródeł
- Самые известные деятели формирования общественного мнения в России/ najbardziej wpływowe i rozpoznawalne postacie kształtujące opinię publiczną – Krytyka źródeł
- Аналитические центры в России Think tank как источник информации / Centra analityczne jako źródło informacji.
- Политические партии как источник информации-как читать предвыборные программы / Partie polityczne jako źródło informacji. Jak czytać programy wyborcze
- -информационная роль дипломатических миссий / Rola informacyjna pałcówek dyplomatycznych i konsularnych – zajęcia praktyczne
- Принципы формирования аналитического текста. / Zasady formowania tekstu analitycznego.

Nazwa zajęć: Kultura i media w państwach Europy Wschodniej - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi na analizować oraz interpretować w oparciu o dostępną literaturę przedmiotu główne cechy i tendencje rozwojowe współczesnego rynku mediów.
- Potrafi w stopniu pogłębionym fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji ze szczególnym uwzględnieniem obszaru Europy Wschodniej i Azji w ujęciach globalnym, międzynarodowym i regionalnym
- Potrafi poszerzać wiedzę przedmiotową w oparciu o komunikację z wybranymi podmiotami medialnymi.
- Potrafi kierować pracą zespołu realizującego zadania badawcze dotyczące funkcjonowania rynku mediów. Oraz współdziałać z pozostałymi członkami zespołu badawczego o jakim mowa wyżej.
- Absolwent jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Treści programowe dla zajęć:

- Wyodrębnienie się rynku mediów w Europie Wschodniej i Azji.
- Ewolucja rynku mediów w Europie Wschodniej i Azji.
- Uwarunkowania społeczne i etapy kształtowania się przekazu medialnego we współczesnym świecie.
- Struktura organizacyjna, cele i sposób funkcjonowania agencji informacyjnej.
- Specyfika rynku medialnego w Federacji Rosyjskiej.
- Sposoby pozyskiwania i opracowywania informacji we współczesnym dziennikarstwie.
- 7. Etyczne i prawne aspekty funkcjonowania rynków medialnych w krajach poradzieckich.

Nazwa zajęć: Kultura i media w państwach Europy Wschodniej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma pogłębioną wiedzę na temat historii i głównych etapów rozwoju rynku medialnego w Europie Wschodniej i Azji.
- Rozumie specyfikę funkcjonowania mediów w kontekście ich osadzenia w określonych kontekstach społecznych i politycznych.
- Potrafi formułować hipotezy dotyczące najważniejszych zależności występujących w sferze funkcjonowania współczesnego rynku medialnego.
- Potrafi poszerzać wiedzę przedmiotową w oparciu o komunikację z wybranymi podmiotami medialnymi.
- Potrafi współdziałać z pozostałymi członkami zespołu realizującego cele poznawcze dotyczące rynku współczesnych mediów i kultury medialnej.

- Potrafi samodzielnie formułować cele i określać środki zdobywania informacji na temat wybranego rynku medialnego.
- Realizuje cele społeczne w zakresie potrzeby rozumienia specyfiki rynku medialnego.

Treści programowe dla zajęć:

- Wyodrębnienie się rynku mediów w Europie Wschodniej i Azji.
- Ewolucja rynku mediów w Europie Wschodniej i Azji.
- Uwarunkowania społeczne i etapy kształtowania się przekazu medialnego we współczesnym świecie.
- Struktura organizacyjna, cele i sposób funkcjonowania agencji informacyjnej.
- Specyfika rynku medialnego w Federacji Rosyjskiej.
- Specyfika rynku medialnego na Ukrainie i Białorusi.
- Kraje Azji Środkowej w zewnętrznych przekazach medialnych.
- Sposoby pozyskiwania i opracowywania informacji we współczesnym dziennikarstwie.
- 9. Etyczne i prawne aspekty funkcjonowania rynków medialnych w krajach poradzieckich.

Nazwa zajęć: Kultura tradycyjna i współczesna krajów bałtyckich - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w pogłębionym stopniu – zagadnienia z zakresu historii najnowszej krajów bałtyckich. Umie rozpoznać uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych wspólnot językowych i narodowych na tym obszarze.
- zna i rozumie w stopniu pogłębionym fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji ze szczególnym uwzględnieniem obszaru państw bałtyckich w ujęciach globalnym, międzynarodowym i regionalnym
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi
- potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców
- potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach
- potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie
- jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu tematyki przedmiotu.

Treści programowe dla zajęć:

- Przykłady różnych ujęć pojęcia „kultura”. Analiza mapy etnicznej obszaru państw bałtyckich
- Praca z tekstami dotyczącymi relacji miasto a kultura ludowa w piśmiennictwie litewskim, łotewskim i estońskim
- Analiza wybranych przykładów ochrony dziedzictwa realizowanych w ramach programu polskiego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Ochrona dziedzictwa kulturowego za granicą”
- Specyfika bałtyjskiego folkloru. Festiwale pieśni i tańca
- Kultura ludowa jako atrakcja turystyczna
- Przykłady ochrony dziedzictwa kulturowego na Litwie, Łotwie i w Estonii. Dziedzictwo narodowe a kultura mniejszości etnicznych
- Flagowe projekty i osobowości współczesnej kultury państw bałtyckich i ich promocja w świecie.

Nazwa zajęć: Kultura tradycyjna i współczesna krajów bałtyckich - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia EU
- student/ka:
- zna i rozumie i w pogłębionym stopniu –zagadnienia z zakresu historii najnowszej krajów bałtyckich. Umie rozpoznać uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych wspólnot językowych i narodowych na tym obszarze.
- zna i rozumie w stopniu pogłębionym fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji ze szczególnym uwzględnieniem obszaru państw bałtyckich w ujęciach globalnym, międzynarodowym i regionalnym
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi
- potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców
- potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach
- potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie
- jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Dyskusja wokół pojęć: kultura, kultura tradycyjna, kultura ludowa, kultura wysoka, kultura masowa. Mapa etniczna obszaru państw bałtyckich
- Miasto a kultura ludowa w piśmiennictwie litewskim, łotewskim i estońskim
- Dziedzictwo I Rzeczypospolitej i koncepcja kultury pogranicza. Program polskiego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Ochrona dziedzictwa kulturowego za granicą”
- Specyfika bałtyckiego folkloru. Festiwale pieśni i tańca
- Kultura ludowa jako atrakcja turystyczna
- Ochrona dziedzictwa kulturowego na Litwie, Łotwie i w Estonii. Dziedzictwo narodowe a kultura mniejszości etnicznych
- Flagowe projekty i osobowości współczesnej kultury państw bałtyckich i ich promocja w świecie.

Nazwa zajęć: ***Litwa, Łotwa i Estonia w procesach integracji bałtyckiej i europejskiej - wykład***

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o polityce i administracji oraz wybrane zagadnienia z zakresu polityki współczesnych państw bałtyckich
- zna i rozumie w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe historii, nauk o polityce, ekonomii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach w krajach bałtyckich oraz złożone związki między nimi
- potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji
- potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne z zakresu studiów nad krajami bałtyckimi ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców
- potrafi prowadzić debatę
- jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Treści programowe dla zajęć:

- Historia idei integracji europejskiej w państwach bałtyckich (ruch paneuropejski). Polska i Europa Zachodnia wobec dążeń niepodległościowych republik bałtyckich
- Przemiany polityczne, społeczne i kulturowe w państwach bałtyckich w latach 1990-2004
- Akcesja Litwy, Łotwy i Estonii do UE: uwarunkowania, kryteria integracji, proces decyzyjny po obu stronach, nastroje i oczekiwania społeczne
- Państwa bałtyckie wobec współczesnych problemów Unii Europejskiej
- Rada Państw Morza Bałtyckiego (CBSS)
- Państwa bałtyckie w polityce regionalnej Unii Europejskiej. Euroregiony i inne formy współpracy transgranicznej
- Historyczne związki państw bałtyckich ze Skandynawią i Niemcami.
- Wielokulturowe dziedzictwo a polityka historyczna w państwach bałtyckich
- Problem migracji zarobkowych w państwach bałtyckich
- Media na Litwie, Łotwie i w Estonii.

Nazwa zajęć: ***Litwa, Łotwa i Estonia w procesach integracji bałtyckiej i europejskiej - konwersatorium***

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o polityce i administracji oraz wybrane zagadnienia z zakresu polityki współczesnych państw bałtyckich
- zna i rozumie w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe historii, nauk o polityce, ekonomii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach w krajach bałtyckich oraz złożone związki między nimi
- potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji
- potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne z zakresu studiów nad krajami bałtyckimi ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców
- potrafi prowadzić debatę

- jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Treści programowe dla zajęć:

- Historia idei integracji europejskiej w państwach bałtyckich (ruch paneuropejski). Polska i Europa Zachodnia wobec dążeń niepodległościowych republik bałtyckich
- Przemiany polityczne, społeczne i kulturowe w państwach bałtyckich w latach 1990-2004
- Akcesja Litwy, Łotwy i Estonii do UE: uwarunkowania, kryteria integracji, proces decyzyjny po obu stronach, nastroje i oczekiwania społeczne
- Państwa bałtyckie wobec współczesnych problemów Unii Europejskiej
- Rada Państw Morza Bałtyckiego (CBSS)
- Państwa bałtyckie w polityce regionalnej Unii Europejskiej. Euroregiony i inne formy współpracy transgranicznej
- Historyczne związki państw bałtyckich ze Skandynawią i Niemcami.
- Wielokulturowe dziedzictwo a polityka historyczna w państwach bałtyckich
- Problem migracji zarobkowych w państwach bałtyckich
- Media na Litwie, Łotwie i w Estonii.

Nazwa zajęć: Litwa w XX i XXI wieku - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii Litwy w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zmiany dokonane po rozpadzie ZSRR w krajach nadbałtyckich, rozpoznaje wpływ globalizacji na życie polityczne, społeczne i gospodarcze współczesnej Litwy, rozumie mechanizmy kształtujące ich politykę wewnętrzną i zagraniczną.
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnego narodu litewskiego oraz ich wpływ na współczesne stosunki Litwy z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej Litwy w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Przemiany w ZSRR i rola Litwy w rozbudzeniu ruchów niepodległościowych narodów ujarzmionych
- Proces odzyskiwania niepodległości przez Litwę w latach 1987-1991
- Kultura litewska – osiągnięcia i porażki
- Rozwój życia politycznego na Litwie po 1991 r.
- Litwa w strukturach europejskich i NATO
- Poglądy najnowszej historiografii na nowożytne dzieje Litwy i ich wpływ na kształtowanie tożsamości narodowej.

Nazwa zajęć: Litwa w XX i XXI wieku - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii Litwy w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnego narodu litewskiego oraz ich wpływ na współczesne stosunki Litwy z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej Litwy w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Zarys dziejów Litwy do początku XX w.
- Powstanie państwa litewskiego po 1918 r.
- Litwa niepodległa w okresie międzywojennym (1920-1940)
- Stosunki polsko-litewskie w latach 1918-1920
- Pakt Ribbentrop-Mołotow i jego konsekwencje dla krajów bałtyckich, włączenie Litwy do ZSRR
- Okupacja niemiecka (1941-1944)
- Litewska SRR po 1944
- Procesy transformacji ustrojowej i rozwój życia społecznego i politycznego Litwy do 2004 r.

Nazwa zajęć: Łotwa i Estonia w XX-XXI wieku - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii Łotwy i Estonii w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zmiany dokonane po rozpadzie ZSRR w krajach nadbałtyckich, rozpoznaje wpływ globalizacji na życie polityczne, społeczne i gospodarcze współczesnej Łotwy i Estonii, rozumie mechanizmy kształtujące ich politykę wewnętrzną i zagraniczną.
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnego narodu litewskiego oraz ich wpływ na współczesne stosunki Łotwy i Estonii z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej Łotwy i Estonii w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Ukształtowanie się nowoczesnych ruchów narodowych na terenie guberni estońskiej, inflanckiej i kurlandzkiej u progu XX w.
- Ziemie łotewskie i estońskie w czasie I wojny światowej i rewolucji rosyjskiej, wojny o niepodległość Łotwy i Estonii
- Pakt Ribbentrop-Mołotow i jego konsekwencje dla krajów bałtyckich, włączenie Łotwy i Estonii do ZSRR
- Łotwa i Estonia jako republiki sowieckie 1945-1991
- Procesy transformacji na Łotwie i w Estonii w latach 1991-2004
- Rozwój życia politycznego na Łotwie po 1991 r.
- Rozwój życia politycznego w Estonii po 1991 r.

Nazwa zajęć: Łotwa i Estonia w XX-XXI wieku - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii Łotwy i Estonii w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnego narodu litewskiego oraz ich wpływ na współczesne stosunki Łotwy i Estonii z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej Łotwy i Estonii w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści

Treści programowe dla zajęć:

- Wyodrębnienie Inflant w średniowieczu ich dzieje i wpływ na nowoczesne losy Łotyszy i Estończyków
- Powstanie państwa łotewskiego, jego dzieje społeczno-polityczne w okresie międzywojennym (1920-1940)
- Powstanie państwa estońskiego, jego dzieje społeczno-polityczne w okresie międzywojennym (1920-1940)
- Łotwa i Estonia w okresie okupacji niemieckiej 1941-1945
- Przemiany w ZSRR i rola Łotwy i Estonii w rozbudzeniu ruchów niepodległościowych narodów ujarzmionych
- Łotwa i Estonia w strukturach europejskich i NATO
- Poglądy najnowszej historiografii na nowożytny dzieje Łotwy i Estonii i ich wpływ na kształtowanie tożsamości narodowej.

Nazwa zajęć: Metodologia nauk humanistycznych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w pogłębionym stopniu znaczenie odpowiedniego doboru metod i technik badawczych w realizacji badań naukowych z zakresu wschodozawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem metodologii nauk i humanistycznych.
- zna i rozumie w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe historii nauk humanistycznych od teorii nowożytnych do posthumanistyki oraz złożone związki występujące między nimi,
- absolwent potrafi wykorzystywać wiedzę dziedzin nauk humanistycznych do twórczego identyfikowania, formułowania i rozwiązywania złożonych problemów, oraz wykonywania zadań o

charakterze badawczym, a w szczególności: - definiować cel i przedmiot badań, formułować hipotezę naukową;

- absolwent potrafi na podstawie różnych koncepcji metodologicznych tworzyć własne modele postępowania badawczego według odpowiednich reguł metodologicznych. - rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze, oraz twórczo je stosować; - wnioskować na podstawie wyników badań, tworzyć własne hipotezy badawcze.
- absolwent potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii naukowej, tworzyć własne hipotezy badawcze na podstawie interpretacji materiału badawczego oraz samodzielnie sformułować problem badawczy oraz zaproponować i wykonać badania zmierzające do jego rozwiązania, a także rozwijać niezbędne metody, techniki i narzędzia
- absolwent potrafi na podstawie odpowiednio opracowanego materiału badawczego przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich, potrafi potrafi krytycznie odnieść własne wyniki do wyników innych badaczy, wyjaśnić powstałe różnice oraz ocenić znaczenie i jakość uzyskanych rezultatów.

Treści programowe dla zajęć:

- Działalność badawcza człowieka. Społeczne uwarunkowania poznania. Metodologia nauk humanistycznych – zarys historyczny, pojęcie humanistyki, nowożytne teorie i klasyfikacja nauk.
- „Metodologia pozytywizmu wobec nauk humanistycznych (A. Comte, H. Taine, J. S. Mill).
- „Zwrot” badawczy w humanistyce. Problem poziomu analizy, rodzaje badań w naukach humanistycznych. Opisowe i normatywne podejście do metod
- Neopozytywizm i metoda analityczna (L. Wittgenstein, K. Popper). Teoria i program badawczy (I. Lakatos). Szkoła lwowsko-warszawska (T. Kotarbiński).
- Metoda strukturalna i jej zastosowanie w naukach humanistycznych (C. Levi –Strauss, R. Barthes, G. Deleuze).
- Post-strukturalizm (M. Foucault). Szkoła frankfurcka (J. Habermas). Założenia metodologiczne postmodernizmu (J. Derrida, R. Rorty).
- Perspektywy nauk humanistycznych - Nowa humanistyka i posthumanistyka – badania pamięci, historia oralna, historia wizualna, historia postkolonialna, historia gender, studia nad rzeczami, historia środowiska.
- Fakt, proces historyczny – wzory badania historycznego. Teoria wiedzy źródłowej i pozaźródłowej (metoda ustalania faktu, teoria, struktura, funkcje wiedzy źródłowej i pozaźródłowej)
- Narracja – problem narracji w metodologii nauk (rodzaje, język, rola, kategorie, zadania, składowe i wartościowanie).
- Jak zaplanować badanie: etapy procesu badawczego, pytania badawcze, definiowanie pojęć, operacjonalizacja, wskaźniki, pomiar zmiennych, wzory badania historycznego, określanie pola badawczego, problem badawczy – istota i typologie, hipotezy badawcze metody, techniki, narzędzia badawcze)
- Procedura wyjaśniania w historii. Konstrukcja i synteza.
- Pragmatyczna metodologia humanistyki (ustalanie faktów, wnioskowanie z milczenia, rozumienie i wyjaśnianie).
- Analiza treści i analiza narracji – rodzaje źródeł zapisanych, gdzie szukać źródeł zapisanych, zasady analizy zawartości przekazów masowych (bazy danych, biblioteki, katalogi)
- Krytyka źródeł. Autentyczność źródeł i wiarygodność informatora. Metody ustalania faktów historycznych.

Nazwa zajęć: Mniejszości narodowe w krajach bałtyckich

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w pogłębionym stopniu –zagadnienia z zakresu historii najnowszej krajów bałtyckich. Umie rozpoznać uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych wspólnot językowych i narodowych na tym obszarze.
- zna fundamentalne dylematy cywilizacji w ramach kształtowania się tożsamości narodowych i kontaktów międzykulturowych
- potrafi budować kontakty naukowe, biznesowe i na innych płaszczyznach w oparciu o rozmienienie odmienności w postrzeganiu życia społecznego przez osoby pochodzące z Krajów Bałtyckich.
- potrafi samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie
- jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Treści programowe dla zajęć:

- Koncepcja ujmowania związków zagranicznej ojczyzny z zagranicznymi rodakami. Status zagranicznych rodaków w ustawodawstwie polskim
- Podstawy prawne funkcjonowania mniejszości narodowych w państwach Europy Środkowo-Wschodniej
- Struktura narodowościowa w państwach bałtyckich
- Polityka Rosji wobec państw bałtyckich i jej stosunek do osób rosyjskojęzycznych
- Rosjanie i osoby rosyjskojęzyczne na Łotwie, Litwie i w Estonii
- Polacy na Litwie. Działalność polityczna Związku Polaków na Litwie i Akcji Wyborczej Polaków na Litwie. Działalność Polaków na Litwie w innych ugrupowaniach politycznych i społecznych
- Inne mniejszości narodowe w państwach bałtyckich.

Nazwa zajęć: Państwa b. ZSRR w organizacjach regionalnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie termin „rynków wschodzących”, potrafi wskazać na najważniejsze elementy ich gospodarczej i społecznej specyfiki.
- Rozumie znaczenie, rolę i cele państw BRICS we współczesnym łańdźu międzynarodowym.
- Potrafi scharakteryzować stosunki polityczno-ekonomiczne pomiędzy państwami wschodzącymi w skład BRICS.
- Rozumie znaczenie BRICS dla polityki zagranicznej Rosji.
- Rozumie znaczenie BRICS dla rozwoju gospodarczego Rosji.
- Jest gotów analizować politykę zagraniczną Rosji oraz jej stosunki handlowe przez pryzmat współpracy z państwami BRICS oraz ich polityką wobec zachodu.

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza pojęcia BRIC i próby jego instytucjonalizacji. Niezachodnie bieguny wzrostu gospodarczego. Rynki wschodzące i ich rola w gospodarce światowej. Polityczne cele współpracy państw BRIC(S).
- Polityka zagraniczna Chin – długofalowa polityka budowania mocarstwowej pozycji; czynnik ideologiczny i tożsamościowy w polityce zagranicznej, narzędzia ekspansji; relacje z USA i UE.
- Polityka zagraniczna Indii – antyzachodnie demokratyczne mocarstwo, potencjał rozwoju gospodarczego, kultura Indii jako *softpower*, problemy z pełną realizacją potencjału międzynarodowego.
- Stosunki rosyjsko-chińskie: przesłanki do rozwoju współpracy, czynniki blokujące współpracę; Moskwa i Pekin wobec zachodu; najważniejsze płaszczyzny współpracy gospodarczej i politycznej; Rosja jako „młodszy brat” – próba wyjaśnienia zjawiska.
- Stosunki rosyjsko-chińskie: przesłanki do rozwoju współpracy, czynniki blokujące współpracę; Moskwa i Pekin wobec zachodu; najważniejsze płaszczyzny współpracy gospodarczej i politycznej; Rosja jako „młodszy brat Chin” – próba wyjaśnienia zjawiska.
- Stosunki rosyjsko-indyjskie: przesłanki do rozwoju współpracy, czynniki blokujące współpracę, wpływ stosunku do Chin i zachodu na relacje dwustronne; próba odpowiedzi na pytanie, dlaczego Moskwa i Delhi z jednej strony wydają się skazane na współpracę, a z drugiej nie są w stanie nadać jej odpowiedniego wymiaru.
- Stosunki chińsko-indyjskie: historia konfliktów granicznych, przesłanki do rozwoju współpracy, czynniki blokujące współpracę; wpływ USA na stosunki chińsko-indyjskie.
- Ideowe oraz ideologiczne podstawy rosyjskiego zwrotu w stronę Azji – współpraca z Chinami i Indiami a idea euroazjatycka.
- Potencjał dalszego poszerzania tego formatu współpracy; BRICS oraz Turcja jako filary „antyliberalnej” oraz „antyzachodniej” międzynarodówki; współpraca państw BRICS z członkami Unii Europejskiej.

Nazwa zajęć: Podstawowe źródła informacji w języku rosyjskim, poziom A1-2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi zrozumieć znaczenie przekazu zawartego w tekstach dostosowanych do poziomu umiejętności językowych w tym tekstów ze specjalnością wschodoznawstwa i komunikować się z otoczeniem w użyciu rosyjskiej terminologii
- Formułuje w mowie i piśmie złożone problemy dotyczące rzeczywistości na obszarze postradzieckim, stawia tezy i krytycznie je komentuje.
- Samodzielnie tłumaczy na język rosyjski własny tekst wschodoznawczy
- Samodzielnie tłumaczy na język polski trudny tekst wschodoznawczy z języka rosyjskiego.

- Zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę i jest gotów do ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego
- Samodzielnie podejmuje i inicjuje działania profesjonalne, planuje i organizuje ich przebieg.

Treści programowe dla zajęć:

- Przygotowanie do operowania środkami gramatyczno-leksykalnymi pozwalającymi na realizowanie wybranej tematyki.
- Człowiek: dane personalne, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, wiek, płeć, rodzina, przyjaciele, życie rodzinne i towarzyskie, przyzwyczajenie i zainteresowania, styl życia.
- Praca: zawody i związane z nimi czynności, warunki pracy i zatrudnienia, życie zawodowe, praca dorywcza.
- Życie rodzinne i towarzyskie: okresy życia, członkowie rodziny, czynności życia codziennego, formy spędzania czasu wolnego (rozrywki, wypoczynek, święta).
- Zakupy i usługi: rodzaje sklepów, towary, sprzedawanie i kupowanie, korzystanie z usług, środki płatnicze, banki.
- Kultura i sztuka: podstawowe dziedziny kultury, uczestnictwo w kulturze.
- Podróżowanie i turystyka: środki transportu, baza noclegowa, informacja turystyczna, wycieczki, zwiedzanie.
- Nauka, technika: obsługa i korzystanie z podstawowych urządzeń technicznych np. komputer, telefon komórkowy, DVD itd.
- Świat przyrody: zagrożenia cywilizacyjne, zjawiska atmosferyczne, klimat, świat roślin i zwierząt.
- Państwo i społeczeństwo: struktura państwa, urzędy, organizacje międzynarodowe, konflikty międzynarodowe.
- Umiejętność rozróżniania i stosowania stylów językowych w zależności od typu dyskursu.
- Praca z prasą rosyjską (omawianie artykułów, umiejętność dokonywania streszczeń ustnych i pisemnych, pisanie własnych tekstów na wybrane tematy).

Nazwa zajęć: Polityka międzynarodowa współczesnej Rosji - ćwiczenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- w pogłębionym stopniu – wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną oraz wybrane zagadnienia z zakresu rosyjskiej polityki zagranicznej
- w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe rosyjskiej polityki zagranicznej oraz związki łączące współczesne kształty tej polityki z jej historycznymi tradycjami.
- formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich metod, narzędzi i technik informacyjno – komunikacyjnych traktowanych innowacyjnie
- formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi oraz komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców a także prowadzić debatę a także kierować zespołem podczas debaty
- Absolwent jest gotów wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego
- Absolwent jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie znajomości rosyjskich strategii międzynarodowych, w tym dla regionu Europy Środkowo-Wschodniej.

Treści programowe dla zajęć:

- Najistotniejsze założenia i kierunków, działania polityki zewnętrznej Rosji w ujęciu historycznym (XIX/ XX w.). Postradziecka identyfikacja FR w stosunkach międzynarodowych. Skala rosyjskiego potencjału w grze stosunków międzynarodowych XXI w.
- Europejska polityka FR: strategie, uwarunkowania, cele na przestrzeni końca XX i w początkach XXI w. Stosunek i założenia Rosji względem wybranych państw zachodniej i południowej Europy (Niemcy, Francja, Anglia, Włochy, Grecja). Rosja wobec porządków i państw na terenie byłej Jugosławii. Rosja wobec państw Europy Środkowo-Wschodniej – Polska, Czechy, Kraje Bałtyckie.
- Stosunki Rosji z Bułgarią, Węgrami, Rumunią i Mołdawią. Blaski i cienie zaangażowania FR w dialog i współpracę z Unią Europejską.
- Polityka FR wobec Azji w optyce programu euroazjatyckiego: rozwój stosunków z Chinami i Indiami. Stosunki z Japonią oraz państwami koreańskimi – miejsce Wietnamu w koncepcjach

zagranicznej polityki Rosji. Rosja wobec państw Bliskiego Wschodu (Iran, Irak, Egipt, Syria, Turcja).

- Stosunki z państwami arabskimi. Zbliżenie Rosji z państwami Ameryki Południowej (przykład Wenezueli). Perspektywy współpracy Rosji z Kubą. Starania FR o odbudowanie dawniejszych wpływów w Afryce.
- Stanowisko FR wobec struktur międzynarodowych w sensie ogólnej konceptualizacji problematyki. Rosja wobec istotnych problemów międzynarodowych omawianych na forum ONZ. Główne inicjatywy Rosji na Forum ONZ. Stanowisko FR względem prób reform ONZ.
- Polityka Rosyjska względem USA – zasadnicze interesy FR i zarysowanie dynamiki rosyjskich przedsięwzięć wobec USA po 1991 r. W kierunku tzw. „idealizowanego partnerstwa” (1991-1995).
- Ku potęgowaniu sprzeczności (1996-2001). Kolejna próba wzajemnego otwarcia (2001-2004). Ku narastaniu rywalizacji (po 2004). Polityka rosyjska wobec USA w wymiarze regionalnym i globalnym.

Nazwa zajęć: Polityka międzynarodowa współczesnej Rosji - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- w pogłębionym stopniu – wybrane fakty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną oraz wybrane zagadnienia z zakresu rosyjskiej polityki zagranicznej
- w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe rosyjskiej polityki zagranicznej oraz związki łączące współczesne kształty tej polityki z jej historycznymi tradycjami.
- formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich metod, narzędzi i technik informacyjno – komunikacyjnych traktowanych innowacyjnie, formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi w zakresie polityki międzynarodowej współczesnej Rosji.
- komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców i prowadzić debatę dotyczącą polityki międzynarodowej współczesnej Rosji, kierując zespołem, który przygotowuje taką debatę.
- na podstawie nabytej wiedzy potrafi wyprowadzać wnioski płynące ze specyfiki rosyjskiej polityki międzynarodowej dla świata współczesnego w zakresie polityki
- inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie znajomości rosyjskich strategii międzynarodowych, w tym dla regionu Europy Środkowo-Wschodniej.

Treści programowe dla zajęć:

- Postradziecka identyfikacja FR w stosunkach międzynarodowych. Polityka zagraniczna jako domena prezydencka w świetle konstytucji grudniowej 1993 r. Trudne szlaki poszukiwań miejsca Rosji w pozimnowojennym świecie globalizującym się (od tzw. „mocarstwa regionalnego” ku mocarstwu rzeczywistemu, proporcjonalnie do posiadanych potencjałów).
- Polityka Rosji wobec Unii Europejskiej 1991 – 2019 a interesy Polski
- Główne inicjatywy Rosji na Forum ONZ. Stanowisko FR względem prób reform ONZ.
- Rosja w tzw. organizacjach wyspecjalizowanych ONZ – Rosja i jej aktywność w stosunkach z KBWE/OBWE – związki Rosji z Radą Europy i tzw. Grupą G8.
- Droga FR do uzyskania członkostwa w Światowej Organizacji Handlu. Potencjał Szanghajskiej Organizacji Współpracy i status FR w tej organizacji.
- Stanowisko FR wobec struktur międzynarodowych w sensie ogólnej konceptualizacji problematyki. Rosja wobec istotnych problemów międzynarodowych omawianych na forum ONZ.
- Trudne kontakty FR z Sojuszem Północnoatlantyckim: próby otwarcia i porzucone nadzieje w związku z postzimnowojenną modernizacją NATO. Narastające przeszkody w rozwoju stosunków wzajemnych – krótkie otwarcie po 2001 r. i rychły nawrót ku konfliktom i nieporozumieniu.

Nazwa zajęć: Polityka obronności i bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej - ćwiczenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma pogłębioną wiedzę na temat problematyki obronności i bezpieczeństwa we współczesnym świecie oraz na temat historii najnowszej polityki obronności i bezpieczeństwa współczesnej Federacji Rosyjskiej
- Ma wiedzę na temat współczesnego interdyscyplinarnego dyskursu naukowego dotyczącego bezpieczeństwa i konfliktów zbrojnych

- Potrafi formułować problemy badawcze i tezy dotyczące polityki obronności i bezpieczeństwa FR poprzez krytyczną analizę materiałów źródłowych wytworzonych przez oficjalne struktury FR oraz niezależne od nich
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z podstawowymi problemami badawczymi dotyczącymi polityki obronności i bezpieczeństwa FR
- Potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią dotyczącą obronności i bezpieczeństwa stosowaną w literaturze naukowej (historycznej i politologicznej) oraz w czasopiśmie i portalach eksperckich
- Potrafi kierować pracą zespołu
- W oparciu o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich, jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz inspirowania i organizowania działalności na rzecz bezpieczeństwa Polski oraz pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie.
- Jest gotów do prowadzenia profesjonalnego i etycznego (opartego o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich) dyskursu o polityce obronności i bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej.

Treści programowe dla zajęć:

- Przemysł zbrojeniowy Federacji Rosyjskiej i miejsce Rosji w międzynarodowym handlu uzbrojeniem i sprzętem wojskowym.
- Rosja w konfliktach zbrojnych:
- Czeczenia 1991-2015: separatyzm czeczeński, rosyjskie militarne i polityczne próby jego powstrzymania. Ewolucja konfliktu. Wojny czeczeńskie jako przykład współczesnego złożonego lokalnego konfliktu zbrojnego o globalnych aspektach. Kontrolowany kryzys jako instrument polityki. Czeczenizacja wojny czeczeńskiej – kreacja fenomenu Czeczenii Ramzana Kadyrowa.
- Rosja w konfliktach zbrojnych:
- Wojna „sierpniowa” rosyjsko-gruzińska 2008 jako pierwszy przykład regularnej wojny międzypaństwowej na przestrzeni postradzieckiej. Doświadczenia z wojny 2008, słabe i mocne strony armii rosyjskiej ujawnione na jej przykładzie. Konsekwencje wojny dla ładu międzynarodowego.
- Rosja w konfliktach zbrojnych:
- Aneksja Krymu w 2014 roku. Problem Krymu 1991-2014, pierwsza faza napięć 1991-1997. Wojna hybrydowa bez przelewu krwi – wykorzystanie słabości struktur drugiego państwa, infiltracja polityczna, militarna, propagandowa i wywiadowcza jako mechanizm wsparcia secesji i aneksji.
- Rosja w konfliktach zbrojnych:
- Wojna na wschodzie Ukrainy od 2014: wojna hybrydowa i kontrolowany kryzys jako instrumenty nacisku na państwo sąsiednie.
- Rosja w konfliktach zbrojnych:
- Rosyjska interwencja w konflikt w Syrii – zaangażowanie SZ FR w wieloaspektowy, wielostronny i złożony konflikt poza obszarem postradzieckim. Rosyjska obecność wojskowa w Syrii – stare i nowe aspekty: kontynuacja więzi z czasów zimnej wojny, globalna rywalizacja z USA, krytyka polityki amerykańskiej i budowanie dla niej przeciwwagi, potencjalna prorosyjskość syryjskich mniejszości etnoreligijnych, wykorzystanie PMC (prywatnych firm wojskowych).
- Federacja Rosyjska w rywalizacji o Arktykę.
- Arktyka w koncepcjach politycznych państw regionu, rola Arktyki w geopolityce, zasoby surowcowe regionu, cele i formy polityki Rosji wobec regionu (militarne, polityczne, ekonomiczne), punkty konfrontacji z innymi państwami.
- Rosyjskie oddziaływanie dezinformacyjne na państwa i społeczeństwa Zachodu
- Cele i formy rosyjskiego oddziaływania dezinformacyjnego na procesy polityczne i społeczne w państwach Zachodu, oraz sposoby przeciwdziałania.

Nazwa zajęć: Polityka obronności i bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma pogłębioną wiedzę na temat problematyki obronności i bezpieczeństwa we współczesnym świecie oraz na temat historii najnowszej polityki obronności i bezpieczeństwa współczesnej Federacji Rosyjskiej
- Ma wiedzę na temat współczesnego interdyscyplinarnego dyskursu naukowego dotyczącego bezpieczeństwa i konfliktów zbrojnych
- Potrafi formułować problemy badawcze i tezy dotyczące polityki obronności i bezpieczeństwa FR poprzez krytyczną analizę materiałów źródłowych wytworzonych przez oficjalne struktury FR oraz niezależne od nich

- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z podstawowymi problemami badawczymi dotyczącymi polityki obronności i bezpieczeństwa FR
- Potrafi posługiwać się specjalistyczną terminologią dotyczącą obronności i bezpieczeństwa stosowaną w literaturze naukowej (historycznej i politologicznej) oraz w czasopiśmie i portalach eksperckich
- W oparciu o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich, jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz inspirowania i organizowania działalności na rzecz bezpieczeństwa Polski oraz pokoju i bezpieczeństwa w Europie i na całym świecie.
- Jest gotów do prowadzenia profesjonalnego i etycznego (opartego o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich) dyskursu o polityce obronności i bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej.

Treści programowe dla zajęć:

- „Nowy światowy nieporządek”: ogólny zarys problematyki bezpieczeństwa i obronności we współczesnym świecie. Pojęcie bezpieczeństwa i polityki bezpieczeństwa. Zmiany w światowym postrzeganiu bezpieczeństwa z uwzględnieniem przełomów: zakończenie zimnej wojny (1991), wojna z terroryzmem (2001), początek nowej konfrontacji Rosji z Zachodem i „nowego światowego nieporządku” (2014). Rodzaje współczesnego konfliktu zbrojnego. Niemilitarne aspekty bezpieczeństwa.
- Od Dmitrija Jazowa do Siergieja Szojgu: transformacja sektora obronnego i Sił Zbrojnych ZSRR w sektor obronny i Siły Zbrojne Federacji Rosyjskiej. Zadania, organizacja, rozmieszczenie, wyposażenie Sił Zbrojnych Federacji Rosyjskiej. Główne kierunki rozwoju i modernizacji. Proces profesjonalizacji. Problemy i patologie w Siłach Zbrojnych. Wychowanie i ideologia we współczesnej armii rosyjskiej.
- Ośrodki decyzyjne kształtujące politykę obronną i bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej.
- Obronność i bezpieczeństwo w świetle Konstytucji FR. Organy decyzyjne rosyjskiej polityki obronności i bezpieczeństwa: prezydent, rząd, Rada Federacji i Duma Państwowa, Ministerstwo Obrony, Sztab Generalny, władze podmiotów Federacji.
- Rosja w światowym systemie bezpieczeństwa oraz dialogu rozbrojeniowym.
- Rola i polityka Rosji w ONZ (w tym w Radzie Bezpieczeństwa), Komisji Rozbrojeniowej, OBWE oraz światowych reżimach dotyczących broni masowego rażenia. Dwustronny dialog i układy strategiczne USA-Rosja.
- Konceptualizacja polityki obronności i bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej.
- Ewolucja doktryn i innych dokumentów konceptualizujących politykę obronności i bezpieczeństwa – od Jelcyna do drugiej prezydentury Putina.
- Międzynarodowa współpraca obronna Rosji.
- Współpraca obronna w ramach Wspólnoty Niepodległych Państw. Organizacja Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym. Szanghajska Organizacja Współpracy. Formalne i nieformalne sojusze dwustronne. Stosunki Rosja-NATO.
- „Druga armia Rosji”: pozawojskowe struktury uzbrojone i bezpieczeństwa w Federacji Rosyjskiej.
- Rola „resortów siłowych” w życiu politycznym Rosji. Formacje podległe prezydentowi i resortowi spraw wewnętrznych. Służby specjalne. Organizacje paramilitarne. Prywatne firmy wojskowe (PMC) w polityce Rosji.
- Przemysł zbrojeniowy Federacji Rosyjskiej i miejsce Rosji w międzynarodowym handlu uzbrojeniem i sprzętem wojskowym.

Nazwa zajęć: Polska polityka wschodnia - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie historię polskiej polityki wschodniej w XX wieku w tym szczególnie po 1989 roku, zna podmioty kształtujące i prowadzące polską politykę wschodnią.
- Zna i rozumie współczesne uwarunkowania międzynarodowe dla polskiej polityki wschodniej.
- Potrafi formułować złożoną wypowiedź na temat polskiej polityki wschodniej, sformułowaną w języku akademickim, w oparciu o literaturę przedmiotu i inne źródła informacji
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi dotyczącymi polskiej polityki wschodniej
- Gotów jest do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie polskiej polityki wschodniej.

Treści programowe dla zajęć:

- Kształtowanie się granic Drugiej Rzeczypospolitej w latach 1918-1921 (koncepcja federacyjna, wojna polsko-bolszewicka, traktat ryski)
- Stosunki polsko-radzieckie w latach 1921-1939 (realizacja postanowień traktatu ryskiego)
- Stosunki Polski z Litwą Łotwą i Estonią w latach 1921-1939 (kontakty polityczne, ekonomiczne, kulturalne)
- Najazd ZSRR na Polskę 17 września 1939 r. i okupacja Kresów Wschodnich II RP w latach 1939-1941 (polityka eksterminacji polskich elit politycznych).
- Polityka wschodnia rządu RP na uchodźstwie w latach 1939-1945 (pomoc dla Polaków w ZSRR, tworzenie armii Andersa)
- Zależność Polski Ludowej od ZSRR w latach 1944-1989 (dominium radzieckie w latach 1944-1956; próby niezależności ekonomicznej w latach 1956-1970, próby niezależności ideologicznej w latach 1970-1980; droga do niezależności w latach 1980-1989)
- Polityka wschodnia Polski wobec ZSRR (1989-1991) – uniezależnienie się od ZSRR (rozwiązanie Układu Warszawskiego i RWPG)
- Rozpad ZSRR i uznanie przez Polskę niepodległości Litwy, Łotwy, Estonii, Białorusi i Ukrainy
- Droga Polski do członkostwa w NATO i Unii Europejskiej (1991-2004) – kontekst wschodni
- Stosunki Polski z Federacją Rosyjską
- Polacy na Wschodzie – jako element polskiej polityki zagranicznej
- Polityka Polski jako członka NATO i Unii Europejskiej wobec Rosji, Białorusi, Ukrainy i innych państw sukcesyjnych ZSRR
- Partnerstwo Wschodnie jako element polskiej polityki zagranicznej.

Nazwa zajęć: Przemiany gospodarcze w krajach bałtyckich - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie polityczne uwarunkowania procesu transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych państw bałtyckich
- Zna i rozumie podstawowe prawne uwarunkowania związane z transformacją gospodarki i rozwojem systemów rynkowych państw bałtyckich
- Zna i rozumie podstawowe fakty i procesy z zakresu przemian gospodarczych w państwach bałtyckich w kontekście historycznym i ekonomicznym
- Potrafi sformułować ogólną i szczegółową wypowiedź na temat procesów transformacji gospodarczej państw bałtyckich utrzymaną w języku specjalistycznym
- Potrafi aktywnie wziąć udział w dyskusji zbiorowej lub projekcie dotyczącym transformacji gospodarczej państw bałtyckich
- ma świadomość tempa przemian gospodarczych we współczesnym świecie i konieczności stałej aktualizacji informacji na temat sytuacji gospodarczej w państwach bałtyckich
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Przemiany polityczne w latach 90. (transformacja polityczno-ustrojowa)
- Transformacja gospodarcza w latach 90. XX w.
- Droga do Unii Europejskiej w 2004 r. i znaczenie tego wydarzenia
- Tygrysy bałtyckie na przykładzie Estonii
- Kryzys 2008 roku i jego przezwyciężenie
- Rola wprowadzenia euro w tych krajach
- E-cyfryzacja na przykładzie Estonii
- Turystyka jako gałąź gospodarki.

Nazwa zajęć: **Przemiany gospodarcze w krajach bałtyckich - wykład**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie polityczne uwarunkowania procesu transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych państw bałtyckich
- Zna i rozumie podstawowe prawne uwarunkowania związane z transformacją gospodarki i rozwojem systemów rynkowych państw bałtyckich
- Zna i rozumie podstawowe fakty i procesy z zakresu przemian gospodarczych w państwach bałtyckich w kontekście historycznym i ekonomicznym
- Potrafi sformułować ogólną i szczegółową wypowiedź na temat procesów transformacji gospodarczej państw bałtyckich utrzymaną w języku specjalistycznym
- Potrafi aktywnie wziąć udział w dyskusji zbiorowej lub projekcie dotyczącym transformacji gospodarczej państw bałtyckich

- ma świadomość tempa przemian gospodarczych we współczesnym świecie i konieczności stałej aktualizacji informacji na temat sytuacji gospodarczej w państwach bałtyckich
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Przemiany polityczne w latach 90. (transformacja polityczno-ustrojowa)
- Transformacja gospodarcza w latach 90. XX w.
- Droga do Unii Europejskiej w 2004 r. i znaczenie tego wydarzenia
- Tygrysy bałtyckie na przykładzie Estonii
- Kryzys 2008 roku i jego przezwyciężenie
- Rola wprowadzenia euro w tych krajach
- E-cyfryzacja na przykładzie Estonii
- Turystyka jako gałąź gospodarki

Nazwa zajęć: Rosja w XX-XXI wieku - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii Rosji w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu zmiany dokonane po rozpadzie ZSRR Federacji Rosyjskiej, rozpoznaje wpływ globalizacji na życie polityczne, społeczne i gospodarcze współczesnej Rosji, rozumie mechanizmy kształtujące ich politykę wewnętrzną i zagraniczną.
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych narodów Rosji oraz przemiany w tożsamości Rosjan i jej wpływ na współczesne stosunki Rosji z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej Rosji w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Powstanie konstytucjonalizmu rosyjskiego – Duma Państwowa.
- Rozwój społeczno-gospodarczy Rosji u progu XX w.
- Polityka narodowościowa ZSRR od zakorzenienia do rusyfikacji. Komintern i eksport rewolucji.
- Leninizm, Stalinizm i ich wpływ na ukształtowanie „homo sovieticus”
- Przemiany polityczne i społeczne w Rosji w l. 1988–1991 – Gorbaczow i Jelcyn.
- Powstanie i rozwój Federacji Rosyjskiej.
- W. Putin – nowa ideologia i polityka reintegracji dawnego obszaru radzieckiego.

Nazwa zajęć: Rosja w XX-XXI wieku - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu historii i historiografii, odnoszącą się do historii Rosji w XX i XXI wieku
- Zna i rozumie w pogłębionym stopniu uwarunkowania procesów kształtowania się nowoczesnych narodów Rosji oraz przemiany w tożsamości Rosjan i jej wpływ na współczesne stosunki Rosji z innymi państwami
- Potrafi wyszukać, dokonać analizy, oceny, selekcji i integracji informacji dotyczących historii najnowszej Rosji w zasobach informacji pisanych i elektronicznych i przedstawiać je na różnych poziomach percepcji
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści.

Treści programowe dla zajęć:

- Ostatnie lata caratu – rewolucja 1905 r.; Rosja w I wojnie światowej
- Rok 1917 w Rosji or rewolucji lutowej do przewrotu bolszewickiego.
- Rosja Radziecka i ZSRR w okresie międzywojennym, od NEP do industrializacji i kolektywizacji.
- Polityka ZSRR w l. 1939–1941. Wielka Wojna Ojczyźniana 1941–1945.
- ZSRR w okresie powojennym, Stalin, Chruszczow, Breżniew, Gorbaczow, od odbudowy, przez odwilż, epokę застою po pierestrojkę.
- Rozpad ZSRR i powstanie Federacji Rosyjskiej. Dekada Jelcyna.
- Rosja Władimira Putina: od stabilizacji do autokracji.

Nazwa zajęć: Struktura społeczna, etniczna i religijna regionów Azji Środkowej i Kaukazu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie strukturę etniczną, religijną i społeczną państw postradzieckiej Azji Środkowej (Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan), Kaukazu Południowego (Armenia, Azerbejdżan, Gruzja) oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej.
- Zna i rozumie problemy społeczne, polityczne, kulturowe i ekonomiczne wynikające z: etnopolityki prowadzonej w państwach Azji Środkowej i Kaukazu oraz oddziaływania na te regiony czynników globalnych (globalizacja, rola diaspor we współczesnym świecie, wzrost i zmiana roli islamu itp.)
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi dotyczącymi struktury etnicznej, religijnej i społecznej Azji Środkowej, Kaukazu Południowego oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej.
- Potrafi uczestniczyć w naukowym, popularnonaukowym i eksperckim dyskursie na temat struktury etnicznej, religijnej i społecznej Azji Środkowej, Kaukazu Południowego oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej
- Potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój intelektualny w zakresie wiedzy o strukturze etnicznej, religijnej i społecznej Azji Środkowej, Kaukazu Południowego oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej
- Jest gotów do profesjonalnego wyszukiwania i selekcjonowania informacji na temat struktury etnicznej, religijnej i społecznej Azji Środkowej, Kaukazu Południowego oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej
- W oparciu o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich, jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz inspirowania i organizowania działalności na rzecz dialogu międzynarodowego i międzykulturowego oraz praw człowieka
- Jest gotów do pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Treści programowe dla zajęć:

- Współczesne ujęcia naukowe problematyki społecznej, etnicznej i religijnej ze szczególnym ujęć adekwatnych dla obszaru postradzieckiego.
- Historyczne uwarunkowania ewolucji struktury społecznej, etnicznej i religijnej w azjatyckiej części b. ZSRR po 1991 roku.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Armenii. Potransformacyjne zróżnicowanie społeczne, uregulowania konstytucyjne polityki społecznej, narodowościowej i językowej oraz religijnej. Współczesna ormiańska tożsamość narodowa i historia jej kształtowania. Rola Armeńskiego Kościoła Apostolskiego we współczesnej Armenii i w diasporze. Mniejszości narodowe i religijne w Armenii. Diaspora ormiańska w świecie.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Gruzji. Potransformacyjne zróżnicowanie społeczne, uregulowania konstytucyjne polityki społecznej, narodowościowej i językowej oraz religijnej. Współczesna gruzińska tożsamość narodowa i historia jej kształtowania. Rola Gruzjińskiej Cerkwi Prawosławnej we współczesnej Gruzji. Mniejszości narodowe i religijne w Gruzji. Etniczny i religijny aspekt separatyzmu abchaskiego i południowoosetyjskiego oraz autonomii Adżarii.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Azerbejdżanu. Potransformacyjne zróżnicowanie społeczne, uregulowania konstytucyjne polityki społecznej, narodowościowej i językowej oraz religijnej. Współczesna azerbejdżańska tożsamość narodowa i historia jej kształtowania. Rola islamu w Azerbejdżanie. Mniejszości narodowe i religijne. Etniczny i religijny aspekt konfliktu karabachskiego.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Kazachstanu. Potransformacyjne zróżnicowanie społeczne, uregulowania konstytucyjne polityki społecznej, narodowościowej i językowej oraz religijnej. Współczesna kazachska tożsamość narodowa i historia jej kształtowania. Polityka kazachstanizacji i polityka kazachizacji po 1991 r. Żuzy jako struktura społeczeństwa i narodu kazachskiego. Islam i inne religie w Kazachstanie. Mniejszości narodowe i religijne w Kazachstanie, w tym Polacy.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Kirgistanu. Potransformacyjne zróżnicowanie społeczne, uregulowania konstytucyjne polityki społecznej, narodowościowej i językowej oraz religijnej. Współczesna kirgiska tożsamość narodowa i historia jej kształtowania. Klany jako struktura społeczeństwa i narodu kirgiskiego. Islam w Kirgistanie. Mniejszości narodowe i religijne.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Uzbekistanu. Potransformacyjne zróżnicowanie społeczne, uregulowania konstytucyjne polityki społecznej, narodowościowej i językowej oraz religijnej. Współczesna uzbecka tożsamość narodowa i historia jej kształtowania. Tzw. klany jako struktura społeczeństwa i narodu uzbeckiego. Islam w Kirgistanie. Mniejszości narodowe i religijne. Etniczny aspekt autonomii Karakałpakistanu. Uzbegy poza granicami Uzbekistanu.

- Struktura społeczna, etniczna i religijna Turkmenistanu. Potransformacyjne zróżnicowanie społeczne, uregulowania konstytucyjne polityki społecznej, narodowościowej i językowej oraz religijnej. Współczesna turkmeńska tożsamość narodowa i historia jej kształtowania. Klany jako struktura społeczeństwa i narodu turkmeńskiego. Islam w Turkmenistanie. Mniejszości narodowe i religijne. Turkmeni poza Turkmenistanem.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Tadżykistanu. Potransformacyjne zróżnicowanie społeczne, uregulowania konstytucyjne polityki społecznej, narodowościowej i językowej oraz religijnej. Współczesna tadżycka tożsamość narodowa i historia jej kształtowania. Klany jako struktura społeczeństwa i narodu tadżyckiego. Etniczny, religijny i społeczny aspekt wojny domowej 1992-1997 oraz jej konsekwencje. Islam w Tadżykistanie. Mniejszości narodowe i religijne. Tadżycy poza Tadżykistanem. Etniczny, językowy i religijny aspekt autonomii Górnego Badachszanu (ludy pamińskie, ismailizm)
- Struktura społeczna, etniczna i religijna kaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej (Adygea, Czeczenia, Dagestan, Inguszetia, Kabardyno-Bałkaria, Kałmucja, Karaczajo-Czerkiesja, Północna Osetia-Alania). Konflikty etniczne, polityka narodowościowa Federacji Rosyjskiej w ww. podmiotach, islam i inne religie w regionie.

Nazwa zajęć: **Seminarium magisterskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym podstawowe wymogi metodyczne i metodologiczne odnoszące się do prowadzenia prac badawczych w zakresie historii i innych nauk w dziedzinie humanistyki w odniesieniu do obszaru Europy Wschodniej i Azji, które są dla niego dyrektywa w przygotowaniu wschodoznawczej pracy magisterskiej
- absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym fundamentalne dylematy cywilizacyjne krajów Europy Wschodniej i Azji w ujęciach globalnym, międzynarodowym i regionalnym, co wykorzystuje w badaniach tendencji rozwojowych studiowanego obszaru
- absolwent na podstawie pogłębionej znajomości zasad ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego stosuje je w pełnym zakresie w trakcie zbierania materiałów i przygotowywania pracy magisterskiej
- absolwent potrafi sformułować założenia tematu proponowanej pracy magisterskiej, właściwie oceniając zakres niezbędnych badań, istniejących źródeł i literatury przedmiotu oraz istniejących osiągnięć naukowych w interesującym go zakresie
- absolwent potrafi podjąć dyskusje na temat przedstawianych na seminarium prac i przedstawiać argumenty potwierdzające i negujące tezy zawarte w pracach innych seminarzystów oraz prowadzącego.
- przygotowując pracę magisterską absolwent krytycznie ocenia posiadaną wiedzę, poszerza zakres wykorzystanych informacji i źródeł i w stopniu zaawansowanym korzystając w razie potrzeby w opinii ekspertów stara się rozwiązać postawioną w temacie pracy tezę
- W zależności od tematu pracy magisterskiej absolwent jest gotów do organizowania działań badawczych na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków z krajami Europy Wschodniej i Azji
- uwzględniając potrzeby społeczne wynikające z zaangażowania na rzecz dobrosąsiedzkich stosunków z krajami Europy Wschodniej i Azji oraz profesjonalnego podejścia do ich rozwijania absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Ogólna charakterystyka pracy magisterskiej na kierunku wschodoznawstwo
- Konstruowanie tematu pracy
- Ustalanie stanu badań i literatury przedmiotu. Korzystanie z bibliografii i innych form informacji naukowej.
- Techniki notowania z literatury i źródeł
- Prasa jako źródło do badań historii najnowszej i współczesnej obszaru postradzieckiego
- Wspomnienia jako źródło do badań historii najnowszej i współczesnej obszaru postradzieckiego
- Edycje dokumentów źródło do badań historii najnowszej i współczesnej obszaru postradzieckiego
- Zasady cytowania. Podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej.
- Aparat naukowy: przypisy, bibliografia, transkrypcja i transliteracja.
- Tworzenie planu i konspektu pracy
- Wstęp i zakończenie pracy
- Stylistyka tekstu naukowego
- Dyskusja nad powstającymi fragmentami pracy

- Konsultacje indywidualne.

Nazwa zajęć: Struktura społeczna, etniczna i religijna regionów Azji Środkowej i Kaukazu
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie strukturę etniczną, religijną i społeczną państw postradzieckiej Azji Środkowej (Kazachstan, Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan), Kaukazu Południowego (Armenia, Azerbejdżan, Gruzja) oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej.
- Zna i rozumie problemy społeczne, polityczne, kulturowe i ekonomiczne wynikające z: etnopolityki prowadzonej w państwach Azji Środkowej i Kaukazu oraz oddziaływania na te regiony czynników globalnych (globalizacja, rola diaspor we współczesnym świecie, wzrost i zmiana roli islamu itp.)
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi dotyczącymi struktury etnicznej, religijnej i społecznej Azji Środkowej, Kaukazu Południowego oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej.
- Potrafi uczestniczyć w naukowym, popularnonaukowym i eksperckim dyskursie na temat struktury etnicznej, religijnej i społecznej Azji Środkowej, Kaukazu Południowego oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej
- Potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach w ramach projektów badawczych i dyskusji akademickiej dotyczących struktury etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój intelektualny w zakresie wiedzy o strukturze etnicznej, religijnej i społecznej Azji Środkowej, Kaukazu Południowego oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej
- Jest gotów do profesjonalnego wyszukiwania i selekcjonowania informacji na temat struktury etnicznej, religijnej i społecznej Azji Środkowej, Kaukazu Południowego oraz północnokaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej
- W oparciu o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich, jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz inspirowania i organizowania działalności na rzecz dialogu międzynarodowego i międzykulturowego oraz praw człowieka
- Jest gotów do pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Treści programowe dla zajęć:

Treści programowe dla zajęć/przedmiotu:

- Struktura społeczna, etniczna i religijna Armenii: rola Armeńskiego Kościoła Apostolskiego we współczesnej Armenii i w diasporze.
- Armeński Kościół Apostolski jako główny nośnik tożsamości narodowej. Sojusz państwo-kościół we współczesnej Republice Armenii. Religijność i tożsamość religijna diaspory, związki diaspora-kraj. Procesy asymilacyjne diaspory ormiańskiej w świecie w tym w Polsce.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Gruzji: Gruzja różnorodna.
- Separatyzmy etniczne (etniczny i religijny aspekt secesji Abchazji i Osetii Południowej); kartwelskie grupy etniczne i etnograficzne (Adżarowie, Lazowie, Megrelowie, Swanowie). Turcy Meschetyńscy: mniejszość narodowa czy grupa etnokulturowa?
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Azerbejdżanu. Jedyne szyickie państwo b. ZSRR czy najbardziej zsekularyzowane muzułmańskie państwo świata? Polityka władz Azerbejdżanu wobec islamu, struktury oficjalne islamu, faktyczny stan religijności Azerbejdżanu, oddziaływanie modeli i struktur religijnych z państw ościennych (Iran, Turcja, Arabia Saudyjska) i reakcja państwa na to oddziaływanie.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Kazachstanu. Państwo wobec wyzwań wynikających z wieloetniczności i konieczności stabilizacji.
- Polityka kazachstanizacji (budowanie tożsamości obywatelskiej) i polityka kazachizacji (budowanie Kazachstanu jako państwa narodowego): sprzeczne czy zbieżne cele?
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Kirgistanu. Kotliną Fergańską jako węzłowy region postradzieckiej Azji Środkowej i ognisko napięć.
- Wieloetniczność regionu, rozmieszczenie ludności, przebieg granic państwowych, napięcia społeczne i polityczne ogniskujące się w regionie.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Uzbekistanu: świeckie państwo autorytarne a islam sunnicki.
- Polityka władz Uzbekistanu wobec islamu, struktury oficjalne islamu, faktyczny stan religijności społeczeństwa, islam ludowy i sufizm, tzw. islam walczący, oddziaływanie modeli i struktur religijnych z innych państw ościennych oraz reakcja państwa na to oddziaływanie.

- Struktura społeczna, etniczna i religijna Turkmenistanu: kult jednostki jako element budowania tożsamości narodowej
- Kult prezydentów Nijazowa i Berdymuchammedowa: geneza, formy, treści, cele, efekty. Parareligijność kultu i próby modelowania islamu.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna Tadżykistanu: rekoncylacja czy autorytaryzm? Polityka religijna i tożsamościowa państwa od zakończenia wojny domowej (1997) do dziś.
- Struktura społeczna, etniczna i religijna kaukaskich podmiotów Federacji Rosyjskiej – współczesna Czeczenia jako „wewnętrzna zagranica” Federacji Rosyjskiej: synteza autorytaryzmu, kultu jednostki, państwa wyznaniowego i tradycyjnych struktur społecznych, budowa odrębnej przestrzeni polityczno-kulturowej względem pozostałej części FR.

Nazwa zajęć: Stosunki Polski z państwami bałtyckimi po 1990 roku - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie w pogłębionym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu polityki w państwach bałtyckich po 1990 roku
- zna i rozumie w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe historii, nauk o polityce, ekonomii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz złożone związki między nimi
- Potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich metod, narzędzi i technik informacyjno – komunikacyjnych traktowanych innowacyjnie
- Potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców
- Potrafi prowadzić debatę
- jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu
- jest gotów do inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami bałtyckimi.

Treści programowe dla zajęć:

- Polska i Europa Zachodnia wobec dążeń niepodległościowych republik bałtyckich
- Uznanie przez Polskę niepodległości państw bałtyckich w 1991 r. Stanowisko polskich środowisk niepodległościowych i opozycyjnych wobec aspiracji krajów bałtyckich przed 1990 r. Ewolucja stanowiska rządu polskiego wobec aspiracji niepodległościowych narodów bałtyckich w 1990-1991 r.
- Nawiązanie stosunków dyplomatycznych z Łotwą Estonia i Litwą. Traktat polsko-estoński z 2 lipca 1992 r. Traktat polsko-łotewski z 1 lipca 1992 r.
- Traktat polsko-litewski z 26 kwietnia 1994 r. Przyczyny napięć w stosunkach polsko-litewskich w l. 1990-1994 i próby ich przezwyciężenia.
- Stosunki Polski z państwami bałtyckimi w okresie starań o przyjęcie do NATO i Unii Europejskiej.

Nazwa zajęć: Stosunki Polski z państwami Europy Wschodniej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z stosunków Polski z krajami Europy wschodniej
- w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe historii, nauk o polityce, ekonomii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz złożone związki między nimi w kontekście budowania polityki sąsiedztwa, umów międzynarodowych, dobrych praktyk z Krajami Europy Wschodniej
- formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich metod, narzędzi i technik informacyjna – komunikacyjnych traktowanych innowacyjnie
- komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców
- Absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści oraz inicjowania działań na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków Polski z państwami Europy Wschodniej i Azji

Treści programowe dla zajęć:

- Polska polityka wschodnia. Zarys historyczny 1990 – 2019 (Partnerstwo Wschodnie i rola Polski, podstawowe akty prawne – umowy bilateralne. Determinanty i główne bariery partnerstwa międzynarodowego)
- Przesłanki i rozwój stosunków politycznych między Polską a Federacją Rosyjską (po 1990 roku do 2014) – węzłowe problemy
- Polityka Polski wobec Ukrainy: geopolityka, strategiczne partnerstwo, bezpieczeństwo, problem migracji zarobkowych do Polski
- Białoruś w Polskiej polityce zagranicznej (stosunki ekonomiczne, polityczne, społeczne)
- Mołdawia w Polskiej polityce zagranicznej (stosunki ekonomiczne, polityczne, społeczne)
- Litwa jako partner gospodarczy w ramach wspólnego rynku UE - Sytuacja gospodarcza, finanse, system podatkowy, prowadzenie działalności gospodarczej, • Inwestycje zagraniczne Współpraca międzynarodowa z krajami trzecimi i państwami członkowskimi UE, Polsko- litewska współpraca gospodarcza, Polsko- litewska współpraca transgraniczne
- Wzajemna percepcja - dyplomacja publiczna w relacjach z Rosją, Ukrainą, Białorusią, Mołdawią i Litwą
- Koncepcje polityki zagranicznej Federacji Rosyjskiej, Białorusi, Ukrainy, Mołdawii – analiza porównawcza - miejsce Polski. Strategia bezpieczeństwa narodowego a polityka zagraniczna Federacji Rosyjskiej (2000, 2009, 2014).

Nazwa zajęć: Struktura etniczna, religijna i społeczna krajów Europy Wschodniej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie strukturę etniczną, religijną i społeczną Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Zna i rozumie problemy społeczne, polityczne, kulturowe i ekonomiczne wynikające kwestii tożsamościowych w Ukrainie, Białorusi i Mołdawii oraz oddziaływania na te regiony czynników globalnych (globalizacja, wyzwania dla ładu międzynarodowego, migracje)
- Potrafi formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi dotyczącymi struktury etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- Potrafi uczestniczyć w naukowym, popularnonaukowym i eksperckim dyskursie na temat struktury etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój intelektualny w zakresie wiedzy o strukturze etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- Jest gotów do profesjonalnego wyszukiwania i selekcjonowania informacji na temat struktury etnicznej, religijnej i społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii
- W oparciu o normy wynikające z prawa międzynarodowego i wartości europejskich, jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych oraz inspirowania i organizowania działalności na rzecz pokoju, dialogu międzynarodowego i międzykulturowego oraz praw człowieka
- Jest gotów do pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Treści programowe dla zajęć:

- Współczesne ujęcia naukowe problematyki społecznej, etnicznej i religijnej ze szczególnym ujęć adekwatnych dla obszaru postradzieckiego.
- Historyczne uwarunkowania ewolucji struktury społecznej, etnicznej i religijnej w Ukrainie, Białorusi i Mołdawii po 1991 roku
- Współczesna Ukraina – relacje państwo-naród-język. Co to znaczy „być Ukraińcem”?
- Zarys historii kształtowania się współczesnej ukraińskiej tożsamości narodowej. Konstytucyjne uregulowania kwestii tożsamościowych, polityki narodowościowej i językowej. Struktura etniczna i językowa wg spisów. Status języka ukraińskiego oraz rosyjskiego we współczesnej Ukrainie. Surżyk – mieszany kod językowy i jego rola społeczna. Podziały regionalne Ukrainy: „jedna czy kilka Ukrain?”
- Współczesna Białoruś - relacje państwo-naród-język. Co to znaczy „być Białorusinem”?
- Zarys historii kształtowania się współczesnej białoruskiej tożsamości narodowej. Konstytucyjne uregulowania kwestii tożsamościowych, polityki narodowościowej i językowej. Struktura etniczna i językowa wg spisów. Status języka białoruskiego oraz rosyjskiego we współczesnej Ukrainie. Dyskusja o standardzie języka białoruskiego (narkomauka i taraszkiewica). Trasianka - mieszany kod językowy i jego rola społeczna.
- Gagauzja: etniczny i kulturowy aspekt autonomii

- Zarys historii kształtowania się współczesnej gagauskiej tożsamości narodowej. Status i rola autonomii gagauskiej w Mołdawii. Sytuacja językowa w Gagauzji: rola języka gagauskiego, rosyjskiego i mołdawskiego. Bułgarzy mołdawscy. Gagauzi po ukraińskiej stronie granicy.
- Naddniestrze: etniczny, kulturowy i społeczny aspekt państwa nieuznanego
- Zarys historii kształtowania się współczesnych tożsamości w Naddniestrzu. Oficjalna polityka tożsamościowa, językowa i kulturalna Naddniestrzańskiej Republiki Mołdawskiej. Naddniestrze jako część „Ruskiego Miru”. Społeczne i kulturowe aspekty funkcjonowania państwa nieuznanego.
- Krym: etniczny, kulturowy i społeczny aspekt autonomii i okupacji
- Zarys historii kształtowania się współczesnych tożsamości w na Krymie. Rdzenne narody Krymu: Tatarzy Krymscy, Karaimowie, Krymczacy. Geneza utworzenia autonomii krymskiej (ARK) we współczesnej Ukrainie. Trójkąt relacji: Rosjanie i tzw. wspólnota słowiańska Krymu – Tatarzy Krymscy – Ukraińcy. Islam na Krymie. Sytuacja grup etnicznych i religijnych Krymu pod rosyjską okupacją od 2014.
- Zakarpacie i Rusini: etniczny, kulturowy i społeczny aspekt regionalizmu
- Zarys historii kształtowania się współczesnych tożsamości w obwodzie zakarpackim. Zakarpacie jako wielowymiarowe pogranicze. Idea narodu rusińskiego: ruch narodowy, separatyzm czy regionalizm? Rusini i Łemkowie poza granicami Ukrainy. Mniejszość węgierska i rumuńska na Zakarpaciu
- Żydzi we współczesnej Europie Wschodniej
- Zarys historii Żydów jako grupy etnicznej i religijnej. Zarys historii judaizmu ze szczególnym uwzględnieniem zjawisk zlokalizowanych w Europie Wschodniej (frankizm, chasydyzm, Chabad Lubawicz). Dylematy tożsamościowe Żydów w Europie Wschodniej w XX wieku: asymilacja, autonomizm, tradycjonalizm, syjonizm. Znaczenie Holocaustu w dziejach Europy Wschodniej (pamięć, tożsamość, wpływ na strukturę etniczną i religijną). Sytuacja Żydów w ZSRR. Żydzi wschodnioeuropejscy jako współtwórcy i obywatele Izraela. Społeczności żydowskie we współczesnej Ukrainie, Białorusi i Mołdawii.
- Romowie we współczesnej Europie Wschodniej
- Zarys historii Romów jako grupy etnokulturowej. Znaczenie Porrajmos w dziejach Europy Wschodniej (pamięć, tożsamość, wpływ na strukturę etniczną i religijną). Społeczności romskie we współczesnej Ukrainie, Białorusi i Mołdawii.
- Polacy we współczesnej Europie Wschodniej
- Zarys historii Polaków na terytorium współczesnej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii. Społeczności polskie we współczesnej Ukrainie, Białorusi i Mołdawii. Relacja między tożsamością polską a katolicyzmem. Polski dyskurs o Kresach oraz ukraińskie i białoruskie reakcje na niego.
- Sytuacja konfesyjna we współczesnej Europie Wschodniej
- Sytuacja w prawosławiu w Ukrainie – budowanie autokefalii: Prawosławna Cerkiew Ukrainy a Ukraińska Cerkiew Prawosławna Patriarchatu Moskiewskiego. Ukraiński Kościół Grekokatolicki i inne kościoły wschodnie sui iuris w obrębie Rzymskiego Kościoła Katolickiego w państwach regionu. Kościół katolicki w państwach regionu. Ewangelicy i ewangelikaliańie. Islam w państwach regionu. Neopoganizm. Relacje kościołów i innych związków wyznaniowych z państwami. Faktyczna religijność mieszkańców państw regionu, postradziecki ateizm i „prawosławny ateizm”.
- Nowe tożsamości społeczne i socjokulturowe we współczesnej Europie Wschodniej
- Oligarchia i *mażory* (społecznie uprzywilejowana młodzież). Klasa średnia. Dawna klasa robotnicza i chłopska oraz ich współczesne tożsamości. *Zarobitczany* – migranci zarobkowi i ich rodziny. *Marginały* – podklasa i margines przestępczy.

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym podstawowe wymogi metodyczne i metodologiczne odnoszące się do prowadzenia prac badawczych w zakresie historii i innych nauk w dziedzinie humanistyki w odniesieniu do obszaru Europy Wschodniej i Azji, które są dla niego dyrektywa w przygotowaniu wschodoznawczej pracy magisterskiej
- absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym fundamentalne dylematy cywilizacyjne krajów Europy Wschodniej i Azji w ujęciach globalnym, międzynarodowym i regionalnym, co wykorzystuje w badaniach tendencji rozwojowych studiowanego obszaru
- absolwent na podstawie pogłębionej znajomości zasad ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego stosuje je w pełnym zakresie w trakcie zbierania materiałów i przygotowywania pracy magisterskiej

- absolwent potrafi sformułować założenia tematu proponowanej pracy magisterskiej, właściwie oceniając zakres niezbędnych badań, istniejących źródeł i literatury przedmiotu oraz istniejących osiągnięć naukowych w interesującym go zakresie
- absolwent potrafi podjąć dyskusje na temat przedstawianych na seminarium prac i przedstawiać argumenty potwierdzające i negujące tezy zawarte w pracach innych seminarzystów oraz prowadzącego.
- przygotowując pracę magisterską absolwent krytycznie ocenia posiadaną wiedzę, poszerza zakres wykorzystanych informacji i źródeł i w stopniu zaawansowanym korzystając w razie potrzeby w opinii ekspertów stara się rozwiązać postawioną w temacie pracy tezę
- W zależności od tematu pracy magisterskiej absolwent jest gotów do organizowania działań badawczych na rzecz interesu publicznego w zakresie stosunków z krajami Europy Wschodniej i Azji
- uwzględniając potrzeby społeczne wynikające z zaangażowania na rzecz dobrosąsiedzkich stosunków z krajami Europy Wschodniej i Azji oraz profesjonalnego podejścia do ich rozwijania absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób innowacyjny i przedsiębiorczy na rzecz przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Ogólna charakterystyka pracy magisterskiej na kierunku wschodoznawstwo
- Konstruowanie tematu pracy
- Ustalanie stanu badań i literatury przedmiotu. Korzystanie z bibliografii i innych form informacji naukowej.
- Techniki notowania z literatury i źródeł
- Prasa jako źródło do badań historii najnowszej i współczesnej obszaru postradzieckiego
- Wspomnienia jako źródło do badań historii najnowszej i współczesnej obszaru postradzieckiego
- Edycje dokumentów źródło do badań historii najnowszej i współczesnej obszaru postradzieckiego
- Zasady cytowania. Podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej.
- Aparat naukowy: przypisy, bibliografia, transkrypcja i transliteracja.
- Tworzenie planu i konspektu pracy
- Wstęp i zakończenie pracy
- Stylistyka tekstu naukowego
- Dyskusja nad powstającymi fragmentami pracy
- Konsultacje indywidualne.

Nazwa zajęć: System polityczny Federacji Rosyjskiej - ćwiczenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o polityce i administracji związane z kształtowaniem się i funkcjonowaniem systemu politycznego Federacji Rosyjskiej
- Absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe historii, nauk o polityce, ekonomii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz złożone związki między nimi
- formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich metod, narzędzi i technik informacyjno – komunikacyjnych traktowanych innowacyjnie w zakresie analizy problemowej relacji władzy wykonawczej, ustawodawczej i sądowniczej w FR
- formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi dotyczącymi zależności i relacji między instytucjami władzy wykonawczej, ustawodawczej i sądowniczej w FR
- komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców
- Absolwent jest gotowy wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Treści programowe dla zajęć:

- Od ZSRS do Federacji Rosyjskiej - Destabilizacja systemu politycznego ZSRS i próby jego uzdrowienia, Kształtowanie się władzy prezydenckiej w RFRR, Dekret nr 379 o specjalnym trybie kierowania państwem
 - o do czasu przezwyciężenia kryzysu władzy

- Procedura zmiany konstytucji. – studium przypadku zmiany wprowadzane w 2020 roku
- Funkcja kontrolna Prezydenta Federacji Rosyjskiej. Prezydent Federacji Rosyjskiej a pionowy podział władzy
- Motyw indywidualnej odpowiedzialności członków Rządu Federacji Rosyjskiej przed Dumą Państwową, Motywy odpowiedzialności członków Rządu Federacji Rosyjskiej przed Prezydentem Federacji Rosyjskiej, Odpowiedzialność Rządu Federacji Rosyjskiej przed Prezydentem
 - o Federacji Rosyjskiej.
- Fragmentacja systemu partyjnego; Polaryzacja ideologiczna i jej konsekwencje, Determinanty fragmentacji i polaryzacji (Czynniki kontekstowe i dziedzictwo przeszłości Zróżnicowanie społeczeństwa a fragmentacja. Chwiejność wyborcza – FR. Fałszerstwa wyborcze i ich wpływ na wyniki wyborów. System elektronicznego głosowania. Obserwacja wyborów – GOLOS.
- Wymiar sprawiedliwości - sądy powszechne, sądy arbitrażowe, sąd konstytucyjny, zasady konstytucyjne.
- Konsolidacja elity władzy centralnej a reforma administracyjna. Ustanowienie nowych relacji peryferie – regiony-centrum. Federalizm.

Nazwa zajęć: System polityczny Federacji Rosyjskiej - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk o polityce i administracji związane z kształtowaniem się i funkcjonowaniem systemu politycznego Federacji Rosyjskiej
- Absolwent zna i rozumie w stopniu pogłębionym tendencje rozwojowe historii, nauk o polityce, ekonomii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz złożone związki między nimi
- formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich metod, narzędzi i technik informacyjno – komunikacyjnych traktowanych innowacyjnie w zakresie analizy problemowej relacji władzy wykonawczej, ustawodawczej i sędziowskiej w FR
- formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi dotyczącymi zależności i relacji między instytucjami władzy wykonawczej, ustawodawczej i sędziowskiej w FR
- komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców
- Absolwent jest gotowy wykorzystywać w stopniu zaawansowanym posiadaną wiedzę w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Treści programowe dla zajęć:

- Federacja Rosyjska – Rosja (1991-1993). Dynamika zmian ustroju państwowego Federacji Rosyjskiej - Walka o kształt ustrojowy państwa. Egzekutywa contra legislatura. Kryzys polityczny - problem uchwalenia nowej konstytucji, siłowe rozwiązanie parlamentu (1993).
- Konstytucja 1993. Referendum konstytucyjne. Cechy charakterystyczne konstytucji. Podstawowe zasady ustroju konstytucyjnego Federacji Rosyjskiej.
- Prezydent Federacji Rosyjskiej. Pozycja prawno-ustrojowa, kompetencje i uprawnienia prezydenta FR, odpowiedzialność prezydenta, procedura usunięcia prezydenta FR, tryb i zasady wyboru, dotychczasowe wybory prezydenta FR. Charakterystyka systemu prezydenckiego w FR. Prezydentura rosyjska a model semiprezydencjalizmu.
- Władza ustawodawcza (Rada Federacji i Duma Państwowa). Rada Federacji (skład, tryb wyboru, kompetencje). Duma Państwowa (skład, tryb wyboru, organy, kompetencje, działalność ustawodawcza, rozwiązanie Dumy przed upływem kadencji). Zgromadzenie Federalne. Ustawodawstwo. Obecny układ sił politycznych w Dumie.
- Władza wykonawcza (Rząd i Administracja Federalna). Pozycja ustrojowa rządu, tryb powołania, skład rządu, odpowiedzialność, kompetencje, zasady funkcjonowania. Pozycja ustrojowa premiera. Dualizm władzy wykonawczej – Rada Ministrów i Administracja Prezydenta.
- System partyjny i wyborczy Federacji Rosyjskiej. Formowanie się systemu partyjnego w Rosji. System partyjny w pierwszym okresie niepodległości. Ewolucja systemu partyjnego. Stan obecny. Największe partie. Prawo wyborcze i jego ewolucja. Wybory jako czynnik demokratyzacji systemu politycznego. Ograniczanie praw wyborczych i podmiotów uprawnionych do udziału w wyborach. Ewolucja partii władzy od modelu dualnego do modelu monopartii. Rola opozycji.
- Federalizm rosyjski - Struktura terytorialna Federacji Rosyjskiej. Pozycja prawna, kompetencje. Podział kompetencji między regiony i federację. Reformy ustroju federalnego. Kwestia usamodzielniania się regionów i reakcja centrum.

- Elita władzy - rodzaje elit, rola elity w transformacji ustrojowej, dziedzictwo nomenklaturowe i transformacyjne elit FR (1991 – 1999), oligarchia, konsolidacja elity władzy centralnej (2000-2008), zmiany strukturalne w elicie władzy, frakcje grupy interesów (2008-2019), powiązania środowiskowe (studium przypadku: reforma administracyjno-terytorialna; reforma służb specjalnych).

Nazwa zajęć: Teoria i praktyka dyplomacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma rozszerzoną wiedzę z zakresu pojęcia protokołu dyplomatycznego i jego znaczenia w relacjach międzynarodowych jak i państwowych
- w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk prawnych oraz wybrane zagadnienia z zakresu nauk prawnych w Europie Wschodniej i Azji
- Przygotować różne rodzaje korespondencji dyplomatycznej: Nota, Clarin, depesza
- współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach
- Potrafi przygotować zorganizowanie uroczystości związanych z ceremoniałem państwowym oraz przygotować tezy do rozmów na spotkania na wysokim szczeblu. Zna znaczenie precedencji w stosunkach międzynarodowych i wewnętrznych
- Potrafi określić rodzaje wizyt i delegacji oraz zna zasady doboru stroju w zależności od okazji.

Treści programowe dla zajęć:

- Główne pojęcia: stosunki międzynarodowe, polityka zagraniczna, dyplomacja, służba zagraniczna, służba cywilna. Pojęcie dyplomacji i jej elementy składowe; Polityczne uwarunkowania rozwoju dyplomacji; Dyplomacja gospodarcza; Prawo dyplomatyczne i obyczaj międzynarodowy; Dyplomatyczne sposoby rozwiązywania sporów międzynarodowych;
- Historyczny rozwój form protokołu dyplomatycznego - 1. Starożytność; 2. Średniowiecze; 3. Czasy nowożytne; 4. Kongres wiedeński; 5. Dyplomacja papieska. 6. Historia dyplomacji polskiej; Dyplomacja w warunkach braku niezależności: Polska 1939 – 1989. 7. Dyplomacja organizacji i konferencji międzynarodowych.
- Modele dyplomacji i ich zależność od ustroju państwa, jego celów polityki zagranicznej i wewnętrznej. Ich wpływ na zawierane umowy i porozumienia. Praktyka dyplomatyczna i praktyka konsularna. Ewolucja współczesnej dyplomacji - ewolucja struktur organizacyjnych dyplomacji - ministerstwa, misje, nieformalne struktury, ewolucja funkcji). Konsekwencje braku stosunków dyplomatycznych i konsularnych.
- Zakres obowiązków dyplomaty; Cechy dyplomaty; Kontakty dyplomatyczne i zasady prowadzenia rozmów; Klasy dyplomatów; Język dyplomatyczny, Analiza dokumentów dyplomatycznych
- Służba zagraniczna RP - Prezydent i Rada Ministrów; Ministerstwo Spraw Zagranicznych; Rodzaje przedstawicielstw dyplomatycznych i konsularnych; Zakres obowiązków i organizacja wewnętrzna misji, Stopnie dyplomatyczne; 6. Konsul honorowy
- Procedury i ceremoniał dyplomatyczny (Precedencja, Ceremoniały; Mianowanie i odwołanie szefa i członków personelu dyplomatycznego misji; Wizyty oficjalne dyplomaty; Organizacja oficjalnej wizyty delegacji zagranicznej, Protokół konferencji międzynarodowej, . Flaga, godło, hymn i ich ochrona
- Przywileje i immunitety dyplomatyczne (Istota i teoretyczne podstawy i zasady preferencyjnego traktowania dyplomatów; 2. Istota i zakres przywilejów i immunitetów; 3. Status misji dyplomatycznej; 4. Swoboda komunikowania się 5. Poszanowanie ustaw i przepisów państwa przyjmującego 6. Zwyczajowe rozszerzenie zakresu osobowego przywilejów i immunitetów;
- Korespondencja dyplomatyczna (Ogólne zasady korespondencji; Bilety wizytowe, Zaproszenia; Elementy formalne pisma dyplomatycznego; Rodzaje pism dyplomatycznych; 6. Formy korespondencji urzędowej w służbie zagranicznej; Pojęcie korespondencji dyplomatycznej; Podmioty korespondencji dyplomatycznej Przedmiot korespondencji dyplomatycznej, Formy i styl korespondencji dyplomatyczne; Netykieta dyplomatyczna;
- Przyjęcia jako forma pracy dyplomatycznej, (Etykieta dyplomatyczna i ubiór dyplomaty. Rola i zasady organizacji przyjęć; Rodzaje przyjęć i ich typowy przebieg; Aranżacja stołu, menu i kolejność dań; Napoje; Podawanie do stołu; Podstawowe zasady zachowania przy stole)
- Dyplomacja publiczna. Historia w dyplomacji publicznej, formy
- Soft power - branding państw (marka POLSKA), kierunki promocji państw (na przykładzie Polski);
- Nowe oblicza dyplomacji „Dyplomacja” aktorów transnarodowych, aktorów subpaństwowych, „Dyplomacja” korporacji transnarodowych, dyplomacja organizacji pozarządowych, dyplomacja miast

- Dyplomacja Unii Europejskiej Polityka Unia Europejskiej wobec Federacji Rosyjskiej a interesy Polski 1991 – 2014
- Aktywność dyplomacji USA wobec państw członkowskich Unii Europejskiej w latach 2009–2013
- Dyplomacja na usługach polityki czy w jej służbie? Praktyczne zastosowanie dyplomacji w budowaniu współczesnych stosunków dyplomatycznych: Polska – Białoruś, Polska - Rosja.
- Rola współpracy kulturalnej i naukowej we współpracy międzynarodowej. Przykład: Polska – Obwód Kaliningradzki FR, Republika Białoruś.

Nazwa zajęć: Transformacja gospodarcza i systemy rynkowe krajów Europy Wschodniej - wykład
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie polityczne uwarunkowania procesu transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- zna i rozumie konstytucyjne uwarunkowania transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych.
- orientuje się w zmieniającej się literaturze przedmiotu.
- potrafi wyszukać i przeanalizować dane statystyczne ilustrujące przebieg procesu transformacji gospodarczej i rozwój systemów rynkowych na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii, formułować i testować hipotezy badawcze
- potrafi prowadzić debatę i efektywnie uczestniczyć w naukowym, popularno-naukowym i eksperckim dyskursie na temat przebiegu i znaczenia procesu transformacji gospodarczej na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii
- jest gotowa/ów do krytycznej oceny własnego stanu wiedzy na temat stosunków polsko-ukraińskich, polsko-białoruskich, polsko-mołdawskich
- potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę i zasięgać opinii ekspertów dotyczących kontaktów gospodarczych Polski z Ukrainą, Białorusią i Mołdawią.

Treści programowe dla zajęć:

- Gospodarka Ukrainy w okresie radzieckim. Znaczenie radzieckiej modernizacji dla gospodarki ukraińskiej. Charakterystyka gospodarki USRR - „specjalizacja”, wiodące gałęzie przemysłu, inwestycje, problemy.
- Kluczowe etapy przemian rynkowych na Ukrainie. Proces prywatyzacji: projekty, realizacja, konsekwencje. Wprowadzenie waluty narodowej: charakter i twórcy reformy.
- Oligarchizacja gospodarki ukraińskiej. Geneza systemu oligarchicznego na Ukrainie. Pojęcia: klan, mafia, krysha, rekiet, rejderstwo. Charakterystyka największych klanów ukraińskich – zasoby, przedstawiciele, wpływy w państwie.
- Ubóstwo transformacyjne na Ukrainie. Problem stratyfikacji społeczno-majątkowej na Ukrainie: wskaźniki, przykłady, skutki. Pojęcia: bezrobocie strukturalne, międzypokoleniowy transfer biedy, kieszenie ubóstwa.
- Problem migracji zarobkowej ludności ukraińskiej. Przyczyny, kierunki oraz charakter migracji zarobkowej Ukraińców od 1991 roku do chwili obecnej.
- Polityka gospodarcza „regionalów”. Fiskalizm kontra opór klasy średniej. Strategia polityki gospodarczej Partii Regionów. Europejskie ambicje oligarchów a rynek zbytu w Rosji. „Podatkowy majdan”.
- Gospodarka czasu wojny. Stan gospodarki ukraińskiej w chwili upadku reżimu Wiktora Janukowycza. Aneksja Krymu i wojna w Donbasie a kwestia reform gospodarczych. Perspektywy pomocy międzynarodowej dla Ukrainy.
- Rolnictwo – niewykorzystana szansa współczesnej Ukrainy? Rolniczy potencjał Ukrainy. Reforma rolna. Rolnictwo jako perspektywiczna gałąź gospodarki w świetle światowego wzrostu cen na żywność.
- Gospodarka Białorusi w okresie radzieckim. Znaczenie radzieckiej modernizacji dla gospodarki białoruskiej. Charakterystyka gospodarki BSRR - „specjalizacja”, wiodące gałęzie przemysłu, inwestycje, problemy. Epoka dobrobytu Piotra Maszerawa.
- Główne kierunki przemian gospodarczych na Białorusi po 1991 roku. Wyzwanie i próby reform strukturalnych. Strategia socjalizmu rynkowego Aleksandra Łukaszenki: dyktatura polityczna a opieka socjalna – wzajemne zależności i konsekwencje dla rozwoju gospodarczego.
- Współczesna kondycja gospodarki białoruskiej. Perspektywy i zagrożenia. Aktualne wskaźniki makroekonomiczne: PKB, PI, PPI, stopa bezrobocia. Aktualne wskaźniki rozwoju społeczno-ekonomicznego: HDI, współczynnik Giniego. Największe przedsiębiorstwa – charakterystyka produkcji. Główne kierunki i struktura eksportu i importu. Rola Białorusi w procesie integracji gospodarczej na obszarze b. ZSRR.

- Radzieckie dziedzictwo w gospodarce Mołdawii. Znaczenie radzieckiej modernizacji dla gospodarki mołdawskiej. Charakterystyka gospodarki MSRR - „specjalizacja”, wiodące gałęzie przemysłu, inwestycje, problemy.
- Główne kierunki przemian gospodarczych w Mołdawii po 1991 roku. Wyzwanie i próby reform strukturalnych. Proces prywatyzacji, poszukiwanie nowych kierunków handlu zagranicznego. Europejskie ambicje Mołdawii i ich perspektywy.
- Współczesna kondycja gospodarki mołdawskiej. Perspektywy i zagrożenia. Aktualne wskaźniki makroekonomiczne: PKB, PI, PPI, stopa bezrobocia. Aktualne wskaźniki rozwoju społeczno-ekonomicznego: HDI, współczynnik Giniego. Największe przedsiębiorstwa – charakterystyka produkcji. Główne kierunki i struktura eksportu i importu. Udział Mołdawii w międzynarodowych porozumieniach o charakterze gospodarczym.
- Ekonomiczne aspekty secesji Naddniestrza. Geneza secesji Naddniestrza. Charakterystyka gospodarki regionu – najważniejsze przedsiębiorstwa, kierunki i struktura handlu zagranicznego, subsydia. Gospodarcze relacje Naddniestrza i Mołdawii.

Nazwa zajęć: Transformacja gospodarcza i systemy rynkowe krajów Europy Wschodniej - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie polityczne uwarunkowania procesu transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- zna i rozumie konstytucyjne uwarunkowania transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych.
- orientuje się w zmieniającej się literaturze przedmiotu.
- potrafi wyszukać i przeanalizować dane statystyczne ilustrujące przebieg procesu transformacji gospodarczej i rozwój systemów rynkowych na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii, formułować i testować hipotezy badawcze
- potrafi prowadzić debatę i efektywnie uczestniczyć w naukowym, popularno-naukowym i eksperckim dyskursie na temat przebiegu i znaczenia procesu transformacji gospodarczej na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii
- jest gotowa/ów do krytycznej oceny własnego stanu wiedzy na temat stosunków polsko-ukraińskich, polsko-białoruskich, polsko-mołdawskich
- potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę i zasięgać opinii ekspertów dotyczących kontaktów gospodarczych Polski z Ukrainą, Białorusią i Mołdawią.

Treści programowe dla zajęć:

- Gospodarka Ukrainy w okresie radzieckim – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Kluczowe etapy przemian rynkowych na Ukrainie – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Oligarchizacja gospodarki ukraińskiej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Ubóstwo transformacyjne na Ukrainie – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Problem migracji zarobkowej ludności ukraińskiej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Polityka gospodarcza „regionalów”. Fiskalizm kontra opór klasy średniej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Gospodarka czasu wojny – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Rolnictwo – niewykorzystana szansa współczesnej Ukrainy? – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Gospodarka Białorusi w okresie radzieckim – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Główne kierunki przemian gospodarczych na Białorusi po 1991 roku – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Współczesna kondycja gospodarki białoruskiej. Perspektywy i zagrożenia – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Radzieckie dziedzictwo w gospodarce Mołdawii – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Główne kierunki przemian gospodarczych w Mołdawii po 1991 roku – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.

- Współczesna kondycja gospodarki mołdawskiej. Perspektywy i zagrożenia – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Ekonomiczne aspekty secesji Naddniestrza – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.

Nazwa zajęć: Transformacja gospodarki i system rynkowy Rosji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada wiedzę teoretyczną i faktograficzną z zakresu antropologii politycznej i ekonomicznej na temat tradycyjnych systemów politycznych i gospodarczych w regionie
- Ma pogłębioną wiedzę na temat podejścia nowej ekonomii instytucjonalnej do formalnych i nieformalnych modeli gospodarowania
- Wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i integruje informacje dotyczące Rosji w zasobach informacji pisanych i elektronicznych
- Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści dotyczące transformacji gospodarki i gospodarki rynkowej w Rosji
- Jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemów dotyczących transformacji gospodarki i gospodarki rynkowej w Rosji

Treści programowe dla zajęć:

- Metodologia badań nad transformacją systemową
- Modernizacja kontrolowana: przemiany społeczne w Rosji przed 1989 rokiem. Nierównowaga popytowa w gospodarce socjalistycznej: przyczyny niskiej wydajności przedsiębiorstw socjalistycznych.
- Skutki poboczne reform: rewanż nomenklatury, kryminalizacja relacji społecznej, wieloletni kryzys społeczny.
- Skutki gospodarcze i społeczne ograniczonej restrukturyzacji: niska wydajność, nierynkowa struktura kosztów oraz niska atrakcyjność inwestycyjna.
- Transformacja bez pieniędzy: przyczyny demonetyzacji transformacyjnej. Polityka pieniężna w Rosji: cele, instrumenty, uwarunkowania polityczne.
- Instytucjonalne aspekty transferu technologicznego
- Mechanizmy dystrybucji praw własności w Rosji: nowa baza prawna wobec starych struktur kontroli. Instytucjonalne bariery innowacyjności gospodarki rosyjskiej.

Nazwa zajęć: Transformacja polityczna i ekonomiczna państw kaukaskich i środkowoazjatyckich - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska zakresu transformacji politycznej państw kaukaskich i środkowoazjatyckich, modeli transformacji, i szeroko pojmowane podstawy teoretyczne na temat ustrojów politycznych współczesnej Armenii, Azerbejdżanu, Gruzji, Kazachstanu, Uzbekistanu, Tadżykistanu, Kirgistanu, Turkmenistanu.
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska związane z przebiegiem procesów transformacji systemów ekonomicznych, modeli rynkowych państw kaukaskich i środkowoazjatyckich.
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie dotyczące konstytucyjnych podstaw ustroju państw, kompetencji naczelnych organów władzy państwowej, systemów wyborczych i ich wpływu na mechanizmy władzy państw kaukaskich i środkowoazjatyckich
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu tendencje rozwojowe historii, nauk o polityce, ekonomii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz złożone związki między nimi
- Absolwent potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację omawianych zjawisk, formułować i rozwiązywać złożone problemy na podstawie odpowiednio wybranych źródeł i dobranych metod potrafi formułować analityczne wypowiedzi pisemne oraz do przygotowania prezentacji o charakterze naukowym i interpretacyjnym
- Absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym) pracując w grupach
- Absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych podczas przygotowywania analityczne wypowiedzi pisemne oraz prezentacji o charakterze naukowym i interpretacyjnym

- Absolwent jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Gruzja. „. Rewolucja róż” i dekada rządów prezydenta Saakashvilego. 2003 – przyczyny. Wojna z Rosją 2008. Wpływ kwestii Abchazji i Osetii Południowej na integralność terytorialną Gruzji. Prognozy dotyczące rozwoju sytuacji politycznej w regionie. Ewolucja systemu prezydenckiego w stronę parlamentaryzmu, zmiany w konstytucji. Proces transformacji polityczno-gospodarczej w Gruzji. Stan obecny, perspektywy.
- Azerbejdżan. Kwestia Górskiego Karabachu w systemie politycznym Azerbejdżanu. Postępujący autorytaryzm systemu politycznego. Bieżąca sytuacja polityczna. Ewolucja przywództwa państwowego – elity polityczne. Konstytucyjne podstawy ustroju. Bieżąca sytuacja polityczna
- Tadżykistan. Dylematy transformacji polityczno-gospodarczej. Konsekwencje wojny domowej dla procesu transformacji. Klany i mniejszości narodowe. Problemy na pograniczu afgańskim. Bieżąca sytuacja polityczna.
- Uzbekistan. Polityka zagraniczna. Dylematy transformacji polityczno-gospodarczej. Uzbecki model transformacji. Islam a procesy modernizacji. Problemy na pograniczu. Kwestia sukcesji władzy. Bieżąca sytuacja polityczna.
- Kirgistan. Polityka zagraniczna. Dylematy transformacji polityczno-gospodarczej. Kirgiski model transformacji – między modelem a praktyką. Rewolucje i przewroty. Próba kształtowania nowych rozwiązań ustrojowych – republika parlamentarna. Islam a procesy modernizacji. Problemy na pograniczu. Bieżąca sytuacja polityczna. Trybalizm i nieformalne więzi.
- Kazachstan. Dylematy transformacji polityczno-gospodarczej. Kazachski model transformacji – między modelem a praktyką. Sukcesja władzy, próba modernizacji systemu politycznego. Islam a procesy modernizacji. Problemy na pograniczu. Bieżąca sytuacja polityczna. Trybalizm i nieformalne więzi

Nazwa zajęć: Transformacja polityczna i ekonomiczna państw kaukaskich i środkowoazjatyckich - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska zakresu transformacji politycznej państw kaukaskich i środkowoazjatyckich, modeli transformacji, i szeroko pojmowane podstawy teoretyczne na temat ustrojów politycznych współczesnej Armenii, Azerbejdżanu, Gruzji, Kazachstanu, Uzbekistanu, Tadżykistanu, Kirgistanu, Turkmenistanu.
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska związane z przebiegiem procesów transformacji systemów ekonomicznych, modeli rynkowych państw kaukaskich i środkowoazjatyckich.
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie dotyczące konstytucyjnych podstaw ustroju państw, kompetencji naczelnych organów władzy państwowej, systemów wyborczych i ich wpływu na mechanizmy władzy państw kaukaskich i środkowoazjatyckich
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu tendencje rozwojowe historii, nauk o polityce, ekonomii oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach oraz złożone związki między nimi
- Absolwent potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację omawianych zjawisk, formułować i rozwiązywać złożone problemy na podstawie odpowiednio wybranych źródeł i dobranych metod potrafi formułować analityczne wypowiedzi pisemne oraz do przygotowania prezentacji o charakterze naukowym i interpretacyjnym
- Absolwent potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o interdyscyplinarnym charakterze wschodoznawczym) pracując w grupach
- Absolwent potrafi samodzielnie planować i realizować pracę własną i innych
- Absolwent jest gotów do wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu

Treści programowe dla zajęć:

- Transformacja ustrojowa na obszarze poradzieckim w ujęciu teoretycznym. Analiza podstawowych pojęć. Teoria transformacji. Modele i typ transformacji. Krytyka teorii transformacji. Teoria reżimów hybrydowych. Krytyka teorii reżimów hybrydowych. Problemy transformacji ustrojowej na obszarze b. ZSRR.
- Armenia. Historia Armenii. Kulturowo-historyczne uwarunkowania tożsamości narodowej Ormian. Genocyd 1915. Ormiańska diaspora. Definiowanie narodowych interesów i próba budowy ideologii państwowej. Konflikt etniczny wokół Górskiego Karabachu, narodowe przebudzenie.

Pogromy Ormian w Azerbejdżanie, starcia zbrojne. Wojna o Górski Karabach i jej konsekwencje polityczne, gospodarcze i społeczne dla Armenii. Kształtowanie się i ewolucja systemu politycznego Armenii. Rola siły i przemocy w kształtowaniu systemu politycznego Armenii. Konflikt o Górski Karabach i jego wpływ na funkcjonowanie systemu politycznego. Transformacja ustroju konstytucyjnego Armenii. Grupy nacisku w procesie transformacji. Kwestia Górskiego Karabachu w procesie transformacji. Konstytucja. Władza ustawodawcza i wykonawcza. Prezydent i jego kompetencje. Elekcje parlamentarne i prezydenckie. Bieżąca sytuacja polityczna. Protesty, rewolucje, perspektywy.

- Gruzja. Tendencje niepodległościowe w czasach „pieriestrojki”. Społeczne protesty. Kwiecień 1989 – zbrojna pacyfikacja gruzińskiego zrywu niepodległościowego. Powstanie ruchów narodowych. Gruzja wobec prób „odnowienia” ZSRR. Wybory i kształtowanie się systemu politycznego Gruzji. Prezydentura Zwiada Gamsachurdii (nacjonalizm, Gruzja dla Gruzinów). Zamach stanu. Wojna domowa. Wojna w Abchazji. Rosyjska pomoc i wstąpienie Gruzji do WNP. Bilans państwa po wojnie domowej. Gruzja w czasach prezydentury Eduarda Szewardnadzego. Status „państwa upadłego”, konflikty wewnętrzne, zamachu stanu, Gruzja klanów i lokalnych „książąt”.
- Azerbejdżan. Powstanie Ludowego Frontu Azerbejdżanu, kształtowanie się azerskiej państwowości. Azerbejdżan wobec prób „odnowienia” ZSRR. Zamach stanu w Azerbejdżanie w 1993 roku. Kształtowanie się elit państwowych Azerbejdżanu – kwestia wojny w Karabachu. Konsekwencje polityczne, gospodarcze i społeczne. Straty terytorialne i problem uchodźców. Wpływ czynnika karabaskiego na polityczne elity Azerbejdżanu. Kształtowanie się i ewolucja systemu politycznego Azerbejdżanu. Rola i pozycja prezydenta.
- Tadżykistan. Kształtowanie się i ewolucja systemu politycznego Tadżykistanu. Wojna domowa (1992-1997), geneza i przebieg. Podstawowe zasady ustrojowe. Konstytucja. Władza ustawodawcza i wykonawcza. Rola prezydenta – Emomali Rahmon. Polityka zagraniczna..
- Uzbekistan. Kształtowanie się i ewolucja systemu politycznego Uzbekistanu. Konstytucyjne podstawy ustroju państwa. System władzy państwowej Konstytucja. Władza ustawodawcza i wykonawcza. Rola prezydenta – Islam Karimov.
- Kirgistan. Kształtowanie się i ewolucja systemu politycznego Kirgistanu. Konstytucyjne podstawy ustroju państwa. System władzy państwowej Konstytucja. Władza ustawodawcza i wykonawcza. Rola prezydenta.
- Kazachstan. Kształtowanie się i ewolucja systemu politycznego Kazachstanu. Konstytucyjne podstawy ustroju państwa. System władzy państwowej Konstytucja. Władza ustawodawcza i wykonawcza. Rola prezydenta. Nursułtan Nazarbajev.
- Turkmenistan. Kształtowanie się i ewolucja systemu politycznego Turkmenistanu. Podstawowe zasady konstytucyjne, konstytucja. Władza ustawodawcza i wykonawcza. Rola prezydenta. Polityka zagraniczna – izolacjonizm. Proces transformacji ustrojowej w Turkmenistanie. Autorytaryzm. Bieżąca sytuacja polityczna.

Nazwa zajęć: Transformacja polityczno-ustrojowa krajów Europy Wschodniej - wykład

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę faktograficzną z zakresu transformacji polityczno-ustrojowej na Ukrainie, Białorusi i w Mołdawii.
- zna i rozumie konstytucyjne uwarunkowania transformacji polityczno-ustrojowej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- orientuje się w zmieniającej się literaturze przedmiotu.
- w oparciu o znajomość literatury przedmiotu formułuje i testuje własne hipotezy badawcze w zakresie studiów nad transformacją polityczno-ustrojową Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- precyzyjnie formułuje w mowie i na piśmie złożone problemy dotyczące rzeczywistości polityczno-społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii. Stawia tezy i krytycznie je komentuje.
- jest gotowa/ów do krytycznej oceny własnego stanu wiedzy na temat systemów politycznych ukraińskiego, białoruskiego, mołdawskiego
- wykorzystuje wiedzę z zakresu przebiegu transformacji polityczno-ustrojowej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, a także wykorzystuje dorobek ekspercki krajowych i zagranicznych think-tanków i ośrodków analitycznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Ukraina i rozpad ZSRR. Powstanie niepodległego państwa ukraińskiego. Katastrofa czarnobylska i prorepublikański ruch strajkowy w Donbasie jako czynniki dekonstruujące ZSRR. Ruchy i organizacje dysydenckie, powstanie Ukraińskiego Ruchu Ludowego na Rzecz Przebudowy, działalność Wiaczesława Czornowola. Pucz sierpniowy i ogłoszenie niepodległości.

- Prezydentura Leonida Krawczuka. Pozostałości po ZSRR, brak „grubej kreski” i radykalnych reform polityczno-gospodarczych. Kontynuacja modelu sowieckiego w ukraińskiej ornamentyce. Postkomunistyczna rzeczywistość. Konflikt z Rosją (Krym, Flota Czarnomorska). Kształtowanie się instytucji i atrybutów niepodległego państwa: Konstytucja, Rada Najwyższa, symbolika narodowa, stosunki dyplomatyczne, waluta.
- Epoka oligarchizacji Leonida Kuczmy. Kampania przed wyborami prezydenckimi 1994. Wielowektorowość jako kategoria polityki zagranicznej. Polityczna ekspozytura klanów oligarchicznych. Narastanie tendencji autorytarnych.
- Pomarańczowa rewolucja – przyczyny, przebieg, skutki polityczne i społeczne. Kariera polityczna Julii Tymoszenko. Program „Czysta Energia” jako próba deoligarchizacji. „Sprawa Gongadze” i „taśmy Melnychenki”. Pomarańczowa rewolucja – przebieg, porównanie do innych „aksamitnych rewolucji”, skutki.
- Rządy obozu pomarańczowych i jego dezintegracja. Układ sił politycznych po pomarańczowej rewolucji i oczekiwania społeczne. Upadek rządu Julii Tymoszenko w warunkach konfliktu z Wiktorem Juszczenką.
- Charakterystyka modelu politycznego „regionalów”. Wybory prezydenckie 2010 roku – kandydaci, programy. Ukraina w l. 2010-2013: apogeum korupcji, represje sądowo-policyjne, bezkarność struktur siłowych. Polityka kulturalno-oświatowa Dmytro Tabacznyka.
- Rewolucja Godności. Szczyt Partnerstwa Wschodniego w Wilnie w 2013 roku i wycofanie się Ukrainy z podpisania umowy stowarzyszeniowej z Unią Europejską. Stłumienie protestu studenckiego i jego ogólnoukraińskie implikacje. Kijowski Euromajdan i jego lokalne odpowiedniki. Ucieczka Wiktora Janukowycza i zmiana władzy.
- Kształtowanie się państwowości białoruskiej na początku I. 90-tych XX wieku. Oznaki kontestacji ładu radzieckiego na Białorusi: „List do rosyjskiego przyjaciela”, „Budzenie się wiosny”, „List 28”. Odkrywanie prawdy o Kuropatach. Powstanie Białoruskiego Frontu Ludowego i jego rola w dekonstrukcji ładu radzieckiego. Białoruś wobec puczu sierpniowego i ogłoszenie niepodległości.
- Reżim polityczny Aleksandra Łukaszenki. Kariera polityczna Aleksandra Łukaszenki i wybory prezydenckie w 1994 roku. Narastanie tendencji autorytarnych i referendum konstytucyjne z 1996 roku.
- Stabilizacja systemu autorytarnego na Białorusi. Przesłanki trwałości rządów Aleksandra Łukaszenki. Białoruś a idea integracji politycznej na obszarze b. ZSRR. Białoruś wobec Euromajdanu i zmiany władzy na Ukrainie.
- Kształtowanie się państwowości mołdawskiej na początku I. 90-tych XX wieku. Droga Mołdawii do niepodległości i kształtowanie się systemu politycznego 1990-2000.
- Rządy Komunistycznej Partii Mołdawii 2000-2009. Ocena efektywności i osiągnięć oraz międzynarodowe implikacje. Kryzys polityczny po 2009 roku.
- Współczesna mołdawska scena polityczna. Partie, programy, liderzy, kierunki polityki wewnętrznej i zagranicznej.
- Kwestia Naddniestrzańskiej Republiki Mołdawskiej w funkcjonowaniu systemu politycznego Mołdawii. Problem Naddniestrza i jego wpływ na sytuację wewnętrzną Mołdawii. Próby uregulowania konfliktu. Naddniestrze a europejskie ambicje Mołdawii.

Nazwa zajęć: Transformacja gospodarcza i systemy rynkowe krajów Europy Wschodniej - wykład
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie polityczne uwarunkowania procesu transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- zna i rozumie konstytucyjne uwarunkowania transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych.
- orientuje się w zmieniającej się literaturze przedmiotu.
- potrafi wyszukać i przeanalizować dane statystyczne ilustrujące przebieg procesu transformacji gospodarczej i rozwój systemów rynkowych na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii, formułować i testować hipotezy badawcze
- potrafi prowadzić debatę i efektywnie uczestniczyć w naukowym, popularno-naukowym i eksperckim dyskursie na temat przebiegu i znaczenia procesu transformacji gospodarczej na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii
- jest gotowa/ów do krytycznej oceny własnego stanu wiedzy na temat stosunków polsko-ukraińskich, polsko-białoruskich, polsko-mołdawskich
- potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę i zasięgać opinii ekspertów dotyczących kontaktów gospodarczych Polski z Ukrainą, Białorusią i Mołdawią.

Treści programowe dla zajęć:

- Gospodarka Ukrainy w okresie radzieckim – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Kluczowe etapy przemian rynkowych na Ukrainie – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Oligarchizacja gospodarki ukraińskiej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Ubóstwo transformacyjne na Ukrainie – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Problem migracji zarobkowej ludności ukraińskiej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Polityka gospodarcza „regionalów”. Fiskalizm kontra opór klasy średniej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Gospodarka czasu wojny – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Rolnictwo – niewykorzystana szansa współczesnej Ukrainy? – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Gospodarka Białorusi w okresie radzieckim – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Główne kierunki przemian gospodarczych na Białorusi po 1991 roku – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Współczesna kondycja gospodarki białoruskiej. Perspektywy i zagrożenia – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Radzieckie dziedzictwo w gospodarce Mołdawii – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Główne kierunki przemian gospodarczych w Mołdawii po 1991 roku – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Współczesna kondycja gospodarki mołdawskiej. Perspektywy i zagrożenia – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Ekonomiczne aspekty secesji Naddniestrza – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.

Nazwa zajęć: Transformacja gospodarcza i systemy rynkowe krajów Europy Wschodniej - konwersatorium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie polityczne uwarunkowania procesu transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- zna i rozumie konstytucyjne uwarunkowania transformacji gospodarczej i rozwoju systemów rynkowych.
- orientuje się w zmieniającej się literaturze przedmiotu.
- potrafi wyszukać i przeanalizować dane statystyczne ilustrujące przebieg procesu transformacji gospodarczej i rozwój systemów rynkowych na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii, formułować i testować hipotezy badawcze
- potrafi prowadzić debatę i efektywnie uczestniczyć w naukowym, popularno-naukowym i eksperckim dyskursie na temat przebiegu i znaczenia procesu transformacji gospodarczej na Ukrainie, Białorusi i Mołdawii
- jest gotowa/ów do krytycznej oceny własnego stanu wiedzy na temat stosunków polsko-ukraińskich, polsko-białoruskich, polsko-mołdawskich
- potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę i zasięgać opinii ekspertów dotyczących kontaktów gospodarczych Polski z Ukrainą, Białorusią i Mołdawią.

Treści programowe dla zajęć:

- Gospodarka Ukrainy w okresie radzieckim – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Kluczowe etapy przemian rynkowych na Ukrainie – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Oligarchizacja gospodarki ukraińskiej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Ubóstwo transformacyjne na Ukrainie – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Problem migracji zarobkowej ludności ukraińskiej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.

- Polityka gospodarcza „regionalów”. Fiskalizm kontra opór klasy średniej – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Gospodarka czasu wojny – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Rolnictwo – niewykorzystana szansa współczesnej Ukrainy? – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Gospodarka Białorusi w okresie radzieckim – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Główne kierunki przemian gospodarczych na Białorusi po 1991 roku – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Współczesna kondycja gospodarki białoruskiej. Perspektywy i zagrożenia – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Radzieckie dziedzictwo w gospodarce Mołdawii – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Główne kierunki przemian gospodarczych w Mołdawii po 1991 roku – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Współczesna kondycja gospodarki mołdawskiej. Perspektywy i zagrożenia – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Ekonomiczne aspekty secesji Nadniestrza – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.

Nazwa zajęć: Transformacja polityczno-ustrojowa krajów Europy Wschodniej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę faktograficzną z zakresu transformacji polityczno-ustrojowej na Ukrainie, Białorusi i w Mołdawii.
- zna i rozumie konstytucyjne uwarunkowania transformacji polityczno-ustrojowej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- orientuje się w zmieniającej się literaturze przedmiotu.
- w oparciu o znajomość literatury przedmiotu formułuje i testuje własne hipotezy badawcze w zakresie studiów nad transformacją polityczno-ustrojową Ukrainy, Białorusi i Mołdawii.
- precyzyjnie formułuje w mowie i na piśmie złożone problemy dotyczące rzeczywistości polityczno-społecznej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii. Stawia tezy i krytycznie je komentuje.
- jest gotowa/ów do krytycznej oceny własnego stanu wiedzy na temat systemów politycznych ukraińskiego, białoruskiego, mołdawskiego
- wykorzystuje wiedzę z zakresu przebiegu transformacji polityczno-ustrojowej Ukrainy, Białorusi i Mołdawii w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych, a także wykorzystuje dorobek ekspercki krajowych i zagranicznych think-tanków i ośrodków analitycznych

Treści programowe dla zajęć:

- Ukraina i rozpad ZSRR. Powstanie niepodległego państwa ukraińskiego – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Prezydentura Leonida Krawczuka – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Epoka oligarchizacji Leonida Kuczmy – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Pomarańczowa rewolucja – przyczyny, przebieg, skutki polityczne i społeczne- dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Rządy obozu pomarańczowych i jego dezintegracja – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego
- Charakterystyka modelu politycznego „regionalów” – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego
- Rewolucja Godności – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego
- Kształtowanie się państwowości białoruskiej na początku I. 90-tych XX wieku – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Reżim polityczny Aleksandra Łukaszenki – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Stabilizacja systemu autorytarnego na Białorusi – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Kształtowanie się państwowości mołdawskiej na początku I. 90-tych XX wieku – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.

- Rządy Komunistycznej Partii Mołdawii 2000-2009 – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Współczesna mołdawska scena polityczna – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.
- Kwestia Naddniestrzańskiej Republiki Mołdawskiej w funkcjonowaniu systemu politycznego Mołdawii – dyskusja w oparciu o wskazaną literaturę przedmiotu i/lub analiza materiału źródłowego.

Nazwa zajęć: Obszar Europy Wschodniej, Azji Środkowej, Kaukazu i Syberii jako region turystyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu złożone zależności problematyki rozwoju turystyki w czasie na terytorium Europy Wschodniej, Kaukazu i Azji północnej stanowiące wiedzę ogólną w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia oraz związane z nimi wybrane zagadnienia z zakresu historii Europy Wschodniej i Azji
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu złożone zależności polityki historycznej i administrowania turystyką w czasie na terytorium Europy Wschodniej, Kaukazu i Azji północnej stanowiące wiedzę ogólną w zakresie wschodoznawstwa w ramach dyscypliny historia oraz związane z nimi wybrane zagadnienia z zakresu polityki Europy Wschodniej i Azji
- Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu złożone zależności problematyki rozwoju turystyki i jej finansowania na terytorium Europy Wschodniej, Kaukazu i Azji północnej
- Absolwent potrafi formułować i rozwiązywać złożone problemy oraz wykonywać nietypowe zadania, w tym w stopniu zaawansowanym dokonywać właściwego doboru źródeł i informacji z nich pochodzących, oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji przy zastosowaniu odpowiednich metod, narzędzi i technik informacyjno – komunikacyjnych traktowanych innowacyjnie
- współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach
- samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie
- Absolwent jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści
- Absolwent jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawy wiedzy o turystyce: historia turystyki, dynamika turystyki na Wschodzie, dane statystyczne, definicja turystyki kulturowej, klasyfikacja, funkcje turystyki i jej rodzaje, czynniki kształtujące rozwój turystyki, walory turystyczne, prawo turystyczne na podstawie Federacji Rosyjskiej, organizacje turystyczne i regulacje wizowe; bezpieczeństwo personalne i zdrowotne – szczepienia;
- Turystyka sentymentalna (etniczna): pojęcie kresów, podstawowe miejsca destynacji i ich charakterystyka;
- Turystyka religijna i pielgrzymkowa: najważniejsze sanktuaria i nekropolie Wschodu i ich charakterystyka;
- Turystyka kwalifikowana: na przykładzie systemu EUROVELO;
- Turystyka zdrowotna: najważniejsze i popularne uzdrowiska Wschodu;
- Turystyka przyrodnicza i kulturowo-przyrodnicza: parki narodowe i regionalne, skanseny przyrody i kultury;
- Najważniejsze destynacje w układzie regionalnym: Litwa, Łotwa, Estonia – Wilno, Ryga, Tallinn, Krym, Moskwa, Petersburg, Kijów, Archangielsk, wzdłuż „Złotego Pierścienia Rosji”
- Lista Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO: Konwencja Unesco z 1972 roku, kryteria wpisu, listy informacyjne, lista głównych obiektów i ich inwentaryzacja, Konwencja Unesco „W sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego”;
- Kuchnia regionalna jako walor turystyczny;
- System zarządzania turystyką w regionie Europy Wschodniej, Kaukazu i Syberii.

Nazwa zajęć: Warsztaty dziennikarskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i syntetyzuje informacje potrzebne w dziennikarstwie do stworzenia tekstu - w zasobach informacji ustnych, pisanych i elektronicznych.

- Twórczo wykorzystuje wiedzę z dziedziny nauk humanistycznych i nauk społecznych w formułowaniu wniosków, ocen i opinii w obszarze tekstów dziennikarskich.
- Precyzyjnie formułuje w mowie i na piśmie złożone problemy dotyczące rzeczywistości, stawia tezy i krytycznie je komentuje.
- Samodzielnie podejmuje i inicjuje działania profesjonalne związane ze stworzeniem tekstów dziennikarskich, planuje i organizuje ich przebieg.
- Dostrzega problemy etyczne związane z zawodem dziennikarza, zarówno jeśli chodzi o sferę zachowań dziennikarza jak i o zasady dotyczące pisanych przez niego tekstów. Ma świadomość konieczności kierowania się obiektywizmem i bezstronnością oraz ogólnoludzkimi i europejskimi wartościami demokracji w zawodzie dziennikarza.
- Rozumie mechanizmy rządzące rynkiem mediów w Polsce.

Treści programowe dla zajęć:

- Rynek mediów w Polsce – dynamika zmian, pluralizm mediów, finansowanie mediów, media tradycyjne a internet i portale społecznościowe, media specjalistyczne poświęcone stosunkom międzynarodowym, polityce i kulturze.
- Podstawowe gatunki dziennikarskie.
- Klasycy dziennikarstwa i reportażu.
- Post-prawda i *fakenews* we współczesnych mediach.
- Problemy etyczne w pracy dziennikarza.
- Tworzenie artykułu informacyjnego – warsztat.
- Tworzenie wywiadu prasowego – warsztat.
- Tworzenie reportażu – warsztat.

Nazwa zajęć: Wstęp do wiedzy o prawie rosyjskim

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące wiedzę ogólną z zakresu nauk prawnych oraz wybrane zagadnienia z zakresu nauk prawnych w Europie Wschodniej i Azji
- prowadzić debatę na temat zagadnień prawnych w Federacji Rosyjskiej
- wykorzystywania w stopniu zaawansowanym posiadanej wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów z zakresu prawa w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu
- pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb społecznych, w tym rozwijania dorobku zawodu, podtrzymywania etosu zawodu, przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie zagadnień związanych z realizacją przedmiotu, zadań i celu kształcenia. Podstawowa charakterystyka metody pracy. Omówienie zagadnień egzaminacyjnych.
- Wprowadzenie do problematyki prawa Federacji Rosyjskiej
- Władza ustawodawcza: Duma Państwowa oraz Rada Federacji - skład, kadencja i tryb pracy; status posła i senatora. Procedura ustawodawcza. Władza wykonawcza: Prezydent, Rada Ministrów. Władza sądownicza. Praca ze źródłami prawa rosyjskiego w omawianym zakresie
- Podstawowe zasady prawa karnego. Kryminalizacja. Przestępczość. Formy popełnienia przestępstwa. Kary i inne środki. Ważniejsze typy przestępstw. Praca ze źródłami prawa rosyjskiego w omawianym zakresie
- Podstawowe zagadnienia prawa cywilnego (zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych, zawarcie umowy, wady oświadczenia woli, forma czynności prawnych). Zagadnienia prawa rzeczowego (własność, posiadanie). Praca ze źródłami prawa rosyjskiego w omawianym zakresie
- Formy prowadzenia działalności gospodarczej – sp. z o.o., s.a., indywidualna działalność gospodarcza. Praca ze źródłami prawa rosyjskiego w omawianym zakresie.
- Prawo podatkowe – podatki federalne oraz podatki podmiotów federacji. Praca ze źródłami prawa rosyjskiego w omawianym zakresie.
- Pojęcie stosunku pracy, pracodawcy i pracownika. Rodzaje umów o pracy. Zatrudnienie cudzoziemców. Praca ze źródłami prawa rosyjskiego w omawianym zakresie.
- Prawo celne. Praca ze źródłami prawa rosyjskiego w omawianym zakresie.